

سائمن ۽ شسٽر ۽ ڪتاب

(THE SIMON AND SCHUSTER)

يوناني حُدا ۽ با مرد

Greek Gods and Heroes

(Alice Low)

الائس لو

رجا نڪار: علي گوهر

بلوچي اڪيڊمي ڪوئٽ

عدالت روڊ، ڪوئٽ

(c) All rights are reserved.

اے کتاب ۽ درائیں حق گوں بلوچی اکیڈمی ۽ انت۔
بیدۂ اکیڈمی ۽ رضاء کس ایشی ۽ مواداں چاپ کُت نہ کنت۔

یونانی حُدا ۽ بامرد

علی گوہر

۲۰۱۹ء

ISBN # 978-969-680-060-6

نہاد: =/200 کلدار

بلوچی اکیڈمی ۽ اے کتاب ذکی پرنٹنگ پریس کراچی ۽ چاپ کتگ۔

نامدات

حُداہیں ”پرو مٹھینس“ ء نام ء کہ آئی ء انسان ء راسازات ء بہشت ء چہ ”آس“ ء رنگیں ٹیکی یے کہ آ (حُداہانی ملکات ات) پَر آئی ء آورت ء سمر کت کہ چریشی ء انسان ء ہمک چیز ء راوتی قُدرت ء آورتگ ء کارگرگ ء انت۔

لر

اولی گپ (Forward)

1۔ ماتیں زمین آئی ء اوبادگ

Mother Earth and Her Children

2۔ اومپس کوہ ء جنین ء مردینیں خدا

The Gods and Goddesses of Mount Olympus

3۔ زوس (Zus) ء بنی آدم ء سازگ

Zeus and the Creation of Mankind and his ^{میتھیسٹس} پرو

gift to man

4۔ پرو میتھیسٹس ء پانسان ء ٹکی

Pro-me-theus

5۔ پینڈورا

Pan-do-ra

6۔ ڈو کیلیئن ء پیورا ء ہر امتیں ہار

Deu-ca-lion and Pyr-rha and the great flood

7۔ خدا ہانی سوہنی

Triumphs of the Gods

8۔ لو ء یورپا

Lo and Europa

9۔ پَر سیفنی

Per-seph-o-ne

10۔ نایوبی

Ni-a-be

11۔ پگمیلیئین

Pig-mal-yam

12۔ اَیکو

Echo

13۔ نارسی سس

Nar-si-sas

14۔ فیھتٹن

Pha-e-thon

15۔ اور فیئس

Or-fyus

16۔ اِدَاپس

E-da-pas

17۔ بلیر وفن

Bel-ler-o-phon

18- اَٹلانٹا

At-a-lan-ta

19- بامرد

(The Heroes)

20- پیرسوس

Per-seus

21- ہیراکلیس

Her-a-cles

22- جیسن

jeson

بوجیء بامرد

(The Argonauts)

تلاہء پٹھ

(The goldne fleece)

دیم پہ لوگ ء واتری

(The return home)

24- تھیسٹس

The-sus

25-مراگہ

(The Banquet)

26-ڈیڈا لاس

De-da-las

28-اوڈیسیئس

O-di-se-as

ٹروجن جنگ

Tro-jan war

اوڈیسیئس زری سفر

(The voyge of Odysseus)

پور

(The Constellation)

29-آورائین

Ori-on

30-کیسیئوپیا

Ka-se-a-pea

31-کاسٹر پالکس

Kas-ter and Pa-laks

گڈی گپ

Afterword

بنداتی تران

اے قصہ مارا سر پدکن انت کہ گھنیں یونان ۽ مردمانی وتی دُنیا ۽ بابت ۽ چہ
تیمیں لیکہ بُوتگ اَنت۔

آہانی ستک ۽ یقین ہے گپ ۽ سرا بُوتگ کہ آہانی بازیں حُدا اَنت ۽ اے
حُدا ہاں اے جہان ۽ راداشتگ۔ پے درور، رُوس (ZEUS) مستریں حُدا اَنت، کہ
موسمانی کستر ۽ مستر اَنت، ۽ گرنڈ ۽ گروکانی۔ وہدے جمبر ۽ گرنڈ اتگ گڈا گھنیں یونانی
جہمننداں ہے حیاں گتگ یا آہانی لیکہ اش بُوتگ کہ رُوس کار ۽ اَنت۔

گھنیں موسمانی واندکار جمبرانناں شورینوکیں رُوس موسمانی بابت ۽ اَکل
جنوکے نہ اَنت۔ آئی ۽ ایشاناں (موسماں) جوڑکت!

گپ ۽ دیما براں، گھنیں یونانیاں پرے گپ ۽ سرا ستک داشت کہ دُستیں
”فطرت“ درچک ۽ کوہ، کور ۽ تلار حُدا اَنت یا ایشاناں مردین ۽ جنینیں حُدا است۔

بازیں قصہ ”فطرت“ ۽ بابت ۽ احوال دنت ۽ گشیت۔ اگاں آزمان ۽
استال چوسانڈ ۽ دروشم بہ بنت، گڈا مردم قصہ کن انت ۽ گش اَنت کہ است ات یک
سانڈے کہ آئی ۽ مُدتاں پیش آزمان ۽ برگ بُوتگ۔

فطرت ۽ زندمان : اے مارشت اتاں، ایشاناں پہ باز عزت ۽ شرپ
مندیں چمے ۽ چارگ بُوت۔

کہنیں یونانیانی یک بیسہے اش ات کہ جنین ۽ مردینیں حد اچہ بنی آدم ۽ جتائیں چیز نہ انت۔ اے بس دگہ کہولے ۽ چہ سیادی داراں، بلتے برے برے ہیراء (Hera) آ حد اہاناں چہ وتی چالاکی ۽ شیواری ۽ گوں رد داتگ ۽ آہانی ساز پینتگیں ہنپ گپتگ انت۔

اومپس ۽ کوہ، حد اہانی لوگ ۽ ہنکین انت ۽ ہے مارگ بیت کہ ”تھیر“ ات کہ ہودا ”ڈرامہ“ کسمانک بُوگ ۽ کہ ماں اے ڈرامہاں بازیں کارست وتی کرد ۽ پیلہ کنگ ۽۔

یونانی مُردنی اے بیسہ ۽ داراں کہ اے کارست پہ ”حق ۽ دل“ بُوگ انت ۽ ایشاں انسان ۽ زندمان ۽ راباز مُتاثر ۽ تکانسر کتگ۔ چد ۽ گیش، ماں مٹھاں مارا (Myth) چُش ہم گوشگ بیت کہ اے حد اہاں بنی آدمانی گوما سُور ۽ سر بر ہم کتگ ۽ چریشاں بازیں ایشانی (بنی آدمانی) مات ۽ پتاں۔

حد اے بنی آدم۔۔۔ ایشانی نیام ۽ پرک ۽ پیرچی انت؟ اے زاناں زور مند تر بُوگاں؟ بازیں جنین ۽ مردینیں حد (God and Goddesses) چہ بنی آدمان مزناں نایں بامرداں دچُشکہ ”ہیراکلیز“ (Heracles) کہ آچہ بازیں حد اہاں زور مند تر بُوگ۔ شیواری ۽ زانکار ۽ ہم ایشاں چہ بنی آدم ۽ مُردنی پرک ۽ پیرے نہ بُوگ۔

ہیریز (Ares) کہ جنگانی حد انت، بلاہیں بودلا ۽ پوڈائے بُوگ۔ ناں، ہما چیز کہ آئی ۽ سوب ۽ انسان ۽ حد اہانی نیام ۽ یک پرک کہ بُوگ گڈا آ آہانی نمیرانی ات ۽ انسان میرانی ات۔ بزاں انسان مرگے ۽ واہنڈ ات، ۽ حد ازل نہ مُرتاں۔ انسان اِداری ات ۽ بس ”ہیراکلیز“ ۽ راجازت دیگ بُوگ کہ آ

”اولمپس“ (OLYMPUS) ءِ خداہاں گوں ہور ءِ ہمگر نچ بہ بیت، ءِ ”ہیبی“
 (Hebe) نامیں زالے ءِ لوگ ءِ واجہ ءِ جود بہ بیت کہ آورنائی ءِ خدا ات۔ ہیرا کلیر
 آئی (Hebe) ءِ دو برورناہ کُت ءِ آئی ءِ را اَبَد مانی بخشات۔

اے مستھ (Myth) چہ چا گرد ءِ راجد پتر ءِ چہ کالب گران ءِ جوڑ بنت۔ ماں
 گہنیں یونانیاں دو گوئگیں مردم است ات، کہ چر آہاں یکے آزمان ءِ مردینیں
 خداہاناں سجدہ کُت ءِ آہانی مٹوک اتاں، چُشکہ زُوس (Zeus) ءِ دومی زمینی
 جنینیں خداہانی سجدہ کنوک ءِ مٹوک اتاں۔

چیا کہ اے مردمانی نیام ءِ جنگ ءِ بچنگے بُوت گڈا آزمانی خداہانی سجدہ
 کنوک ءِ مٹوکاں دائم اے دگہ پروش داتاں ءِ سوب مند بُوتاں، زُوس (Zeus) ءِ
 آئی ءِ برات خداہانی جہان ءِ بادشاہ ءِ مستر اتاں۔

زُوس ءِ اے دگہ خداہانی بابت ءِ چُش ہم گوئشگ بُوتگ ات کہ آبازیں میران
 ءِ مروکیں انسانانی پت انت چیا کہ بازیں اسپیت پُوش ءِ ”جوانیں سر“ اے گپ ءِ
 مٹوک ءِ بیرک دار اتاں کہ آحادائی چُک انت۔

دومی حساب ءِ چُش گُشگ، اے قصہ کہ ”اولمپیا“ ءِ خداہانی بابت ءِ انت گہنیں
 یونان ءِ جہمننداں پہ وتی شہمی دور داتگ انت۔ بزاں اے فطرت (Nature) ءِ
 فہمگ، آئی ءِ وتی ذاتی سیادی ءِ وارثی، ءِ آئی ءِ جنگ ءِ بچنگ انت۔

اے (قصہ) مارا گہنیں یونان ءِ بابت ءِ باز سر پدی دیاں ءِ فہمینت ءِ مارا
 باز تام ءِ مرگ بخشاں۔

ماتیں زمین جیا (Gaea) گوں وتی او بادگاں۔

ماتیں زمین ءِ آئی ءِ اوبادگ

MOTHER EARTH AND HER CHILDREN

بندات ءِ ناں زمین است ءِ ناں زماں ءِ ننگہ زر۔ بس یک انجیں
 چیزے ات کہ سر پر نہ بُوت چیا کہ ہر گور ءِ تہاری ءِ مانشتانگ ات ءِ ہمک چیز سمر
 بر ءِ تہا ءِ توات۔ بازیں سالانی گوزگ ءِ چہ پد، ماتیں زمین کہ آئی ءِ نام "Gaea"
 ات جھے سمر ابرائی ءِ تہا ءِ توئی ءِ چہ وتارا کٹگ ءِ سو بین بُوت۔ دگہ لہتیں سالان پد آئی ءِ
 چکلیں چکے بُوت یورونس "Urunus" کہ آہشت ءِ پت ات۔

بہشت ءِ پت ءِ گوں ماتیں زمین ءِ مہر بُوت۔ آئی ءِ آئی ءِ سرا ہورے
 گورت، چریشی ءِ پُل ءِ درچک ءِ کاہ رستاں۔ اے ہور ءِ زمین ءِ کوہانی ترک ءِ تلمباں
 ہم گورت، چریشی دریا، کور ءِ گورم جوڑ بُوتاں۔ پدا ماتیں زمین ءِ وڑ وڑیں دلوت ءِ
 گنگد ام جوڑ کت کہ آجنگل، پٹ ءِ پڑگ، زر ءِ کوراں جہمنند بُوتاں۔
 ماتیں زمین ءِ بہشتیں پت ءِ بازیں چکے بُوت۔

دُرستاں پیش ماتیں زمین ءِ سے چک آورت کہ آدیہہ ءِ بلاہ اتاں کہ
 چریشاں ہریکے ءِ رانچاہ سرگ ءِ یک صد دست پر ات۔ پدا آئی ءِ سے دگہ بلاہ ءِ
 گڑمبیں بچکیں چک آورت کہ سکت بدرنگ اتاں کہ اشاناں سائی کلو پس
 "Cyclops" گوشگ بیت، اے ہر سہینانانی یک ءِ یک جھے ات کہ آاشانی
 پیشانی ءِ توک ءِ توک پر ات۔ اے ششیں چک انچوزورمند ءِ تاکت دار ات انت
 چشکہ زمین چند (زمین جُجب) ءِ سیہ گوات ہور کنگ بہ بنت۔ ایشاں باز براں

ہمک چیز، راسیہ سیڈ، تباہ کتگ ات۔

گڈی، ماتیں زمین، اولیٰ خداہاناں پیدا کت کہ شش بچک، شش جنک اتاں کہ اشاناں ٹائٹنز "Titans" گوشگ بوت۔ اے ہم ازامتیں گڑمب اتاں۔ بلتے پیسری چُگانی حساب، اے گیشتر انسان دروشم اتاں، زور، تاکت، وتی ہما براتانی وڑا اتاں بلتے اشاں وتی زور، تاکت، راہ ہوش، ماش کارمرز کت۔ بہشت، پت، وتی اولیٰ ششیں چُگانی بدرنگی بہ چارات نہ کت پمشکہ اشانی دیماوشتاں نہ بوت، سکت ترس اتے ہم۔

یک روچے بہشت، پت، اشاناں زمین، سیاہ، تہاریں غارے، مان بُرات، بندی جوڑ کت۔ ماتیں زمین، گوں وتی چُگانی گوم، پرے ظالمی، سکت گریت پمشکہ آئی، پیسلہ کت کہ آ بہشت، پت، گار، گمسار کنت، وتی دوستی نیں چُگاں پداپہ وت کاریت۔ آئی، داس دروشمیں یک سلاہے جوڑ کت، ایشی، راٹائٹنز، اداں دات، گشت کہ منی گوں شُما در بندی انت کہ وتی ظالمیں پت، بہ کش ات، پدا زمین، چیز، روئے، وتی براتاں بیارے۔

کرونس "Crouns" کہ چہ دُرستاں زور مند تر، دلیر تر ات جنگ، کماندار ات، ماں جنگ، وتی پت سکت، ٹٹی کت، پدا وتی براتاں چہ بندی جاہ، آرات کت۔ گڑاٹائٹنز، اداں "Titans" کرونس، را بہشت، زمین، بادشاہ جوڑ کت، وتی گہار (ریا) "Rea"، راہ، آئی، لوگبانکی، دات، آ بہشت، زمین، شہ بانک بوت۔

بلتے رنگیں زور، تاکتاں "کرونس"، رامینت پمشکہ آئی، وتی براتاناں بندی جوڑ کت کہ اشانی تہا یک چمیں سائی کلاپس "Cyclopes" صد دستیں بلاہ ہم گون ات۔ اشاں کرونس زمین، چیز، تہاریں گٹ، گراں بُرت، بست۔

اے چیز، مائیں زمین، راسک زہر برائیت۔ بلئے آئی، اے چیز، راکرونس،
 دیماظاہر نہ کت۔ آئی، تناسدی، ودارکت دانکہ، ”کرونس“، جن، چک، آورت چیا
 کہ آئی زانتگ ات کہ چمیشاں کیے آئی، روچے چہ تحت، پیچ گپیت، ووت
 بادشاہی کنت۔

کرونس ہم اے گپ، ووت زانگ، ات کہ آئی، چک، آئی ہلاپ، پاد
 کانت، چر آئی، دست، حدائی، بادشاہی، پیچ گراں۔ پمشکہ آئی، وتی چگاناں
 رُدگ، زور مند بُوگ، پیش، آئی پیدا، بُوگ، گو ما پلک، ات، ووارت۔

ریا "Rhea" سکت باز گجت بُوت چیا کہ کرونس، یک پہ یک وتی اولی
 پنچیں پیدا، بُوگتیں چگاناں کہ اشانی نام ہسٹیا "Hestia" ڈیمیڈر
 "Dimeter" ہیرا "Hera" ہیئڈیز "Hades"، پوسائیڈن "Poseidon"
 اتاں ”زندیا تی“ وارتاں۔ بلئے آئی، ششمی چک، پیدا کی، مہکمی، ہے ارادہ کت
 کہ آئی، راچہ ”کرونس“، رکنیت۔ گڑا ششمی، چکیں چک، زوس "Zeus" ات
 کہ پیدا، بُوت۔ آئی، ایشی، رامائیں زمین، رادات کہ آئی، ایشی، راکریٹ،
 "Crete" جزیرہ، گارانی تہا چیردات۔

پدا "Rhea" کرونس، کراشت، گور آئی، گشت کہ بزور اے مئے
 ششمی چک، انت کہ تو پر ایشی، ہرواگ، دارے بے گش، بے کن، آ (چک)
 یک کبلے، تہا پتاگ ات۔ "Rhea" ہے گپاناں گشان، کبلے، پتا تگتیں چک
 کرونس، دست، ووات۔

کرونس، اے ہم پلک، ات، انچو کہ "Rhea" اٹل جنگ، ات بلئے
 اے پتا تگتیں زوس نہ ات کہ کرونس، پلک، اتگ، ات، ایش، یک سنگے ات کہ ماں
 کبلے، تہا بُوگ، ات، بے آئی، آرگ، بُوگ ات۔ نوں "Rhea" سکت گل

آت ء آئی ء ہمے اُمیت ماں وتی دل ء داشنگ ات کہ زوس منی ہمانج بیت کہ روچے
پادکیت ء رُدیت ء وتی تَرَسنا کیس پت ء راسیہ سیڈ ء گار کنت۔

زوس "Zeus" ماں کریٹ "Crete" شوانگ ء زری حورانی بزاس
نمفائی "Nymph" نیام ء چہ وتی پت ء دور رُست ء مزن بُوت۔ آئی ء پَسس
نمفائی شیر وارتاں ء اِشاں آئی ء رابینگ وارینت آئی ء رائہر ء گوانزگ ء واپینگ
بُوتگ ات کہ آدر چکے ء بستگ ات کہ آئی ء چپ ء چاگرد ء گاٹ اوشتوک اتاں پہ آئی
ء پھریزگ ء، وہدے کہ آئی ء گریت گڑا ہے اوشتوکیں گاٹاں وتی زہاناں زرت ء
پہ زور ء تاکت گوں وتی اسپراں جت پمشکہ "کرونس" ء "زوس" ء گریوگ ء
پوانکاں اش نہ کت ء نہ زانت کہ آتینگہ زندگیں۔ بُوت ء بُوت گڑا "کرونس" سرپد
بوت کہ آئی ء چک زندگ انت ء ماں "کریٹ" ء جزیرہ ء انت گڑا آئی ء پچچار ء
بُوت ء پرا آئی ء درگیجگ ء اُمیت ء درکپت۔

بلے "زوس" سکت شیوار ء چالاک ات ء کرونس ء را آپی سنگاں سرکت چیا
کہ آئی ء وتارا اژدیا نیں مارے جوڑ کت۔ کرونس ء زمین ء آزمان یک کتاں بلے
آئی ء رادر گیتک نہ کت۔

"Rhea" ء آئی ء را آئی ء پت ء شو میں کار ء کنشانی سرپدی دات ء زوس
ء ہم گوں وتی مات ء زبان کت کہ آہر دیں رُست ء مزن بُوت گڈا وتی برات ء
گہاران چڈ اِبنیت ء کاریت۔

گڈا ہماروچ ہم اتکاں کہ "زوس" پہ وتی مات "Rhea" ء واتر بُوت ء
وتارا کرونس ء ماڑی ء چوکار دارے ء پیما پڈر کت۔ پدا آئی ء "Rhea" وتی
توکلاناں جوڑ بینت۔ زوس ء وتی مات ء گوں گشت "اگاں تو زہر جوڑ بہ کنے گڈا من
ایشاں زوس ء آپاں ہوار کناں"۔

گڑا آئی ءِ مات پرے کار ءِ ساڑی ءِ رزما مند بُوت۔

وہدے کہ زہر ماں آہاں مان کنگ بُوتاں گڈا رُوس ءِ اِشاں بُرت ءِ
کرونس ءِ رادات ءِ کرونس ءِ ہما دمان ءِ آہاناں وارت چیا کہ آہٹی ات۔ آسک
ناڈراہ بُوت ءِ آئی ءِ شانت کہ ماں شانوکاں ہما پلکتگیں سنگ دراتکاں۔

دردوڈان ہمنچو کہ گیشتر بُوبان بُوت گڈا ایک پہ یک ءِ کرونس ءِ دپ ءِ چہ
آئی ءِ پنچیں چک دراتک ءِ کپتاں۔

”رُوس ءِ برات ءِ گہاراں آئی ءِ رامبازاں گپت ءِ آہاناں نوکیں زندبخشگ
ءِ پہ آئی ءِ شکر ءِ منت گپت۔

آہاں گوں رُوس ءِ گشت ءِ کہ تو مارا آجوکت ءِ تو ”کرونس“ ءِ ٹائٹینز۔ انی
بلاپ ءِ مینے جنگ ءِ الم کمانداری ءِ کنتے۔

”نوں اے زمین ءِ زمان ءِ بادشاہ ماہیں، آناں ءِ نوں ما پدا بہ بندی جوڑ
کنگ نہ ہیں۔“

اے ٹرسناکیں جنگ داں دہ سالان شت۔ ”کرونس“ ءِ ورنائی ہم ہلاس
بوتگ ات پمشکہ ”ٹائٹینز۔ انی“ سروکی ”اطلاس“ ءِ کت۔

ہے پیم ءِ دگہ دو ”ٹائٹینز“ پروٹھینس ءِ اپپی مٹھینس وتی برات رُوس ءِ
گوں ہور بُوتاں ءِ ہے سوب ءِ دوئیں نیمگ پہ زور ءِ تاکت ءِ یک حساب ءِ ہم پلہ

بوتوں۔ بلتے باج کس بُرت کنگ ءِ نہ ات۔ گڈی ءِ اگلامندیں ماتیں زمین ءِ گوں
رُوس ءِ ہے گپ گشت کہ تو اے جنگ ءِ سوہین بے اگاں منی گپاں بہ زورے

آگپ ءِ اے وڑیں کہ ”تو زمین ءِ چیر ءِ برو ءِ یک چمیں (Cyclopes) ءِ آئی ءِ
صدستیں برات ءِ چہ کورچات ءِ آرات کن ءِ بیارگڈا آپتی سوہینی ءِ تئی کمتک ءِ کنت۔“

”رُوس“ ءِ ماتیں زمین ءِ شور ءِ سلاہاناں رُرت ءِ پہ دلیری ءِ مزن دلی زمین ءِ

تھے سیاہیں کورچات ء ایرکپت۔ آئی ء گاٹ ء راکشت ء بندیا ناں آجوکت۔ رندا آئی
ء ایشاناں خدائی وردن پہ ورگ ء نوشگ ء دات چمیشٹی ء چہ ایشانی ہلاس بوٹگیں
زور ء تاکت پدا تک۔

بدل ء ”سائی کلوپس ء“ ”زوس“ ء را پہ ٹیکی یک سلاہے دات کہ ایشی ء
راء کرونس ٹائیسٹرن انی گو ما جنگ ء و ہد ء کار مرز بہ کنت۔

” زوس“ ء گوں دگہ سائی کلوپس ء ء گشت کہ ”ماوتی زور مند تریں سلاہ
گرد ترا بخشا تک“۔

زوس ء ہیڈیزیں "Hades" برات ء گشت ء کہ ”ماترا انجیں ہولے
دیگ ء ایں کہ ایشی ء جادو ء چہ تو تہاری ء تہا گندگ نہ بنے“۔

پدا ”پوسائی ڈین“ (Poseidon) برات ء گشت ء کہ ”ماترا سیمی سلاہ
وتی بڑناک تریں سے پانچ (ترشول) داتگ“۔

” زوس“ ء ”ہیڈیز“ ء ”پوسائی ڈن“ ء ”سائی کلوپس“ ء شگر ء مننت
گپت کہ چہ پیم جوان بیت پما کہ و ہدے ماشمے داتگیں اے ٹیکیاں کار مرز بہ کنیں۔

پدا ”ہیڈیز“ ء وتی ہول ء راسراکت کہ چر آئی ء تہاری ء چہ آگندگ نہ
بوٹ۔ آلاپ کشان ء شت ”کرونس“ ء پشتی نیمگ ء آئی ء سلاہ ء ڈڑراتاں کہ اے تند
ء رگ ء پٹ ء ڈگارانی خدات۔

” پین“ ء مات جنگلی نمف ء ات۔ پین کپ ء پے ات کہ آئی ء کانٹ
پر ات ء پادے سمرمب اتاں۔

آئی ء نمفانی گو ماناچ کنگ ء گوں وتی جوڑ کتگیں کلم ء سوتے جنگ سکت
دوست بوٹ۔

ڈولدار ء شمرنگیں ”ایریز“ (Ares) جنگ ء خدات کہ زوس ء ہیراء

چُک انت۔ اے بلائیں بٹا کی ٹاپا رجنوک ۽ زالمیں بدعاتے ات۔ ایشی ۽ گوں
جنگ ۽ مہر ۽ دوستی ات۔ بلتے و ہدے کہ پٹی بُوت گڈ اسکت بے دلی ۽ بُزدلی ۽
کُت۔ ارس ۽ گہار ۽ بچک، اسٹرایف (Strife) ہر و ہدے آئی ۽ کش ۽ گون اتاں ۽
جنگ ۽ جستگیں آس ۽ راہ تو سگ نہ اشت۔

ایریز ۽ گو ماٹرس ۽ بیمننا کی، لرزگ ۽ درہگ ۽ درد ۽ اندوہ دائم ہمراہ
اتاں۔ آو ہدے کہ ہر جا گے ۽ شت گڈ اہود ۽ جنگ ۽ ہونر پچی ات۔

اے پہ میرا نین انسان ۽ چو بدیں دوا ۽ پیما ات۔

ڈائی نائی سس (Dionysus) شراب ۽ خدا ات ۽ زوس ۽ کستریں
چُک ات۔ آئی ۽ مات بادشاہی جنگ ۽ میرا نین انسانے ات۔

و ہدے کہ ”سمیلی“ (Semele) ۽ چُک نے بُوت، آئی ۽ زوس ۽ رانہ
زانت کہ منی چُک ۽ پت ایں چیا کہ آئی ۽ وتارا دگہ دگہ رنگ ۽ پیم ۽ مٹینت ۽ اتک۔
ہیرا ۽ چہ حسد ۽ کُت ۽ ”سمیلی“ ۽ را ڈرستیں حالاناں سُوچن چہ بندیک ۽
دست ۽ دات ۽ گُشت کہ ”توبروزوس ۽ بے گش کہ آمنی دیما وتارا گرند ۽ گروک ۽ خدا ۽
دروشم ۽ پڈرہ کنت“۔

سمیلی ۽ انچش کُت ۽ زوس ۽ ہم پرے گپ ۽ مہ کن نہ کُت۔ بلتے
ہمیںچک ۽ کہ سمیلی ۽ زوس ۽ را پہک خدائی دروشم ۽ وتی چماناں سکت دات ۽ چارگ
لگ ات گڈ اہامان ۽ آئی ۽ آس ۽ پلک ات ۽ پُرکُت۔

آئی ۽ وتی چُک ۽ را پہ چہ تسمی چہ ہر میز ۽ رکھینت ۽ زوس ۽ پاد ۽ توک ۽
دوتک کہ زوتاں آچہ ہود ۽ زرگیں خدا ڈائی نائی سس ۽ دروشم ۽ پیداک بُوت۔ ہر
مس ۽ ڈائی سس ۽ راماں یک کُچے چہ ہیرا ۽ بُرت ۽ چیر دات۔ ہود ۽ اے نمفانی
کر اُست ۽ بارست بوت، بازو ر مند بُوت ۽ پہ گل ۽ شاد ہی شیر ۽ پلنگاں گوں لیب ۽

گوازی تے گت۔

لہتیں سال ء پد ڈائی نائی سس ء ہے کچے انگوراں شراب جوڑ کنگ ء کار ء
 را در بُرت ء آئی ء دور دراجیں ہنداں شُت ء مردماناں شراب جوڑ کنگ ء کار ء ازم
 گشت گوں۔

برے برے او مپس ء مردین ء جنیں خداوت ماں وت سکت مڑ ات
 انت گڈ اڑوس ء وتی گرنڈ ء بیر پر آہاں دوردا ت ء آخاموش گتاں۔
 بلے چُش ات کہ گیشتریں و ہداں آپ شاد ء ایمنی نشت ء وتی و ہد ء را
 گوازینت۔ آہاں ”آپالو“ ء لہمیں سازاناں گوشداشت ء تامداریں وراک کہ نام ء
 ”امبروژیا“ Ambrozhea ات وارت ء پلانی شیرگ Necter نوش ات
 انت کہ اے درستیں چیز ”ہیسی“ ء پر آہاں آورت ء اشیاناں داتاں، ء ہر دیں کہ
 نمیرانیں اولپیاء جہمنند پہ سیل ء گرد ء زمین ء شُتاں گڈا آہاں میرانیں جنیں ء مردینانی
 زندمان ء بازیں کاراں پہ جوانیں رنگے ء بہر زرت۔

اولمپیا کوہء دُرستیں خُدا ہانی مستریں خُدا اُروس (Zeus)

اولمپیا کوہء جنینء مردینیں خُدا۔

اومپس کوہ ء جنین ء مردینیں حُدا

The Gods and Goddesses of Mount Olympus

اومپس کوہ ء ٹل یونان ء دُرتیں کوہاں بُرتریں ء ہود گیشتریں مردین ء جنینیں حُداہانی ہنکین انت ہم۔ آہود ء دُرت ماں یک ماڑی ء نندوکاں کہ و ش ء رُشنا انت گوں روج ء دلبریں برانزاں ء ہود ء نہ ہورگیپت ء نا کہ برپ۔

اومپس کوہ ء جنین ء مردینیں حُدا نمیران آتاں ء پرآہاں مرگ بہ نیتک۔ ء ہیچ میران ء مروکیں چیزے ء را اودا آہگ ء اجازت نیست ات۔ بلتے اومپس ء جہمندگیش ء زیات زمین ء سیل ء گرد ء گرز ء چہ جبرانی دروازگے ء چہ شتاں کہ جبرانی اے پٹ چار حُداہانی دست ء ات کہ اشانی نام موسم ات۔

اومپس ء مستریں حُدا ”رُوس“ ات گرد ء گروک ء حُدا ات ہم ء دُرتیں حُداہانی بادشاہ ات۔ آباروش ء زیبا ات، بلتے ناگت ء باز تر سناک ہم بُوت۔

باز براں آئی ء نامی ء تامی نیں جنین ء مردینیں حُداہاناں ماڑی ء پراہیں ہال ء پے دیوان ء لوٹا نیت۔ آئی ء تحت تلاہ ء نگرہ ء مملہیں سنگے نیگ ات کہ گوں گراں نہادیں سنگاں گوں سمبہینگ بُوتگ ات۔

بلتے ”رُوس“ ء تاج درستاں چہ مستر ء زینناک ات۔

دُرتیں جنین ء مردینیں حُدا ”رُوس“ ء ٹگت ء ٹور ء آتاں ء ہر کیے حاصیں

زور ء تاکتے ء واہندا ات۔

شہ بانکیں ”ہیرا“ (Hera) ”زوس“ ء ڈولداریں زال ء گہارات کہ سور ء سربر ء جنینانانی پہریزگ ء خدا ات۔

پیسرا ”ہیرا“ ”زوس“ ء زال بُوہگ ء پہ ساڑی نہ بُوت۔ بلئے زوس ء ہے زہر ء گند ء بلا ہیں تو پانے آورت ء وتار اتر سناکیں مُرگے جوڑ کُت چریشی ء ”ہیرا“ ء پرا آئی ء بڑگ بُوت ء مہر ء مہر آوتی امبازاں زورت۔

ہے وڑا آ (زوس) آئی (ہیرا) ء کنگ ء سو بین بُوت ء ہے پیم کنان ء اے دگہ جنینانی کنگ ء سو بین بُوت ء ہے چیز ء ”ہیرا“ ء حسد ء کُت ء ودینت۔

”زوس“ ء آس ء پیشیں برات پوسائی ڈن کہ زر ء خدا ات، برے برے زر ء چیر ء بلائیں ماڑی نئے ء نشت گڈا آئی ء وتی سے پانچیں بل زر ء انجوحت کہ چریشی ء زر ء سربر ء بزر ء بلندیں چولاں دائم گنوکی باہند کُت ء گوات ء ہولاسان ء اشاناں (چولاں) آزمان ء دیما سر کُت۔

بلئے پدا آئی ء وتی تلا ہیں اپس گاڑی چولانی سراتاچان کُت کہ چریشی آیر موش ء جہل کپتاں۔

وہدے آئی ء زمین ء ہے سے پانچیں بل ء راجت، گڈا زمین چنڈ بُوت ء آئی ء دپ پنج بُوت ء آدوکپ ء بُوت۔

آئی ء (پوسائی ڈن) ہے گوشگ ء اقراریں کہ انسان ء پہ آپس ہمانی ء جوڑ گتگیں انت۔ آئی ء لوگبانک ”امپھی تری ٹی“ (Amphitrite) ات۔ کہ آوری زری حورے (نمف) نئے ات کہ آئی ء یک بچکیں چلے آورت کہ نامے ”ٹرائی ٹن“ (Triton) ات۔ ”ٹرائی ٹن“ ء چوما ہیگ ء دُمب نئے پرات ء زری بلا ہے ء سوار ات ء یک کر کینکے گون اتے ء ایشی ء چوسرنا ء پیم ء جت۔

”زوس“ ء آدگہ برات ”ہیڈیز“ (Hades) اومپس ء جہمنند نہ ات۔
 آزمین ء چیر ء مردگانی حد ات۔ آکز اچہ وتی سیاہ ء تہاریں ماڑی ء چہ دراتلگ
 ات۔ آسیر ء ہزگاری ء حد ات ہم ء سگ ہزگارات چیا کہ تو امیں گراں قیمتیں آسن کہ
 زمین ء چیر اتاں ایشیانی واجہ ء واہند ات۔

”ڈیمیڈر“ (Demeter) زوس ء گہارات ء کشت ء کشاری ء حد ات۔
 آئی ء زمین ء نیوگاناں جوڑ گت ء دان ء کشار رودینت ء میز رکتاں۔
 اگاں ء ڈیمیڈر مہ بو تیں گڈ از زمین حُشک ء ویران بو تگ ات ء مردم شُد ء
 بد کپتگ ات انت۔ آئی ء جنک ”پرسیفنی“ (Persephone) ہیڈیز“ پہ
 زور چست گت ء زمین ء چیر ء بُرت وتی شہ بانگ جوڑ کنگ ء واستہ۔
 ”ڈیمیڈر“ بس ہماوہد ء گل بیت کہ وہدے سال ء سرا آئی ء جنک آئی ء کڑا پہ
 گند کی ء کیت۔

”زوس“ ء سیمی گہار مہروانیں ”ہسیٹا“ (Hestia) انت کہ آچل دان ء
 لوگانی حد انت۔ آئی ء کار بس ہمیشیں کہ اومپس کوہ ء آس ء مرگ ء میل۔ ”زوس“ ء
 ماں اومپس ء ہشت بچکیں چکاں۔

آئی ء درستیں چکانی تہا ”ہیسی“ کہ ابدمانی ء ورنائی حد انت ء آزمانی حد ابانی
 شرابانی پیالہانی پُر کنوکیں، تاج ء بانگ انت ء حد ابانی دیوان ء مجلسانی بہریں۔

جاڑیں ”آپالو“ (Apollo) ء ”آڈامس“ (Ar-ta-mas) آئی ء چکاں چہ
 یک ٹائیٹینین ماتے ء کہ نامے ”لیٹو“ (Leto) انت۔ (لیٹو) جزیرہ ”ڈیلاس“
 (Delos) ء پرے جاڑاں چک ء مات بوت کہ ہود ء ”ہیرا“ پہ حسد ء کینگ آئی ء
 دُمب ء کپتگ ات۔

”آپالو“ کہ رُژن، ساز ء شائری ء حد انت۔ دُرستیں حد اہاں چہ ڈولدار تر

آت۔ اے دائرہ تہلگانی ہم حُدا انت ءِ اولی رندا انسان ءِ را علاج ءِ راہ ءِ رِ پکاناں
دَر برائینت۔

اے جوانیں ٹک تیر ءِ نشانگ جنگے ہم است آت ءِ چہ وتی ہگرہ ءِ کمان ءِ
ہگر ہیں تیر اش جت۔

ماں ”ڈلفی“ (Delphi) ءِ ”پارناسی نس“ (Parnassus) ءِ کوہ ءِ آئی ءِ را
پیش گشی کنگ ءِ طاقت رست کہ چریشی ءِ آئی ءِ انسانانی آوکیں روچانی بابت ءِ
گشت گوں پمشکہ مردم چہ دُور ءِ دراج ءِ اتکاں آئی ءِ کرا ءِ پہ وتی باندات ءِ آوکیں
روچاں حُدا ہانی واہگ ءِ منشا ہاناں پول ات۔

” آڈامس“ ءِ ”آپالو“ ءِ جاڑیں گہار انت کہ آشکار ءِ سورنہ کنگین چنگانی حُدا
آت۔ آئی ءِ ہمے پیسلہ کت کہ بہ سورنہ کناں۔

آئی ءِ وتی وہد ءِ را چنگانی تہا گوں نمف ءِ تانزیانی گوما پہ سیل ءِ گرد گوازینت
ءِ وتی ہگر ہیں کمان ءِ گوں شکار کت۔ برے برے ماہکانیں شپاں آئی ءِ کوہانی تکش ءِ
تلاوگاں جان شُشت۔ یک رندے آبرہنگی ءِ جان شودگ ءِ آت کہ یک میرانیں
(Mortal) انسانے ءِ آئی ءِ را دیست، آئی ءِ لہتیں آپی ترمپ آئی ءِ سمراد رزادات کہ
چریشی آپشائیں سیدے بُوت۔ پدا آئی ءِ وتی جتک ءِ تانزی آئی ءِ سمرادات ءِ آگپت ءِ
کوشارینت۔

اگاں آباز براں تُر سناک جوڑ بُوت بلے ایشی ءِ ابید آلہم دلے ہم آست
آت ءِ چک مات ءِ آہانی چُگانی حیا لے ہم داشت۔

زُوس ءِ دوستی نیں جنک ”اتھینا“ (Athena) آت کہ آاگلامندی ءِ حُدا
آت۔ آزُوس ءِ سمر ءِ تہا رُستگ ءِ مزنیں دروشمے ءِ گوں سنج ءِ سیلاہاں دراتک کہ آئی ءِ
دَر پشناکیں ہولے سمرات ءِ تر پوکیں قبائے گور ءِ آت۔

” زُوس“ ء بچک ء وتی پت ء سرگوں تیرے ء پروشت ء دونیم کت چریشی
 ”اتھینا“ ء ترانج بَست ء دور کت۔

”اتھینا“ ازم ء دوچگری ء حُدا ت ء کُتہ کاریں گمبارے ات، ء
 جولاہگے ہم ء جنگانی بامردانی پہا زوک ات۔ لشکر ء رہد ربری کنوک ات ہر دیں کہ
 پر آئی ء کار کپتگ ات۔ آ ”ایتھنز“ (Athens) شہر ء ہم حیال داری کنوک ات۔
 آئی ء اے شہر ء راجہ پوسائی ڈن“ ء کٹیگ ات ء بدل ء آئی ء وتی مردماناں
 پہ ٹیکسی ء زیتون ء درچک ء رادات۔

”زُوس“ ء ”ہیرا“ ء چُک ”ہیپا ہسٹس“ (He-phaes-tus) آس ء حُدا
 ات۔ بدرنگیں حُدا تھنا ہمیش ات۔ بلتے باز پُرایمن ء نامد رات۔
 آراہ ء کہ روت گڈالنش ایت چیا کہ زُوس ء گپے ء سرا آئی ء مات ء پلہ
 مرزی کنگ ء چہ ماڑی ء دیوالاں گوں آئی ء مات ء ہور بُن ء مانبر ات ایشاں چہ
 اومپس داں زمین ء کپگ تانسریں روچے لگ ات ء کپگ ء وہد ء ایشاں سکت بلاہیں
 توارے کت۔

وش بہتی ء یک زری حُدا ء پڈر بُوت ء ایشانان علاج ء مُشت ء موش کت
 داں اے واتر پہ اومپس ء شُتاں۔

اے یک بلائیں چکن کارے ء اومپس ء درستیں جہمنندانی، تاج، کُرشی،
 گونچ ء کتار ء سلاہ دُرہ ہمیشی ء جوڑ کنگ انت ء چکن ء نکش چتگ انت۔ آئی ء وتی
 تاج ولاق ء چارگ انت ء چہ ڈولداری ء چارگ نہ بیت۔ آئی ء چہ وتی زور ء تا کت ء
 اے دُرستیں چیزاناں پروشتگ ء تاب داتگ ء جوڑ کنگ۔ آئی ء سے تلاہیں مُک کار
 جوڑ کنگ ات کہ آئی ء کار ء وہد ء آئی ء مُک کنوک اتاں۔

” پیپاہسٹس“ سہرجنی ء آسن کاری ء ہم حد ا ات ء آسن کار ء زر گر ء واڑ ہانی پہازوک ات۔

آئی ء لوگی پُر مہریں ء شادمانیں ”ایفروڈائیڈی“ ات کہ مہر ء ڈولداری ء حد ا ات۔ بلے کہ آ ”زوس“ ء چک نہ ات۔، بلے آ ”ایفروڈائیڈی“ ”Aphrodite“
یک پُر ازشتیں حد ایے ات۔ آوشدل ء کندو کے ات۔

وہدے کہ آرہ گپت گڈا آئی ء پادانی چیرا پلاں و تاچیر گیتگ، بیدے آئی ہچ وٹی ء ڈولداری نیست ات۔

آچہ زر ء چولاں اتک ء پڈر بوت کہ یک ڈولداریں لیکہ ے۔
گوات ء آ ”سائپرس“ (Cyprus) ء زراں ماں یک کر کینگے ء سوار کت ء آورت ”زوس“ ء دیم دانگیں حد ا ہاں، آئی ء راتر پناکیں پشک ء قباکت ء آورت ماں ”اومپس“ ء سرکت۔

پیپاہسٹس ء پر آئی ء جادوئی کمر پٹ ء جوڑکت، ء وہدے کہ ایفروڈائیڈی ء ایشی ء وتی سرین ء بست گڈا درستیں مردین ء جنینیں حد ا پر آئی ء مہر ء شیدا ء گنوک بُوتاں۔ ایفروڈائیڈی ء مچلے است ات کہ نامے ”اِرس“ (Eros) ات کہ آئی ء پت حدائیں ”ایریز“ (Ares) ات۔

اِرس ء وتی تیراناں ہر دیں کہ میرانیں انسان ء نمیرانیں حد ا ہاں جت گڈا ہما دمان ء آ آئی ء مہر ء گرفتار بُوتاں۔

” ہرمیز“ (Hermes) ”زوس“ ء پُر مڑائیں مچلے ات کہ آئی ء مات یک کسانیں حد اے ات کہ آئی ء نام ”مائیا“ (Maia) ات۔ اے پیپاری، شپانک، مُسافر ء ڈُزانی ہم حد ا ات۔

اے بلائیں کٹ ءِ مُش ءِ شیطا نے اُت۔ ایشی ءِ وتی پیدا ک بُوہگ ءِ روج
ءِ جندء ”اپالو“ ءِ گورم ءِ راڈزرات ءِ بُرت۔

اپالو ءِ آہے واستہ بہ بخش اُت کہ آئی ءِ اپالو ءِ را یک Lyre ءِ کسانیں
"Harp" ءِ دات کہ اش آئی ءِ کیسی پوسے ءِ گوں جوڑ کتگ اُت انت ہر میز، رُوس ءِ
کاسد اُت ہم چیا کہ آئی ءِ چہروران ءِ بال کت و ہدے کہ آئی ءِ وتی بانزلی نیں پازوار پادا
ءِ بانزلی نیں کلاہ ءِ راسر کت اُت۔

مردنی آئی ءِ بازیں دگہ کار ءِ خدمت اتاں چُشکہ زمین ءِ چیرا پہ سر بُوہگ ءِ
ارواہانی رہد ربری کنگ۔

ہر میزء ”پان“ (Pan) نائیں مچلے اُست اُت کہ آوتی پت ءِ وڑ اشپانکانی حد اُت۔
”پوسائی ڈن“ (Poseidon) ءِ وتی سے شاپیں بل مت کش اُت کہ
چریشی زمین لرزرات۔

”کرونس“ دلترک بُوت چیا کہ آئی ءِ تاکت ءِ زور ہلاس بُوت۔
پدا ”رُوس“ ءِ وتی گزند ءِ بیر، کرونس ءِ سرا چگل داتاں کہ چریشی ءِ دُستیں
”ٹائٹینز.اں“ پرش وارت۔

پدا و ہدیکہ سے صد دستیں برات ءِ یکپارگی سے صد کوہی کپ پہ ”ٹائٹینز.اں“
مانبر اُت گڈا اے زمین چرے تُرسنا کیں جنگ ءِ چہ تہارا ر اُت بُوت، بلے چد ءِ پیش کہ
اش (زمین) سیہ سیڈ ءِ گمسار بہ بیت، گڈا ”رُوس“ ءِ گوں وتی برات ءِ گہاراں جنگ
ءِ راکٹ اُت۔

اشاں توامیں ”ٹائٹینز“ سمر ادا تاں بیدے ”پرومتھینس“ (Promethus) ءِ
”اپی متھینس“ (Epimetheus) کہ اشاں آہانی گمک کتگ اُت۔

آہاں ”اٹلاس“ (Atlas) ءِ را ”ٹائٹینز.انی“ سروک جوڑ کت ءِ آئی ءِ بند

دائمی آزمانءِ راپہ دارگءِ ایر کُت، ءِ آہاں ”کُرُوس“ ءِ اے دگراناں سانکلاں بست ءِ زمین ءِ تہے تہاریں کورچاتاں بندی کُت۔

”زُوس“ داں دیراں پہ آرام ءِ تاہیر نہ نشت چیا کہ ماتیں زمین ءِ دگہ یک دُژمنے پیدا کُتگ ات کہ چہ دُرستاں تُر سناکیں، بلاہ ”ٹائیْفون“ (Typhon) ات۔ ”ٹائیْفون“ ءِ صدسرات انت ءِ چر آئی ءِ ہرچم ءِ آسے یک شپے تچک ءِ ات۔ بلے ”زُوس“ ءِ وتی گرنڈ ءِ بیر آئی ءِ سراما نبرہ اتاں چریشی ءِ اے بشکلےں ءِ تُر سناکیں رستر مُرت۔ چریشی ءِ پد زمین ءِ ایمنی بُوت۔

نوں چرے سہیں براتاں کئے زمین ءِ زمان ءِ سروکی ءِ لاناک ات۔؟
آہاں چد ءِ گیش جنگ نہ کُت ءِ ناں کہ دپ جنگلی۔

آہاں سُورتی (Lottery) ءِ سراپہ بادشاہی کنگ ءِ ناماناں درکت کہ ”ہیڈیز“ ءِ نام ءِ زمین ءِ چیر، پوسائی ڈن، ءِ زر ءِ ”زُوس“ بہشت ءِ ”اومپس“ (Olympus) کوہ ءِ دُرتیں حد اہانی مستر بُوت۔

پرو مٹھینس کہ آئی ء زوس ء حکم ء پدا انسان ء راجوڑ کت، بلئے آئی ء کاس کوہ ء تاراں
 پمشکہ بست ء سزادات کہ آئی ء چہ بہشت ء حد ابانی آس دُزات ء انسان ء اادات۔

زُوس ۽ بنی آدم ۽ سازگ

Zeus and The Creation of Mankind

پرومیتھیس ۽ آئی ۽ ٹیکي په انسان ۽

Pro-me-theus and his gift to man

وہدے کہ انسان ۽ سازگ ۽ وہد اتک گڈا، زُوس ۽ اے مزین ۽ پُر
 بستاریں کار پرومیتھیس ۽ اپی میتھیس نائیں دو ٹائٹنز انی دست ۽ دات کہ اشان
 کُونس ۽ اے دگ ٹائٹنز انی حلاپ ۽ جنگ ۽ آئی (زُوس) ۽ کُنگ ات۔
 زُوس ۽ اشاناں اے ہم ذمہ واری داتگ ات کہ مردم ۽ گنگد ام ۽ دلوتاں
 اے ٹیکي ۽ بہ دیے کہ اے پگائیں گپے کہ آوتار اسر آورت ۽ پھریزات پہ کناں۔
 پرومیتھیس کہ آئی ۽ نام ۽ معنا ”پیش حیاں“ ات، یک بلائیں سریال ۽
 دانائے ات۔ اپی میتھیس ۽ ہے پیسلہ کُت کہ آے ٹیکي ۽ دلوت ۽ گنگد اماں
 دنت، ۽ پرومیتھیس اولی انسان ۽ جوڑ کنگ ۽ نشت۔ آئی ۽ لوٹ ات کہ انسان ۽ را
 چہ دلوت ۽ گنگد اماں مستر ۽ شتر تریں چیزے جوڑ بہ کنت۔ آزرے لمب ۽ داں دیراں
 نشت ۽ جیڑگ بنا کت۔ گڈی ۽ آئی ۽ چُچے ہاک زُرت ۽ ایشی ۽ آپ ہوار کُت ۽ پدا
 آئی ۽ ایشی ۽ ہوار گیجان ۽ یک دروشمے دات ۽ تھمبیل تھمبیل ۽ اولی انسان خُدا ہانی
 رنگ ۽ دروشم ۽ سازات۔ پرومیتھیس ۽ آئی ۽ را پہ اوشتگ ۽ واستہ دو پاد پر کُت، ہے

حساب ء آوشت ایت ء بُرز ء عرش ء استالاں چار بیت ء چودلوتان ء گنگد اماں جہل ء
چم ء سکت نہ آنت۔

وہدے کہ اپی مٹھینس ء بازیں ٹیکی ءے دلوت ء گنگد اماں بخشات،
چیا کہ آوہد ء ایشاناں وتی پہریزگ ء دارگ ء کہ اے چیز رستگ ات آنت۔ آدگہ
تہر ء پیمین ات آنت چُشکہ مرچی آنت۔

اپی مٹھینس ء پلنگاناں چنگل، مَرگاناں بانزل ء پس ء گوکاناں کانٹ
پرکت، ء آئی ء دگہ لہتیں دلوت ء گنگد اماں تینزیں گام، ء بازیں ء چالاکی ء چوڑ ناکی
ء ہمت دات ء دگہ بازیں ء از امتیں زور ء تاکتے۔

آئی ء بازیں ء بزیں پُٹ ء پڑم بخشات کہ زمستاناں آوتار اباپ کت بہ کنناں۔
اپی مٹھینس چہ وتی سازتگیں چیزاں سکت گل ات۔ بلے پدا کہ پہ تچانی پرو مٹھینس
پر آئی ء شت ء کوکار کنان ء گشت ء ”بہ چار برات، منی سازتگیں مردم ء ساہ کپتنگ ء
مان۔ اے ابکہ کنوکیں چیزے نہ انت تئی حیاں ء؟ نوں ایشی ء راشتر تر ء جواں تریں
ٹیکی ء دیاں چیا کہ تنی سدی ء زمین ء سرے جواں تریں جوڑتگیں چیز انت“۔

اپی مٹھینس ء وتی گردن ایریروشت ء گشت ء ”بلے من وتی درستیں شتر تر ء
جواں تریں ٹیکی دلوت ء گنگد اماں دا تگاں پمشکہ منی برات منارا بہ کش ء من ترا پہ
جیڑگ ء داشت نہ کنناں“۔ وہدے کہ پرو مٹھینس وتی برات ء اے گپاناں اشکت
کہ آئی ء برات ء چے کتگ۔ گڈ اسکت نازا ء زہر بُوت ء گشت کہ۔ ”نوں پہ انسان ء
را دیگ ء رایا پتیں ء قیمتی نیں ہج نیست۔ پہ من الم انت کہ انسان ء را پہ وتا
پہریزگ ء لہتیں انچین چیز بہ دیاں کہ جد ء پیش کس ء دیگ نہ بو تگاں“۔

پرو مٹھیئس سکین شیوار ۽ دانائے ات، ہمدان ۽ جیڑا تے پہ انسان ۽ کہ

آئی ۽ را آس ۽ پیمیں نایا پتیں ٹیکی ۽ بہ دنت!

گوں آس ۽ انسان و تارا باپ دات کنت ۽ گرم کت کنت۔ ورگ

گراست کنت ۽ تہاریں شپاں رُژنا کت کنت۔

آسناں پہ دموک دینت کنت ۽ پہ کشار کاری ۽ از باب جوڑ کت کنت، ۽

رستراں چہ وتی پھریزگ ۽ سلاہ جوڑ کت کنت۔ بلئے پرو مٹھیئس اے آس ۽

کاریت چہ پیم و ہدے کہ ایش حُدا ہانی ملکیتیں؟

آئی ۽ جنین حُدا اٹھینا ۽ را گشت کہ بہشت ۽ پترگ ۽ آئی ۽ کُمک ۽ بہ

کنت، ۽ آئی (اٹھینا) ۽ پرو مٹھیئس ۽ را روچ ۽ آس ۽ جمبوریں اپس گاڑی ۽ کڑ

۽ داں کرکنگ ۽ رہ پیشداری کت۔ پرو مٹھیئس ۽ یک سُرگم (Torch) ۽

روک کت ۽ پدا پُشت ۽ نہ چارات ۽ درگاناں بست ۽ زمین ۽ اتک ۽ بنی آدم را ہے

قیمتی نیں ٹیکی ۽ رادات۔

زوس ۽ جہل ۽ روکیں آس ۽ رادیسٹ چہ زہر ۽ پور ۽ اگر ب بُوت کہ

پرو مٹھیئس ۽ آس ۽ را دُڑ اتگ کہ ایش بس حُدا ہانی ملکیتیں آئی ۽ نہردان ۽ گشت

کہ آئی ۽ (پرو مٹھیئس) ۽ آس ۽ را انسان ۽ داتگ! چریشی ۽ نون انسان بازتا کت

داربیت، ہمنچو تا کت دارانچش کہ حُدا۔ من پرو مٹھیئس ۽ الم ہمزادیاں۔

زوس ہمدان ۽ پاداتک ۽ وتی کارداراناں زور دیان ۽ لٹ ۽ مُشت کنان

۽ گشت ”کہ پرو مٹھیئس پہ گرنے ۽ کاکس (Caucus) کو ہے تلاراں گوں

سانکلاں بہ بندے“ کہ ہود ۽ اے روچ ۽ پراروچ یک گو تو نیں مُرگے پہ پرو مٹھیئس

۽ ھننہ ڪنت ۽ آئي ۽ جگرانا وارت۔ دومي رويچ ۽ آئي ۽ جگر پداردريت، بلنئ گوتوء ڪارات آئي ۽ ورگ ۽ بس۔

بلنئ پرو ٽھينئس ۽ اے عزابي پھ خاموشي سگ ات۔ اگاں آئي ۽ بالاد بند يگ ات۔ بلنئ آئي ۽ ارواه آجوات۔ آوتی ڪتگيناني سراھچ پشومان نء ات۔ آء گپ ۽ زانگ ۽ ات ڪه آئي ۽ تھنا مردم ۽ دروشم ۽ يڪ ابڪھ ڪنوڪين چيزے جوڑ ڪتگ۔ بلنئ آئي ۽ ايشي ۽ را يڪ انچين سوگاتے هم داتگ ڪه چریشي ۽ ڪمڪ ۽ آئي ۽ را نابودي ۽ ڪشيت ۽ چپ ۽ چا گرد ۽ مستر ۽ واھند جوڑ ڪت ڪنت۔

پینڈورا زوس ۽ داتلیں ”دپ ۽ دپ گریں“ شیشگ ۽ درپ ۽ راپچ کنگ ۽ انت۔

پینڈورا

(Pandora)

زُوس ۽ پرومیتھیس ۽ راسزادات کہ آئی ۽ حدابانی آس ۽ راڈز اتگ
 ات۔ بلتے تنیگہ آئی ۽ انسان ۽ را پرے سوگات ۽ زورگ ۽ کارمرزی ۽ جُست نہ
 گتگ ات۔

نوں آئی ۽ انسان ۽ بیرگرگ ۽ پیسلہ گت۔

آئی ۽ وتی بچ پیاہسٹس ۽ را حکم دات کہ اولی جنین ۽ جوڑکن۔ پیاہسٹس ۽
 جنین ۽ رازیباء بر اہداریں حدابانی چیدگ ۽ جوڑکت ۽ پداچاریں گوات پہ ساہ ۽ آئی ۽
 کنت ۽ مان کتاں۔ ہمک مردین ۽ جنینیں حداباں آئی ۽ را یک ٹیکی ۽ دات دانکہ آپہ
 مردین ۽ واستہ گیشتر بر اہداریں آئی ۽ وتی نیمگ ۽ پہ آروک بہ بیت۔ ایفر وڈ ایڈی
 (Aphrodite) ۽ وتی شررگی آئی ۽ را بخشات، ۽ اے دگہ حداباں آئی را شاہکاری،
 سازگری ۽ ہر چیز ۽ وتی نیمگا آرگ ۽ جوپ بخشات۔

پدا آباں وتی جوڑکتگیں چیز ۽ را چہ ڈولدارکنگ ۽ پہ آئی ۽ نگرہیں قباہاں
 گور ۽ شہر ۽ تاج ۽ ماں سرادات ۽ آئی ۽ را پینڈورا ۽ نام بست کہ الیشی ۽ معنائیں ”ڈیکی
 نے پہ ہر کس ۽“۔

گڈی ۽ زُوس ۽ پہ ہر چیز ۽ آئی ۽ را لہلا سگی ۽ دات ۽ پینڈورا ۽ دپ ۽ دپ
 گریں شیشگے ہم دات ۽ آخبر دارکت کہ آلیشی ۽ دپ ۽ بچ مہ کنت۔

نوں زُوس ء و تی پندل ء پے کار بندگ ء کشک ء رَہ گیتک۔ آئی ء پینڈ ورا ء را
 حدائیں ہر میز ء رادات ء زمین ء سرادیم دات کہ آئی (ہر میز) ء پینڈ ورا چہ زُوس ء
 نیمگ ء پے ٹیکی ہپی مٹھینس ء رابخشات۔

ہپی مٹھینس گندگ ء شرط ء پر آئی ء فدا بُوت ء گور آئی ء سُور کنگ لوٹ
 ات۔ بلے پرو مٹھینس ء و تی برات ء را گشت کہ لالہ زُوس یدریں ہنز ء ہنپے مہربانی
 بہ کن ایشی ء ہچ ٹیکی ء مہ زُور۔ ہپی مٹھینس ء چم پینڈ ورا ء شرنگی ء شہماں بے نُور
 کتگ ات انت ء آئی ء شاہو کاری ء اہچگی نہ کتگ ات پمشکہ آئی ء و تی برات ء
 شور ء سلاہاں ہچ مان نیا ورت۔

دیر نہ گوست کہ آئی ء ہپی مٹھینس ء سُور کت ء پے و ت ء آئی ء لوگے بست۔
 ہپی مٹھینس ء پینڈ ورا پے گل ء شاد و تی زند ء روچاں تیلانک دیگ ء ات
 انت، بلے برے برے پینڈ ورا گڈ ء منج نے ء تہا کپت ء اے دپ ء دپ گیریں
 شیشگ ء راجارات ء جیڑات ء گشت کہ من حیراناں کہ ایشی ء چے مان؟ آئی ء
 ہر روچ و تی دل ء گشت کہ بروء ہے شیشگ ء ہچ کن، بلے آئی ء و تی دل زرت نہ کت ء
 جیڑگ ء ات کہ زُوس ء اے دپ ء دپ گیریں شیشگ منا چیا داتگ کہ وہدے آمنا
 نیلگ ء انت کہ ایشی ء چے مان؟

گڈ ء آئی ء لہلہا سگی ء آچیر ترینت ء آئی ء زُوس ء تڑی ء را ڈالچار کنان ء
 گشت کہ ”من بس کموا ایشی ء چاراں“۔ آئی ء شیشگ ء سُورپ ء دیگ ء راثپ ات
 ژپ ات دانکہ دُور کت۔ شیشگ ء دپ ء ہچ بُوہگ ء گو ما یک ناشریں کاریں
 جمبرے ء بال کت ء دراتک کہ چر ایشی ء نا دُراہی، حسد، کُت ء بیر، پشومانی ء بد بہتی
 دُرونج بنداں ء آئی ء سر ء چپ ء چا گرد ء بال کنگ ء ات انت۔

آئی ءِ گوں بلائیں ءِ زنڈیں ڈنڈائے ءِ اِشانان جنگ ءِ گلینگ ءِ جُهد کُت ءِ
 رندا ہے جُهد کُت کہ شیشگ ءِ دپ ءِ گوں سُرپ ءِ دپیگ گوں پدا پہ بندی بلئے اے
 درستیں شیطان ءِ بیشکار درراتگ ات انت ءِ لوگ ءِ چہ ڈن بال اتاں ءِ جہان ءِ بنی آدم ءِ
 راپہ دائی نقصان دیگ ءِ بنا بُوت انت ۔

گڈی ءِ پوار ءِ جزائی پینڈ ورا کہ شیشگ ءِ دپ ءِ گرگ سو بین بُوت گڈا اے
 و ہد ءِ بس اُمیت ہود ءِ پش کپتنگ ات کہ اے یک وش بہتی نے ات ۔
 پرے گپ ءِ ہچ با کے نیست کہ انسان ءِ گوما چنت شومی ءِ ویل ہمراہ
 انت، بلئے کیلےں چیز اُمیت انت کہ آئی ءِ راسگ ءِ او پار دنت ۔

ڈو کیلینین ۽ پیوراوتی سراچہ پدی نیمگ ۽ سنگ دور دیان ۽ کہ چرے دودا تگیں سنگاں
انسان جوڑ بوگ ۽۔

دُو کیلیٹن ۽ پیورا ۽ ہزار امتیں ہار

Deucalion and Pyrrha and the Great Flood

پینڈورا ۽ یلہ کنگلیں شو میانی بازیں سالان تالانی ۽ چہ پد، رُوس ۽ وتارا
چومسافر ۽ دروشم ۽ کت ۽ زمین ۽ سیل ۽ اتک۔

آے چارگ ۽ زانگ لوٹگ ۽ ات کہ مرگ ۽ میرانی نیں انسان کہ آئی ۽
جوڑ کتگ آئی ۽ گپ ۽ حکمانی سرانت۔

آئی ۽ تُرس ۽ چیر کپت، وہدے کہ آئی ۽ دیست کہ انسان گناہاں گار انت
بلا نیں شتل ۽ دروہو کے جوڑ بُو تگ ۽ حُداہانی سُبجگ ۽ پر آہاں عبادت کنگ ۽ ہچ
وڑ اتیار نہ انت۔

زمین ۽ آئی ۽ کشت ۽ کشار ۽ ثمرہ لالچ خوریں ٹولیانی سرا بہر ۽ بانگ بُو تگ
ات کہ آہاں یک دومی ۽ مال ۽ میلکتاناں دُڑی کت ۽ بُرت۔ انسان دانکہ زمین ۽
چیرا آسناں ہم دُڑی کنگ ۽ اتاں کہ چریشی ۽ آہاں سِلاہ جوڑ کت ۽ ماں ہونر پچیں
جنگاں پہوتی دژ مناں کار مرز کت۔

رُوس اومپیس ۽ واتر بُو ت ۽ گوں حُداہاں دَرانتے ”پہ مناے کار الی انت
کہ من درستیں بنی آدمائیں ہلاس پہ کناں چیا کہ انسان زمین ۽ سراننگ ۽ لانتک نہ
انت۔ مُردنی من بلا نیں آسے زمین ۽ سرادور دیاں کہ بلے ایشی ۽ را سوچیت ۽ پُر
کنت۔ اناں چُش نہ کنان چیا کہ اے از امتیں آس بُرز ۽ بہشت ۽ ہم گپت۔ منالْم
۽ دگہ دا بے زمین ۽ سرے دُرسٹیں انسانانی ہلاس کنگ ۽ ”دگہ در ۽ گٹ ۽ شوہازگی انت“۔

ہے دماناں پرو مٹھینس ۽ چک ڈو کیلینن وتی پت ۽ چارگ ۽ شنگ ات
 کہ آکاسس (Caucasus) ۽ کوہ ۽ بندی ات۔

ڈو کیلینن ہے ڈالیں گو تو ۽ را گلینت کہ آئی ۽ پت ۽ را چوشکار نیگ
 ورگ ۽ ات۔ بلے پرو مٹھینس ۽ آئی ۽ اے کار ۽ تہا دور کت ۽ آئی ۽ گشت ”منا
 زوتاں زوت ترا چیزے گشگی انت منی چک، چیا کہ من آو کیں رو چانی بابت ۽
 زانو کے آل، من اے گپ ۽ زاناں کہ زوس، پوسائی ڈن ۽ نمک ۽ درستیں جہان ۽ بنی
 آدماناں یک سک مزن ۽ ترسنا کیں ہارے ۽ گوں بکارینگ ۽ پہ ساڑی انت، تو
 زوت کن لوگ ۽ برو ۽ وتی سر آرگ ۽ توجیلے ساز“۔

ڈو کیلینن ۽ ہماوڑ کت انچش کہ پرو مٹھینس ۽ گشت۔

آلوگ ۽ شت ۽ دار ۽ گو ما یک میلے جوڑے کت کہ ایشی ۽ آپ ۽ سر بر ۽
 شت کت کت، پدا ۽ آئی ۽ لو گبا نک پیورا ۽ ہے داری میل چہ دولت ۽ گنگد امانی
 تند ۽ رمگاں پُر کت کہ ایشانی تہا میش ۽ پس ہم ہوار اتاں ۽ چہ وراک ۽ اید گہ زلورت
 ۽ چیزاں ہوار۔

انچو کہ آہاں ہے بکس ۽ بند ۽ را ہلاس کتگ ات، زوس ۽ زرباری گوات ۽ را
 یلہ دات ۽ زمین ۽ سرا سیاہ ۽ تہا ریں جمبر ۽ ہوراں مانشانت ۽ گوات ۽ چوگرگ نیگ ۽
 ہولاس ات۔

ڈو کیلینن ۽ آئی ۽ لوگ بانگ اشتاپ اشتاپ ۽ وتی داری میل ۽ کہ سر
 بوتان چہ آزمان ۽ ہوراں پہ شل گوارگ بندت کت، کہ چریشی کوراں ہار کت کہ
 آپ کو ہانی سر براہ سر کپاں بوت۔ آپ انچو پادا ہان ات کہ ایشی ۽ تیوگیں زمین ۽ را
 گار کت۔ پرتڑی ورو کیں ہار ۽ ہر چیز ۽ را رپت ۽ گوں وت بُرت کہ ایشانی تہا
 مردم، دولت، رستر، ماڑی ۽ دہل ۽ کشار ہوار اتاں۔ درستیں جہاں زرے جوڑ بوتگ

آت ء بیدے لہتیں کوبانی طلاں ابیدنوں دگہ ہچ چیز درانہ ات کہ اشاں پہ وارء جزائی
وتی سراناں چہ آپ ء بُرز کشیتگ ات۔

دُو کیلیپین ء پیراء داری میل دہ ترسناکیں شپ ء روچ ء شت بُرز ء اتک
جہل ء ء اشاناں یک دومی ء رامہر ء مہر کپتگ ء داشتگ ات پہ وتی تاہیر گرگ ء
ترہگ ء۔ گڈی گوں یک بلائیں ژمبگے ء داری میل پاراناس (Parnasus)
کوہ ء ٹل ء سراتک ء کپت۔ ہو رء تم جنگ ات ء تہمبیل تہمبیل ء آپ ہم جہل کپان
ات۔ اے ویرانگ ء گمیگیں زمین ء سرایلے ہم پشت نہ کپتگ ات۔ دُو کیلیپین ء
گوں پیوراء گشت ”منی ترس ایش انت چیا کہ سراتلگیں ایوک ء من ء تو آں“۔

آہاں ڈرتگ ء کپتگیں عبادت جاہ ءے ء شت ء زُوس ء شگر ء منت گپت کہ
آہاناں پشت گیتگ اتے۔ آہاں گوں زُوس ء گشت کہ آہانی ایوکی ء ایبتکی ء آہانی
مک ء بہ کنت ء ہر پیم بنی آدم ء راپدا اثر نوک ء جوڑ بہ کنت۔

زُوس ء ایشانی گپاناں گوش داشت ء ایشانی سرا بڑگے ہم کت کہ ہمے سر
اتگیں انساناں کہ آہاں آہانی عبادت ء آہانی دیما سر جہل کنگ بندات کتگ۔ آئی ء
یک ٹائی ٹن ء پر ایشاں روان دات ء گشت کہ ”شماوتی سراں پر بہ دیے ء وتی پدی
نیمگ ء وتی مات ء ہڈاں لوڑی بہ کنئے“۔

دُو کیلیپین ء پیورا گورے گپ ء گوں سکت دلوارگ بوتوں کہ آچہ پیم چشیں
بے عزتیں کارے کت کناں۔

بلے دُو کیلیپین ء کوجیڑا ات ء حیاں کت ء پدا گوں پیوراء گشت ”منی زُوس
اے چیز کہ مارا گوشتگ بوتگ پہ مازانگی ء الم ء کنگی انت زمین درستیں چیزانی مات
انت، نچش نہ انت؟“

” آہو، راستیں ء نچشیں“۔

” اہو اے سنگ زمین ء ہڈاں۔ پممشکہ ماالمیں کہ وتی سمران پر پہ دیاں ء
وتی پدی نیمگ ء سنگاں دور دیاں بہ کنان۔“

ایشاں انچش کُت ء آحیران ء گل بُوتاں چیا کہ ہر سنگ ء ڈو کیلیینن دور
دیگ ء ات آمدین ء ہما سنگ کہ پیورا ء دورات جنین جوڑ بُوت۔

چریشی ء یک نوکیں بیہے پیدا ک بُوت، انچو مہر چُشکہ سنگ ء گران ء
مُشکلیں کارانی واستہ ساڑی ء اے زمین ء پدا جوڑ کنگ ء ساڑی کہ چد ء پیسر ہار ء
ملتگ ات ء ”چتر پتا“ کُتگ ات۔

حُد اہانی سو بینی

Triumphs of Gods

لوئ یورپا

Lo and Europa

زُوس، حُد اہانی بادشاہ ات۔ زمین ء سرے ورنہ سال ء ڈولداریں جنکائی
عشق ء دائم گرفتار ات۔

آئی ء پرے عشق ء مہراں آئی ء لوگبانک ہیراء سکت بازگنت ات پمشکہ
زُوس ہر دیں کہ زمین ء اتک گڈ ابازیں ہیلہ ء ہنپ ء ساز اتے۔

ہے ڈولداریں جنکاں یکے لو ات کہ زُوس ء دوستدار ات کہ اے کوری
حُد ایے ء ڈولداریں جنک ات۔

ہر دیں کہ زُوس لو ء کراشت گڈ آئی ء سیاہ ء بزیں جمبرائ حکم کت کہ زمین
ء چیر بہ دئیے دانکہ ماچہ آزمان ء پد رمہ ہیں۔ بلتے یک روج ء ہیرا ماں اولمپس ء
وتی تحت ء سرانشگ ات گوں وت گشتے کہ ”اے و قدرت ء قانون نہ انت کہ
نیمروج ء تہاری مان بہ شانیت، گڈ امنی لوگواجہ ء منار اپد ارداتگ“۔

آ (ہیرا) سیم گران بُوت پہ زمین ء زُوس ابکہ بُوت کہ اے چہ کجا، بلتے
آ (زُوس) ہم سکت باز شیوار ء چڑناک ات، ہما دمان ء لو ء را اسپتیں پڑاپے
جوڑے کت ء وہدے کہ زُوس اتک آپڑاپ ء جنگ ء گلینگ ء لگ ات۔

ہیرا زُوس ء اے ہُنر ء ہیلہ آں سر پِدَات ء زانتے کہ کارے حراب
 انت پمشکہ زُوس دُڈوَات، گڈا آئی ء پرے ”دُڈوئی“ ء سمر اگوں آئی ء گُشت ”اے
 اسپیتیں پڑاپ سکت ڈولداریں من ایشی ء پھٹکی وتی کت کنناں؟“
 زُوس ء چارات کہ اگاں من اناں بہ کنناں گڈا بوت کنت آمنی جند ء یلہ بہ
 کنت ء بے روت۔

پمشکہ آئی ء لو ء راہیر ء رادات کہ پڑاپے دروشم ء ات ہیر ء اے اسپیتیں
 پڑاپ ء راہے آرگاس (Ahr-gos) نائیں بلاہے ء کڑا بُرت کہ آئی ء صدچم آتاں ء
 گور آئی ء گُشت کہ ایشی ء پانگوبو۔

مجتیں لو ء سادے گُٹ ء پتاگ ات ء ماں غارے ء بستگ ات ء اے
 ساد آئی ء گُٹ ء ورگ ء ات، آ بے یار ء مدت گار چہ وتی لوگ ء بازگستات۔ یک
 روچے لو ء پت ء آئی ء گہار ء سرہے دمگ ء کپتاں کہ آئی (لو) ء گو ماے ویل بو تگ
 ات۔ لو ء گور ایشانی گندگ ء گنوگ گنوکی ء پر آہاں بانس ات ء ہے گو شگ ء جہد
 کت کہ آکئے انت۔

بلئے پہ راستی ء آہاں ایشی ء بانسگ ء درانلگاناں نہ فہمت۔ وہدے کہ
 آواتری ء روگ ء ات انت گڈا آئی ء لچیں زمین ء سمر اوتی نام گوں وتی سُر مب ء نبشتہ
 کُت۔ پدا گڈا آئی ء پت ء زانت کہ اے اسپیتیں مادگ آئی ء دوستی میں جنک
 ہیں۔ آہاں بے نہود ء جُہد کُت کہ آئی ء رانچ بہ کنناں۔ بلئے آرگاس ایشانی دُمب ء
 کپت ء تاجیناناں اے چرے ہلک ء ایلاں در کُتاں ء پدا لو ایوک ء تہنا پہ مجحتی
 نشت۔ زُوس چہ آزمان ء اے دُستیں چیزاں گندگ ء ات لو ء پہ بڑگے بُوت ء وتی
 بچک ہر میز ء رادیم دات کہ آرگاس ء بے کُش ء لو ء آرات کن۔

بلنے ہر میز اے صد چمیں حیوان ء گوں چہ پیم مٹرات کُت کنت چیا کہ
 واب ء ہم بس اے وتی دوچم بند کنت ء وپسیت۔ ہڑا ریں ہر میز ء وتارا شپانکے ء
 رنگ ء کُت ء شت ء آرگاس ء کش ء نشت ء پرا آئی ء دراجیں کسہے ء جنگ بنا کت۔
 ہر میز ء اے کسہہ ء را انچو دراج کش دات ء انچو پہ بیزاری جت کہ گوشداران ء
 آرگاس پھری بُوت چریشی ء آئی ء دُرتیں چم یک پہ یک بند بُوتاں۔
 گڈا ہر میز ء آرگاس ء را کشت ء لو ء را آزات کُت۔

بلنے لو ء عذابی ء بڑگی انگت ہلاسی ء وڑانہ آتاں۔ آتنگہ پڑا پے ات ء ہیرا ء
 تنیکہ پہ آئی ء کُت بوہگ ء ات۔ وہدے ہیرا ء دیست کہ لو آزات کنگ بُوت، گڈا
 آئی ء ڈنگیں مگسک آئی ء سرامان ریتکاں کہ اشاں آبے کساس وارت۔
 اے ڈنگانی نہ سگوکیں تجانی درداں لو پہ گنوکی ء ر بُودگی چہ کوہ ء تچان دیم پہ
 تیاب ء لمب ء سر بُوت ء مان دیان ء زر ء دومی دیم ء شت کہ پدا اے زر ء نام پہ
 یادگار لو ء زر (Lonian sea) گوٹگ بُوت۔

گڈی ء لو ء سرماں مصر ء دریا ء نیل ء کپت۔ زُوس ہمود ء آئی ء رند ء کپت ء
 شت ء گوں ہیرا ء زبان ء کت کہ آنوں لو ء گوں مہر نہ کنت۔ گڈا پدا زُوس ء
 لوڈ وداریں کاڑے جوڑکت ء وتی پیشی کالب ء آورت۔

زُوس اسپیتیں گو کے ءِ دروشم ءِ یوروپا ءِ وتی پشت ءِ سوار کنان ءِ ماں آزمان ءِ دُزگ ءِ
برگ ءِ انت۔

یورپا

(Europa)

یورپا بادشاہی جنکے ات ۽ زوس ۽ دوستدارات۔ آچہ لو ۽ وش بہت تر ات چیا کہ
ہیرا ۽ پچ سر پدی نیست ات ایشی ۽ زوس ۽ بابت ۽ کہ گور ایشی ۽ مہر کنگ ۽ انت۔

یک روچے زوس ۽ چہ بہشت ۽ جہل ۽ چارات کہ جنکائی ٹولی ۽ زر ۽
کش ۽ چراگے ۽ چہ پل چنگ ۽ یکجاہ کنگ ۽ انت۔ اے دُرس ت جلوہ ناک اتاں،
بلتے ایشانی تہا یورپا چہ گلاں براہدار تر ات۔

زوس بے کساس آئی ۽ حُسن ۽ شکار بُوت ۽ ہمہ دمان ۽ آئی وتارا مٹینت ۽
زمین ۽ پہ یورپا ۽ دز گرگ ۽ شت۔

ناگت ۽ جنکاں چماناں چست کت کہ گنداں سانڈانی گورم ۽ پماہاں
پیدا کیں۔ یورپا وتی دز گہاراں پہ کوار گشت ”شما کدی اے پیمیں دلکش ۽ ڈولداریں
سانڈ دیستگ؟ چوں ڈولداریں گوں وتی جمہ نیں رنگ ۽! ۽ ایشی ۽ پیشانی ۽ نگر ہی نکشے
گرد گرد ۽ پر انت!“۔

ہمہ سانڈ کہ زوس ۽ جنڈات چہر گران پہ یورپا ۽ شت ۽ وش ۽ بانسان
بُوت۔ پدا سانڈ اتک ۽ زمین ۽ سر بُوت ۽ اوشتات ۽ پورہ انچو گو شگ ۽ ات کہ یورپا
بیاء منی ہڈ ۽ سر کپ۔ یورپا بے ترس ۽ لرز آئی ۽ ہڈ ۽ سوا بُوت۔ بلتے چد ۽ پیسر کہ آئی ۽
دز گہار ہوری ۽ گوں یورپا ۽ اے کار ۽ بہ کنناں، گدا سانڈ ۽ ترا نجاناں بست۔ چہ زر ۽

ہستی کٹان دیم پہ آزمان ء بال کت۔ جہل ء کہ یوروپا ء چار ات گڈ اویستے کہ زری
 حد ہانی ٹولی گو کینیں (Dolphin) ماہیگاں سواراں کہ ایشانی رہد بری ء پوسائی
 ڈن کنگ ء انت۔

یوروپا ء کو کار کنان ء گوں ہے سانڈ ء راگشت کہ ء ”توالم حد ایے ء اگاں تو
 حد ایے گڈ اپہ من بڑگ بہ کن ء، مناں ماں بے سر ء پادیں جا گہے چہ منی دز گہاراں
 چہ ڈورمہ بر“۔

پدا سانڈ ء پسہ دات کہ من ”رُوساں، آزمان ء مستریں بادشاہ، بلتے تومہ
 ٹرس چیا کہ من ترا باز جوانیں دیارے برگ ء آں ء آدیار ء نام انت کریٹ جزیرہ
 کہ ہمود ء من پیدا ک بوٹگاں ہمود ء من ترا وتار ا حد ای دروشم ء پیشداراں ء تومنی سچانی
 مات بو کہ یک روچے آنا مدار ء پُر جلال بنت“۔ ہے جاوراں یوروپا بادشاہیں مائی
 نس (Mi-nos) ء ریڈ ^{مینیٹھینس} (Rhad-a-man-thus) ء مات بوت کہ
 دوئیں مُردگانی پیسلہ کنوک بوتان۔

ہے جاوراں پد یورپ ء مزن حشکا وگ ہمائی ء نام ء حساب ء یورپ
 بوت، کہ چہ وتی چگاں چہ مُردنی گیشتر نامدا تر انت۔

ملوریں پر سیفنی کہ آئی، ہیدیزے دا تگیں انار دست، انت

پرسیفنی

(Persephone)

پرسیفنی چو ناک شاہو کار و روج و پیم و درفشنا کیس جنکے ات کہ آئی و گوں بہار
 و موسماں گوں پلاں و ڈن و گوران گوں وتی دز گہاراں سیل و گرد باز دوست بوت۔
 آ کشت و کشاری و حد اڈیمیڈر (De-me-ter) و جنک ات کہ اے
 مات و چکاں وتی گیشتر و ہدا او لمپس کوہ و بدل و زمین و گوازینت۔ زمین و یک
 درپشنا کیس روچے و زوس گوں وتی دز گہاراں لیلی۔ و وائلٹ و ۲ و پیل سنگ و
 مچ کنگ و ات۔ آئی و چراپلاں باز سر نہ چنگ ات کہ آئی و دز گہاراں اتوار کت کہ
 ”او پرسیفنی بیا لوگ و رونی“۔ پرسیفنی و پسسہ دات کہ ”بس کسانیں دمانے صبر
 کنئے“۔ ”مناے و شکلیں د رستیں پل چارگی انت۔ اے نرگس نے منی حیاں و منا
 ایشی و چہ یک پلے سنگ و زورگی“۔

آماں چراگ و دور ٹگل ات و انجو کہ آنرگس و پیل و سر چنگ و ات کہ
 آئی و گرانیں زرمبشتے گوشاں کپت۔ ناگت و زمین آئی و پادانی چیراچہ راٹ بوت۔
 آئی و دیست کہ یک منجنگ دی میں مردے تلاء و اپس گاڑی و گوں سیاہیں اپساں
 ہستی کشان و پر آئی و پیدا کیں۔

پرسیفنی و وتی سپچی دور دات و تچان بوت بلے اپس سوار و آئی و پنگ و را
 گپت و وتی نیمگ گران کت و آورت و وتی اپس گاڑی و نادینت و زوتاں زوت
 زمین و چیر و بُرت و ہادمان و زمین و دپ بند بوت۔

پَر سِیْفَنی ءِ گریت، پُو انک جَت، بلنئے آئی ءِ دزگہاراں آئی ءِ گریوگ ءِ
توارگوشاں نہ کپتاں۔ آہاں ہر کُنڈ ءِ ابیل چار ات ءِ پول ات۔ گڈا آہاں دیست کہ
آئی ءِ سِچی انت کپتگ ءِ دیمتر الگت داتگئیں پِلانی تاکاں کہ شنگ انت۔
زمین ءِ چیرا پس گاڑی شول گران ءِ پہ سیاہ ءِ تہاریں غار ءِ کُنڈ ءِ بیٹاں ہستی
کشان ءِ روگ ات۔ گڈا پَر سِیْفَنی ءِ گریوان ءِ کوکار کنان ءِ جُست کت کہ ءِ تو کئے؟ ءِ
مناکجا برگائے؟

” من ہیڈیزاں (Hades) ءِ زمین ءِ چیر ءِ حد ہاں ءِ من ترار واوتی بانور
کنگ ءِ واستہ برگاہاں۔“
پَر سِیْفَنی ءِ کوکار ءِ گریوان ءِ گشت ”منامنی مات ءِ کرا بر، منا ہمود ءِ بروتی
مات ءِ کرا۔“

ہیڈیز ءِ پستہ دات ”ہجبر نہ براں ترا! چیا کہ من تئی عشق ءِ دام کپتگاں۔ تئی
روح ءِ رُژنائیں دیم ءِ تلا ہیں ملگور منی سیا ہیں ماڑی ءِ رُژنا کنان۔“
اپس گاڑی اسٹکس (Stiks) کور ءِ سر برابر ات ءِ روگ ءِ ات کہ ہمود
ءِ شیران (Charon) نائیں ناخدا ءِ چٹئیں ارواہاں میل ءِ سوار کنان ءِ گوازینگ
ءِ ات۔

ہیڈیز انچو کہ زمین ءِ سر بُوت گڈا گشتے ”نوں ماتئی سلطنت ءِ مزنیں درے
دپ ءِ آل ءِ دیماسے سریں گچکے درے پانگپاہ ات۔ پَر سِیْفَنی چہ ژس ءِ درہ ات گڈا
ہیڈیز ءِ گشت ءِ اے سر بیروس (Cer-ber-us) ایں ءِ اے درہ پانگپاہ ایں
پمشکہ اد ءِ زندگ ءِ میران پترت نہ کنان ءِ چچ مُرگئیں ارواہ چہ زمین ءِ چیرا لک ات ءِ
شُت نہ کنت۔“

پَرسیفنی تُرکٹ ء نَک بُوت۔ پہ چرے تُر سناکیں جاگہ ء لک ات ء تنکے نہ
کُت کہ ہود ء دائم زردی یے ء مانشا تنگ ات۔ ہر نینگ ء سیاہیں جن اتاں کہ سنگی
نیں ڈگار ء پڑاں ویل ء اگول ء ترگ ء اتاں ء پُل ہم جن رگین اتاں! شر رگیں
پَرسیفنی کہ آئی ء گوں روچ ء رُژن ء مہر ات۔ ہیڈیز ء شہ بانک بوت ء سارت ء
ہونگیں بادشاہی تختے ء سرا ماں سارتیں ماڑی ء نشت۔

ہیڈیز ء آئی ء را سہر ء تاج ء درفشنا کیں الماس دات بلے آئی ء دل چو برف
ء بد اتگ ات، ناں آئی ء جبر کُت نہ وارت ء نہ نوش ات۔

پَرسیفنی ء مات زانگ ء ات کہ آئی ء جنک بلاہیں گچلے ء کپتگ۔ آیوک
ات ء پَرسیفنی ء چیہال ء بوانکاں اشکنگ ء ات کہ اشانی پد گوانک چہ کوہان ء زرانی
سر برا پیدا ک اتاں۔

ڈیمیڈر اومپس ء دراتک، وتارا پیرین جنینے ء دروشم ء کُت ء شپ نہ
روح ء زمین ء وتی جنک ء راشوہاز ات۔

آئی ء ماں کوہاں، زراں ء کوراں توار پر جت کہ ”پَرسیفنی تو کجائے؟ بیا
واتر بویا“۔ بلے ہیچ پساؤں نہ تیک۔

آئی (ڈیمیڈر) ء نہ گریٹ، چیا کہ حُدا نہ گریونت، بلے آنہ ورگی ات ء نہ
کہ چرگی نہ کہ آرام ء تاہیر گپت کنگ ء ات۔ آئی ء اندوہ باز جُہلین نے ات۔

گڈی ء آئی ء سر جاگہ کپت کہ نامے ”ایلیوسس“ (El-eu-sis) ات۔
اے جاگہ چہ پَرسیفنی ء بیگواہ بُوگ ء جاگہ ء چہ سکت باز دُور ء گستانہ ات۔ ہمدے
شہزادگ ٹرپ ٹول مس (Trip-tol-mus) ء آپجہ آورت ء آئی ء گوں ہمے قصہ
کُت کہ ہپتگے ء پیسر منی برات شاہی لدیانی حیال داری کنگ ء بیت کہ آگرند ء پیس
گدرا شوکیں توارے اشکنٹ، ہمے توارے چہ زمین ء دپ پنچ بیت۔ یک مُنجنگ

شکلیں مردے اپس گاڑی ءِ راہنئی کشاں بیت ءِ آیک ڈولداریں جنکے ءِ راگران ءِ کشان زمین ءِ جہلانکاں بارت۔ آگوں شاہی لدیان ہو رڈ رستاں پلکلیت ءِ روت۔
 ڈیمیڈرزوت ءِ اشتاپی پہ روچیں ہیلی اُس (He-li-os) ءِ رہ گپیت کہ
 چرائی ءِ بچ چیز چیر ءِ اندیم نہ انت۔ ءِ روچ گو شیت کہ تئی تُرس بجانت چیا کہ تئی
 جنک ہیڈیز ءِ بیگواہ کتگ۔

ڈیمیڈرزاری کنان ءِ گو شیت، ”پرسیفنی، منی وٹی، منی دوست میں جنک
 زمین ءِ چیر ءِ بندی انت۔ آ (پرسیفنی) نوں روچ ءِ رُژن یا بہار ءِ پلاں بہ نہ گدیت۔
 پدا ڈیمیڈر ءِ دل چوسنگ ءِ بیت چہ زہری ءِ آ زمین ءِ راگم ءِ اندوہانی آماج
 کنان ءِ سگ ناڈراہ کنت۔ زمین ءِ راسنٹ ءِ غیر آباد کنت۔ درچک بر نہ کنان، گاہ
 حُشک ءِ گمراہاں ءِ پدا بہ نہ رُذنت ءِ ننیکہ سبز انت، ءِ دولت چہ شد ءِ مراں۔ لہتیں مردم
 اے تُرن دیں زمین ءِ ننگار ءِ پل کشگ ءِ سو بین بنت ءِ تو مشانی کن انت۔ بلتے اے توم
 پہ گب ءِ ہوش ءِ سمر نہ بنت ءِ ننکہ شاہ ءِ سیھ کش انت۔ اے سال پہ بنی آدم ءِ زالم تریں
 سال بیت۔

اگاں ڈیمیڈر وتی رحمتاناں زمین ءِ واترمہ کنت ءِ مہ دنت گڈ اشد ءِ ڈگال بنی
 آدم ءِ راسیہ سپڈ ءِ گار کنت۔

زُوس گوں ڈیمیڈر ءِ دست ءِ دز بندی کنت کہ زمین ءِ بل کہ بر ءِ بُورے
 کاریت۔ بلتے ڈیمیڈر ءِ گشت ”نوں اے زمین تناسُدی ءِ سبز ءِ میز نہ بیت دانکہ منی
 جنک واتر نہ بیت ءِ نیت۔“

پدا زُوس ءِ زانت کہ آئی ءِ را انسان ءِ راچہ شد ءِ رکینگ ءِ وڑے کنگی، گڈا
 آگو شیت کہ ”من پرسیفنی ءِ واتری ءِ پہ چارہ نئے سازاں، بلتے یک شرطے ءِ کہ
 آمردگانی دست ءِ چہ وردن مہ وارت۔“

زُوس ہر میزءِ رادیم دنت کہ اُحد اہانی کُلہ بروکیں، بروت ءِ ہیڈیز ءِ رابہ
گوشیت پہ پَر سیفنی ءِ یلہ کنگ ء۔ پَر سیفنی وہدے کہ ہر میزءِ رانگدیت کہ آ آئی ءِ
رندا اتلگ گڈا پڑیں سالے ءِ پد چہ گل ءِ بال بیت ءِ گپ کنت۔

آئی ءِ (ہیڈیز) کہ ہر میزءِ رادیم گڈا آئی ءِ پہ ہج سرءِ مانترے نہ
کُت ءِ وٹی ءِ شادمانی گُشتے ”برومنی چُک من ءِ گوں تو مہریں، بلتے زُوس ءِ منشاءِ دیم ءِ
مانتر ات نہ کنناں ءِ ترا دءِ داشت نہ کنناں۔ بلتے ترا چہ روگ ءِ پیسر چیزے، کُتے،
تُشے ورگی انت دانکہ ترا ماں سفر ءِ زور ءِ زکت مان بہ بیت“۔ گڈا آپر سیفنی ءِ ر
سُہریں اناری باز دانگ دنت، کہ اے نیگ مُردگاں وارنگ ات۔ آزانت کہ
اگاں ڈیمیڈر اناری دانگے ہم بے وارت آپر آئی ءِ الم کیت۔ پَر سیفنی اشتاپ ءِ کائی
چار اناری دانگ وارت۔ ءِ آپدا ہر میز ءِ تلاہیں اپس گاڑی ءِ سوار بیت ءِ دست ءِ
سُربینان ءِ دُرستاں حُدا ءِ میار گُشان ءِ روت۔ ہر میز آئی ءِ رادیم پہ زین ءِ کاریت، ہما
مندر ءِ کہ ڈیمیڈر آئی ءِ ودار ءِ انت۔

مات ءِ چُک بند ءِ گُلاش بنت، گل بنت ءِ کنداں ءِ گُش انت کہ آپدا بہ دُور ءِ
گستا نہ بنت چہ یک دومی ءِ من ہے امیت ءِ کنناں کہ توزین ءِ چیرا چہ ہجی نہ وارنگ“
پَر سیفنی گُشیت ”من ہم پہ ورگ ءِ باز گیگ بوتگاں“ ءِ پڑیں سال ہجی نہ وارنگ ءِ نہ
پوش اتگ“

ڈیمیڈر گُشیت ”ہجچی، ہج نہ وارنگ، ہج رنگ ءِ ہج وڑا؟“
”آہو، چوداں آہگ ءِ پیش بس لہتیں دانگ اناری کسانیں دانگ
وارت۔ پَر سیفنی ءِ پُتہ دات ءِ گُشت“ بلتے اے جُست ءِ تو چیا تو کنگائے؟“
ڈیمیڈر ءِ زاری جنان ءِ گُشت ”چیا کہ منی ارواہ ءِ ساہ اگاں تو مُردگانی کجام
پیمیں وردن ءِ وارنگ گڈا ترا الم پہ ہیڈیز ءِ پداروگ کپیت“۔

زُوس ءِ ڈیمیڈر ءِ پرسیفنی ءِ موتک ءِ شہموہوکاناں اشکت گڈا آئی ءِ پیسلہ
کت کہ آبروت ءِ اے گپ ءِ سلاہ ءِ بہ کنائینیت۔ زُوس ءِ گشت کہ ”گپ اے
وڑیں کہ پرسیفنی ءِ ہر سال ءِ چار ماہ زمین ءِ چیر ءِ گوازیینگ کپیت، چیا کہ آئی
ءِ اناری چاردانگ وارنگ، ہمے حساب ءِ دانگے ءِ ماہے ءِ سراتلگیں ماہاں آئی کر ا
بیت“ پمشکہ ہمک سال ءِ چار ماہ ءِ زمین سارت ءِ ویران بیت ہمے واستہ کہ پرسیفنی
زمین ءِ چیر اروت ءِ زمین ءِ سرا ڈیمیڈرگمانی آماج بیت۔ ءِ ہمک سال کہ پرسیفنی پہ
ڈیمیڈر ءِ واتر کنت ماں زمین ءِ گڈا آگوں وت بہار ءِ کاریت۔ زمین چہ پُل ءِ نیبگ
ءِ سربار بیت ءِ گاہ ءِ کھیر سر سبز بنت۔ پدا گر ماگ کیت ءِ رندا تا کچنڈ بیت کہ کشت
ءِ کشاری بُوہان ءِ داں رون ءِ موش ءِ سربیت۔
ہمک سال تو امیں جہان پرسیفنی ءِ واتری ءِ شادان ءِ گل بیت۔

۱ Lily: یک پُلے کہ ایشی ءِ مزین ءِ اسپیتیں پُل پر بیت کہ چوٹلنگوک (Bell) ءِ دروشم ءِ بنت ءِ
گرماگ ءِ بندات ءِ بگرداں تا کچنڈ ءِ ایشی ءِ راپُل پر بیت۔ اے پُل ءِ انگریزی لبزانک ءِ بلا میں مقام ءِ
بتارے است چیا کہ انگریزی زبان ءِ مزین نامیں شاعران یہ ڈولداری ءِ نازرکی ءِ چہر ءِ ایشی ءِ راپیش
کُنگ۔

My Lady's Lily hamd(John Keats)

۲ Violet: جَمورنلیں پُل ات کہ بہار ءِ پُل پر کنت۔ اے پُل چہ پُلانی "Violaceae" کہول ءِ
چہ سیادی داریت۔ ایشی ءِ تاک چو دل ءِ دروشم ءِ بنت۔ جَمورنلیں پُل پر کنگ ءِ سوب ءِ ایشی ءِ را
Violet گُنگ بیت۔

آراکنی کہ آئی ءچہ حدائیں اتھینا ءپہ گد گواپی ء باج بُرت ء اتھینا ایشی ء راپہ وتی
 واستہ کم شرپی یے لیک ایت ء رندا آئی ء رامو کو یے جوڑ کنت۔

آراکنی

(Arachne)

اتھینا کہ عقل ۽ بُود ۽ حُدا انت، جنیناں گد دوچی ۽ گُوپت ۽ گُوآپ ہم
در برائینیت۔

چُنباہا آکیگ ۽ آت کہ آاے جہان ۽ درستاں چہ ڈولداریں گد گُوآپ انت
۽ کس آئی ۽ پیم ۽ براہدار ۽ زبیا نین گد گُوپت نہ کنت۔

وہدے آئی ۽ آراکنی ۽ بابت ۽ اشکت گڈا چہ زہر ۽ پور ۽ اگر ب بُوت چیا کہ
آمیران ۽ مروکیں انسانے آت ۽ آئی ۽ دوچ چہ آئی (اتھینا) دوچاں وہ سری
ڈولدار تر ۽ ہر چہ ہار کُنڈاں نام کپتنگ آتنت۔

اتھینا ۽ چہ آزمان ۽ بال کت ۽ زمین ۽ اتک ۽ وتارا پیریں جنینے کت ۽
آراکنی ۽ گدام ۽ شت کہ ہودا زری ۽ دریائی حور (Nymph) گوں حیرانی ۽ آئی ۽
گد گُوآپی ۽ چارگ ۽ اتاں کہ سنج ۽ ہفتیں رنگانی دروشم ۽ بندیکاں گوں گُوپگ ۽ آت۔

اتھینا ۽ آراکنی ۽ راتری دیان ۽ گشت کہ ”گوں حُدا لے (Goddess) ۽
ہسری کنگ ۽ جہدہ کن شتریں ۽ من تراہے سلاہ ۽ دیان ۽ گشان کہ تو ہر گپے کہ پہ
اتھینا ۽ بابت ۽ گشت گڈا اے گپانی سراچر آئی ۽ پہلی بے لوٹ۔“

بلنے آراکنی ۽ گورا پیران زال ۽ گوں گشت، کہ ”من اے دنیا ۽ شتر تریں
زیکن آل، ۽ اے گپ ۽ ہر کس ہم زانت۔ اگاں اتھینا ۽ اے گپ باور نہ کنت گڈا
آد ۽ بنیت ۽ گوں من گد گُوآپی ۽ بانزی بہ جنت۔ مناچہ آئی ۽ بیچ نہ ترسیت۔“

گڈ اتھینا ۽ درپش گران ۽ وتارا ہمانی (اراکنی) ۽ دیما پڈر کت ۽ گشت
 کہ ”اتھینا منا، ۽ تئی بانزی منارا قبولیں بیانوں گڈ گواپی کنیں۔“
 گوں اے گپ ۽ گوں اراکنی حُشک ۽ سیاہ بُوت، بلتے آپشت ۽ نہ کنزرات
 چیا کہ آئی ۽ بیسہ ات کہ آبلاہیں گڈ گواپے۔

اتھینا ۽ اراکنی ۽ وتی گڈ گواپی ۽ ازباباں ساڑی کت ۽ نشتاں پہ گڈ گواپی ۽
 کہ ایشاں ہر رنگ ۽ تہرے بندیکاناں کامز کت کہ ماں ایشاں تلاہ ۽ نگرہ ۽ بندیک
 ہم ہوار اتاں۔

آدوئیں پہ بازانتکاری ۽ شیواری ہے پیم گشادی ۽ گداں گڈ پگ ۽ اتان کہ آہانی
 تانجو ۽ بندیک دہمال ۽ ات گوں جہل ۽ بُرز ۽ اے کپ ۽ پراکپ ۽ رُوگ ۽ آہگاں۔

زری ۽ کوری حور تچانی ۽ برے ایشی ۽ برے آئی ۽ کرا رُوگ ۽ آہگ ۽
 اتاں، ۽ ہر کیلے ۽ ڈولداریں گڈ گواپی ۽ بابت ۽ پہ جار ۽ بادشاہی گوشگ ۽ ات انت۔

اتھینا گڈ گواپی کنان ۽ ہے ندارگ ۽ پیشدارگ ۽ ات کہ زورامندیں حُدا
 چما میران ۽ مروکیں انسان ۽ ناوشیں کہ آئی ۽ گوں ہمسری کنگ لوٹگ ۽ انت۔

اتھینا ۽ گوں وتا گشت کہ ”اے پہ اراکنی ۽ مزنین تڑی ۽ بیت کہ چریشی ۽ اراکنی
 اگاں آچرے کار ۽ درکش نہ بُوت گڈ آئی ۽ را پہلی لوٹگ کپیت۔“

بلتے اراکنی وتی گڈ گواپی ۽ گوں ہے پیم ملمہ ۽ گارات کہ آئی ۽ وتی تڑی
 دیو کے کار ۽ نیمگا کلمہ یے ہم حیاں نہ کت ۽ نہ چارات۔

گڈ اراکنی ۽ پہ گڈ گواپی حُدا ہانی نزوریانی ندارگ پیشداشتاں، چُشکہ
 رُوس ۽ وتارا پہ یوروپا ۽ چست کنگ ۽ برگ ۽ پہ سانڈے کتگ۔ وہدے اتھینا ۽

اے ندارگ دیستاں گڈ آسک زہر گپت، پرے گپ ۽ اتاں کہ آئی ۽ حُدا ہانی شہم
 کور دیمگ کتگ ۽ پیشداشتگ ات بلکنا اراکنی ۽ گونپتگیں گڈ چر آئی ۽ گداں باز

ڈولڈا تر اتاں اتھیناء مان وتی دل ء تہا جیڑا ت ء گشت کہ ”من چہ میرا نیں انسانے
 ء دست ء بہ پروش نہ وراں ء آے گپ ء پہ وت بلاہیں کم شرپی ء سر پد بوہگ ء
 ات۔ پمشکہ اتھیناء وتی دست ء گد گواپی ازباب (Shuttle) ء راشٹ کش ات
 اراکنی ء تننگیں بندیکاں کہ چریشی ء دُرتیں بندیک سست ء لونجان بُوتاں۔“
 پدا اتھیناء اراکنی ء پیشانی ء را دست جت کہ اے چیز پر آئی ء کم شرپی ء لُجی
 گپے ات ء اے کار ء چہ آ (اراکنی) ہمینچو کم شرپ ء لُجی بُوت کہ وتی تننگیں مُہریں
 بندیکاں رست ء یکجاہ کت ء وتارا گورایشاں درتک۔

وہدے اتھیناء دیست کہ ازاہیں اراکنی ء بندیکاناں وتی گٹ گتگ ء وتارا
 درتگ گڈا آئی ء پر آئی ء کمو بڑگ بُوت۔ گڈا اتھیناء اراکنی ء سرا جادوتی آپ
 زُرت ء درنزدا ت ء گشت کہ ”تو بہ نہ مرے اراکنی، بلے تو یک موکوے بے کہ دائم
 لونجان ء وتی تند ء گوپے۔“

گو مے گپ ء گوں اراکنی نز آہان ء یک کسانیں موکوے بُوت کہ
 دُرتاں پیش آئی ء پونز ء گوش گار بُوتاں، ء آئی ء لَنک مُوکوتی پاد جوڑ بُوتاں، ء
 پدا تہنا آئی ء بالادسرا تک کہ چریشی ء آدم وتی گدام ء تنیت کہ تنیت۔

موتلیگیں نیوبی کہ چہ آڈامس ءاپالو ءدست ءپہ وتی چاردہیں چکّانی کُشگ ءسنگ جوڑ
بوتگ۔

نیو بی

(Niobe)

نیو بی سیبے (Thebes) شہر ء شہ بانک ء ٹانٹلس (Tan-talus) ء جنک ات کہ آڑوس ء زمینی جنینے ء چک ات۔ آئی ء مہر کنوکیں لوگواجہ نے ات، ء دوئیناں ہوری ء سیبے ء سراپہ لکھی بادشاہی کت۔ نیو بی ء کر ازور ء ڈولداری ء دولت مردنی و است ات بلنے آئی ء مستریں وشی ء شادمانی آئی ء چار دہیں چک ات انت کہ آہفت ”صدول ء یک دلیں“ بچ ء ہفت براہدار ء زیبائیں جنک ات انت۔ پمشکہ آسک گل ء شادمان ات ء وتی سراپہرے بست ء حد اہم مان نہ آورتاں ء وتارا چر آہاں بزر لیک ات۔

نیو بی ء را بہت ء ہمے روج ء یلہ دات و ہدے لیٹوئیں (Lito) ٹائینٹن ء شرپ ء یک مرا گشے بوگ ء ات۔ لیٹو کہ جنینیں حد اڈا مس ء اپالو ء مات ات۔ سیبے ء نندوک ماں مندرے ء بچ اتاں ء لیٹو ء شرپ ء سوچگی ء بوچیر سوچگ ء اتاں کہ ناگت ء نیو بی ہمود ء پڈر بوت ء حکم دیان ء پزہر ء کت ء کوکار گشت نے۔ ”بے زانتیں مردماں! شما لیٹو ء راچیا شرپ دیگ ء نے، و ہدے کہ من شمشہ بانکاں شما لیٹو ء راچیا سجدہ کنگا نے، کہ آئی ء بس دوچکاں و ہدے کہ منی چار دہ لیٹو ء چے بستار کہ آگوں منا ہمگو نگ ء یک کنگ بہ بیت، وتی وادہ اقرار ء داد ء دہشتاں پہ من بہ کنے گور آئی ء ناں“

لیٹوئے نیوبی ء سوچ ء پچیس گپاناں اشکت گڈ آئی ء وتی جاڑیں چُک اپالو ء
آڈامس تو ار پر جتاں چہ ڈیلاس (Delos) جزیرہ ء کوہانی ٹلاں۔

نیوبی ء گوں وتی چُگاں گُشت کہ ”یک میرا نیں انسائے منئے حداء جاگہ ء پیچ
گرگ ء برگے پچار ء ایں ء اے کار ء پمشکہ کنگ لوٹگانیں کہ آئی ء گو شگ ایں کہ
آچار دہ چُک ء ماتیں ء آئی جاہ ء مقام چر آئی ء باز بُر زتریں چیا کہ تو دو چُک ء ماتے۔
بلئے شما اپالو ء آڈامس، مردین ء جنین حدایے ء اگاں آئی ء دُرستیں چُک
ہور کنگ بہ بنت شر ترے۔ مارا الم نیوبی ء قد پیشدارگی انت کہ مارا کم شرپ
کُت مہ کنت۔

اپالو ء وتی نگرہ ء کمان ء تیراناں زُرت ء گُشت کہ ”مارا زوتاں زوت وتی
بیر گرگی انت“۔

آڈامس ء گُشت ”آہو“ ”ماوتی تیراں وتی مات ء پہریزگ ء پہ
کار مرز کناں“۔

آپہ سیبے ء شہر ء وتارا جمبرانی تھا چیر دیاں ء چہر گپتاں ء بُزریں جاگھے ء
اتک ء داشت۔

جہل ء پڑے ء نیوبی ء ہفتیں بچک گوں پاگ ء پڑ کہ آں بور تاچی کناں ء
اپساناں در آرگ ء آت انت۔

اپالو ء آڈامس ء نشانگ بستاں کرینزگ ء گوں تیرے ء نیوبی ء مستریں
بیچ ء دل ء دران کُت ء پدی ء دراتک۔ آہما ساعت ء سکٹ چہ اپس ء سرا کپت۔ پدا
کرنز کر نیزہ ء یک پہ یک نیوبی ء ہفتیں چُک پڑا کپت ء مُرتاں۔

نیوبی ء کش ء گوراں اوشتو کیں مردمانی موتک ء شہ موتک اشکت انت
گڈا گوں وتی جنکاں دہ دہ ء ہما جاگہ ء شُت۔ (نیوبی) وتی ہفتیں مُرتگیں چُگانی سرا

زوندھاں کپتنگ ۽ موتک کنگ ۽ ات کہ گوں پہ زہر ۽ کنت چہال جنان ۽ گشت ۽
 ۽ کہ تو انگت باج نہ بُرتگ چہ منا ۽ منی بستار انگت چہ تو بُرتریں چیا کہ منی ہفت
 چک انگت ہست ۽ وہد یکہ تئی بس دو انت۔“

آئی ۽ دپ ۽ گپ تنیکہ ہلاس نہ بُوتگ ات کہ ہفت دگہ تیراں آئی ۽ ہفتیں
 جنکائی دلاناں درت ۽ آزمین ۽ سمر اکت ۽ مرتاں۔

نیوبی وتی موتک ۽ شہموتک ۽ سوچ ۽ پچیں گپاں چہ کپتنگ ات۔ آگم ۽
 اندوہاں پروشنگ ۽ جتک کتگ ات نوں آنہ جبری ات ۽ ننگہ سُمرگی۔

آئی ۽ دوکلکوچیں بالاد ات آئی ۽ چمانی رچوکیں ارس ات انت کہ آئی ۽ زند ۽
 شاہدی ۽ دیگ ۽ ات انت۔

لیٹو ۽ آئی (نیوبی) ۽ راسنگے جوڑکت ۽ چمے روچ ۽ چہ آرس ۽ میچلیں۔

پکمیلینن وتی سنگ ۽ گوں جوڑ کتگیں دوستدار گالاٹیا ۽ بُت ۽ پاداں کپتگ ۽ گریوگ
 ۽ انت کہ پہ من زندگیں انسانے جوڑ بو ۽ منی لوگ بانک بے بو۔

پگمیلین

(Pygmalion)

پگمیلین جوانین ء بلدیں سنگ تراشے ات ء سوگند ء کتگ ات کہ بہ سور نہ کنت۔ چیا کہ جنین ء آ بے نہودنا اُمیت کتگ ات۔ آئی ء چونابا جنین ء سراسک کُت ء۔ بلتے یک روچے آئی ء پیسلہ کُت کہ آ جنینی بالادے تراشیت کہ اے آئی ء راچ وڑانا اُمیت نہ کنت پمشکہ آئی ء گوں مملیں سنگ مرمر ء تراشت ء جوڑ کت۔

آہر روچ چوگنوک ء کار ء ات، کہ کار کنان، کنان ء آئی ء سکس شرنگیں جنینے ء جتے تراشت۔ کہ اے ایوک ء ڈولدار نہ ات، بلکنا آخچش ء کہ گشیدگاں ساہ کتگ ء بہ بیت آئی ء چُشیں جنین بہ نہ دیتگ ات۔ آئی ء انچو از مکاری کتگ ات کہ آئی ء تراشگیں بُت ء ساہ مان ات پمشکہ پگمیلین وتی جند ء جوڑ کتگیں بُت ء سراسق بُت۔

آئی ء آئی ء زیناک ء دلہریں دست وتی دست ء کت بلتے بدل ء آئی ء پگمیلین ء دست ء رانہ گپت۔

آئی ء آئی ء راوتی امبازاں زُرت ء گور آئی ء تران کت، بلتے آئی ء پتہ نہ دات، پگمیلین ء گوں وت گُشت بلکین آچہ من ناوشیں!

گڈا آئی ء انچو گوں اے بُت ء کت گشیدگاں اے آئی ء لوگبا کلیں کہ گوں آئی ء مہر کنگ ء انت۔ آئی ء ایشی ء ریشم ء پشکے ء گور ء دات، مُر وارد ء ہارگٹ ء دات ء آئی

ء رابراہداریں پُلّ ء ترپناکیں مروارد ء دگہ ٹیکھی دات۔ آئی ء ہے بُت ء راگلاٹیا (Gal-a-tea) ء نام بست، ء ہم شپ آدکہ دیان ء بُرت ء وتی تحت ء سراو اپینت۔ بلتے یک روچے آئی ء گشت ”اوگلاٹیا!“ اگاں تراساہ مان بہ بیت ء تو منی بانور بہ بے گڈا من چمچووش باں! گوں اے بے ساہیں بُت ء آئی ء ہمک روچ ہے عرض ء فریاداتاں دانکہ ہماروچ اتک کہ پہ ایفوڈ ائیڈی ء مراکش دارگ بُوت کہ آمہر ء حد اّت۔

اے روچ ء آزار ء نہ ویشیں مہر کنوک چومدگ ء سہر بندان مندر ء رَونت، ایفوڈ ائیڈی ء دیما کپنت ء دعا کنت کہ آہانی مہراں پدا آہاں سر بہ کنت۔

ہمیشاں پیکمیلینن ہم گوں ات کہ آئی ء گوں حد ء دوا کُت ء دست ء دز بندی کُت کہ آئی ء بُت ء راساہ مان بہ کنت دانکہ آئی ء مہر ہمانی ء بہ رسیت۔

پیکمیلینن تچانی ء لوگ ء اتک۔ آپر امیت ات۔ آئی ء وتی ترا شنگیں بُت ء رادست۔ جت کہ آگرم ات! اے چوں، آواب گندگ ء نہ انت؟ ایشی ء ہک ء دل ساہ مان؟

آئی ء ایشی ء لنٹاناں چک ات، کہ ناگت ء ہم بُتگ اتاں پدا آئی ء آچہ پدی نیمگ ء امبازاں گپت ء گوں آئی ء چکند ات۔ بدل ء گلاٹیا ء جم چہ وشی ء شادمانی ء درپش اتاں۔ گڈی ء گلاٹیا ء گوں آئی ء گپ جت ء گشت ”بہ چار من زندگاں، ء تنیگاں، پمشتکہ من نون گوں تو ہر دمان ہمنچو مہر کنال، ہمنچو کہ تو گوں منا کُتگ۔“

ایفوڈ ائیڈی ء آئی ء مُراد پورہ کُتاں۔ پدا پیکمیلینن ء گلاٹیا ء سُورکت۔ ایفوڈ ائیڈی ء آہانی ہوری ء پہ آہاں رحم کُت ء زوتاں زوت آہاں پے پاس (Pay-fos) نایں چکلیں چلے دات۔ پدا آدرست پہ گل ء شادان بُوتاں۔

ایکو، یک ڈولداریں کو ہی محورے (نمفے) آتے یک بلا ہیں جبر زانتے آتے
شکارے خدا آڈامسے دوستدار آتے۔

ایکو

Echo

ایکو، یک ڈولداریں کو ہی حورے (Nymph) ات، بلاہیں جبرانتے
 ات۔ آڈامس ۽ دلدوستیں ہمبرہاں چہ یکے ات ۽ آڈامس شکار ۽ حدات۔ ایشاں
 ہوری ۽ جنگلاں شکار کت۔ کوہانی تکش ۽ تلاوگاں اوژناگ کت ۽ پہ ورگ ۽ ماہیگ
 گپت۔ بلے ایکو ۽ زند ۽ وشی ہے روج ۽ ہلاس بوتان چیا کہ آئی ۽ وتی دزگہاراناں چہ
 ہیرا ۽ غنیش ۽ غضباں چہ رکہینگ ۽ جہد کت۔

یک روچے ماں درچک ۽ دارانی تہا ہیرا پاداں داران ۽ اتک پہ زری
 حورانی (نمفانی) یک ٹولی یے چاروگری ۽ چیا کہ آئی ۽ ہے گمان بوتگ ات کہ آئی
 ۽ لوگواجہ زوس چمیشاں گوں یکے ۽ مہرکنگ ۽ انت گدا ہے اُمیت ۽ کت کہ آئی ۽
 لاڑک ۽ درگیجیت۔

ایکوزانگ ۽ نہ ات کہ کجام ”نمف“ زوس ۽ لاڑکیں پمشکہ آئی ۽ ہیرا
 ہبرداشت چریشی ۽ دستیں نمف لک ات ۽ شتاں۔ آئی ۽ گوں ہیرا ۽ گشت ”اد ۽
 ڈولداریں ترین زری حور (نمف) کئے انت“؟

آئی ۽ گوں ہیرا ۽ گشت ”کہ من پتہ دات نہ کنناں چیا کہ من اے دمان ۽
 سک دزگٹاں ۽ منی کرا ہچ و ہدنیست پہ گپ ۽“۔ ایکو ۽ گشت، ”من چومارگاہاں تو گپو

ئے کہ گپ کنگ وتی دزگٹ کنگ ء شترتیں کاریں ناں، ء توگوں منی اے گپ ء
تپاک نہ کنتے؟ آگپ کنان بُوت، کنان بُوت ء ہیرا ہے جہد ء ات کہ چر آئی ء چہ
وتاگستا بہ کنان ء بڑ رواں گڑا ہے دمان ء اکیو ء دگہ جُست ء کت۔

یک وہدے ہیرا ء وتارا چہ اکیو ء کش ات ء درک ء بستاں پہ تلاوگ
سر ء زری ء کوہی حوراں (نمف) کہ تناسدی درستاں بال کتگ ء ات ء شنگ
اتاں۔ ہیرا ء گشت ء اے دُرست تئی کار بُوتاں اکیو، تو منا گپ داشت ء
آتا چینتاں۔ بلتے ترا ایشی ء سزار سنت۔ تو نوں بہ پیسرا گپ کت نہ کنے گوں کس ء
بس تو ہما مردم کہ گوں تو گپ کنت ہمائی ء گڈی لبز ء گشت کت کنتے۔ تو بس دائم
گڈی لبز ء گشوک بے۔

ہے زوتاں اکیو ڈولدار ء زیبائیں شکاری ناری سس (Narcissus) ء
مہر ء گرفتار بُوت۔ آناری سس ء دُمب ء اے جنگل ء پرا جنگل ہے اُمیت ء کپتنگ
ات کہ آئی ء نیمگ ء بہ چاربت۔ بلتے آئی ء گوں کس ء پیسرا گپ کت نہ کت
پمشکہ ودار ء ات کہ ناسی سس گوں آئی ء جبر بہ کنت۔

یک روچے آئی ء باریگ اتک۔ ناری سس چہ دوست ء دلبراں چہ گسر
کپتنگ ات ء آہاں توارا پہ توارا ات کہ شاہدے۔
” اکیو ء پٹہ دات ” ہمدے۔

ناری سس آئی ء گندگ ء نہ ات۔ چیا کہ آڈنگر ء دارانی پُشت ء
ات۔ ناری سس ء جیڑا ات کہ اے آئی ء ہمارا ہے بیت گسر کپتنگیں پمشکہ آئی ء کوکار
کت ء گشت کہ ” بیا “

اکیو ء کوکار ء پٹہ ء پہ کوکار گشت ” بیا “

نارسی ء تو ارکت کہ ”بیاہوریں“ چیا کہ آکس ء گندگ ء نہات۔

ایکو ء پَسہ دات کہ ”بیاہوریں“ ء آئی (ایکو) ء تچان تچان ء وتی باسکاناں پیچ

کت ء پہ نارسی سس ء شت کہ آئی ء امبازاں بے زوریت۔

بلتے نارسی سس ء گوں توندی ء بے رحمی ء پَسہ دات ”منی نزیک ء نیائے

“ ء اگاں تو پہ زور و تار منی سرادور دات گڈامن ترا سیہ سیڈ ء سیاہ ء گارکناں۔

ایکو ء پہ بڑگی پَسہ دات ”اگاں پہ زور منی سرا“ بلتے نارسی سس ء وتارادور

داشت ء ایکو ء رالیوک ء تہنایلہ دات کہ چر آئی ء آزرے کہ زیر آپ بُوت۔

چد ء پدا (ایکو) ماں غارے ء کپت ء گڈی ء چرے گرانیں گماں آنڑ

اتک ء ہلاس بُوت ء پدا بس آئی ء آواز پشت کپت کہ ماں کوہاں جکسیت ہر دیں کہ

مردمے تو ار پر بہ جنت۔

ناری سس کہ ماں تکش ء و تی شہم ء گند بیت ء آئی ء مہر ء گرفتار بیت ۔

نارسی سس

(Narcissus)

بازیں کو ہی نمفے ڈولدارے ورنابیں نارسی سس ء مہرے گرفتار آتاں۔ بلے آئی ء
 یلے ء نیمگ ء چک ہم نہ جت۔ اصلیں گپ ء جند اش ات کہ آئی ء پہ باز بے رحمی ء بے
 بڑگی ایشاناں ڈالچار کت۔ یک روچے چمے زری حوراں چہ یلے ء انصاف ء حد ایشے
 سس (Nem-e-sis) ء گوں دست ء زبندی ء پریات کت کہ نارسی سس ہم چہ
 مہر کنو کے ء نیمگ ء ڈالچار کنگ بہ بات، گڈا آپہ درد ء کہ گوں منان انت زانت ء
 سر پدے بیت۔

حد ء ہے پریات ء را گوش داشت ء پیسلہ کت کہ آنارسی سس ء را انچیں
 داب ء رنگے ء سزائے بہ دنت کہ چد ء پیش کس ء دیگ نہ بوتگ۔
 یک روچے نارسی سس گرم ء جت ء ٹٹی کت، آساپ ء سلہیں کو ہی تلکشے
 ء سراتک کہ اے تلکش ء آپ چد ء پیسیر ہج دلو ت ء رستہ نہ وارنگ ات ء ناں کہ اشی ء
 تاک ء بوچے کپنگ ات ء مان ء ایشی ء نگر ہیں آپ ء سراتمان چو آدینک ء
 جڑ گگ ء ات۔

نارسی سس ء زونڈاناں جت پہ آپ ورگ ء کہ آئی ء ماں آپ ء تہا ڈولدارے
 ڈکم مودین ورنائے دیست۔

ناری سس ء گشت ”تو چہ پیم براہداریں مرد کے ء من چشیں ڈولداریں
مردم تنیکہ نہ دیستگ، توالم آپی رُوح ء اروا ہے بے۔“ وہدے آئی ء ورنائیں بچکے دیم ء
دست پر کنگ ء پہ آپ ء رادست پر کت گڈا آپ کول گپت ء چرے کول گرگاں
ڈولداریں دیم شنگ ات ء گندگ نہ بُوت۔

پدا کہ آپ اتک ء اوشات روح و اتر بُوت۔

دم پہ ساعت ناری سس ہے جہد ء ات ء تکش ء تہے بزاں وتی جند شہم ء مہر ء
گرفتا رُبوتگ ات۔ بلئے آاے چیز ء زانگ ء نہ ات۔

ناری سس تکش ء گوں ہے عکس ء راگشت کہ ”تو چہ من چیا تچگائے، من
زاناں ڈولدار نہاں انچوش چُشکہ توئے؟ ء اے درستیں نمف پہ من فدا ہاں۔۔۔ بلئے تو
چیانہ بے؟“۔

آبازیں روچے ء ہے تکش ء سہرا کپتگ ات ء آپ ء تہا چارگ ء ات کہ آئی
ء وتی ڈولداری ء آژپتگ ات ء گوں وت بُرتگ ات بلئے آوتی جند ء شہم ء امبارگ ء
سوہین نہ بُوہگ ء ات۔

آزردنگراتگ ء ہلاس ات پممشکہ گوں آپ ء ارواہ ء گالی بُوت من پہ ورگ ء
چیز ء شوہازاں بلئے گوں تو ذربندی انت کہ گوں من بیا گوں۔“ بلئے ہر رندے کہ آپ
روگ ء پادا تک گڈا تکش ء تہا ڈولداریں ورناہ ہم کار بُوت، پممشکہ ناری سس ء آیلہ
کت نہ کت ء چچ جا کہ شت نہ بُوت۔ آئی ء اے ہم سگ ات نہ کت کہ بے وپسیت چیا
کہ ہر دیں آشہار گپت پہ وپسگ ء گڈا رُوح ہم کار بُوت۔

گڈی ء ناری سس کپتہ کار بُوت ء وہدے آمرگ ء ات گڈا آئی ء گشت
”افسوس“ ”افسوس“! اے دمان ء ایکو (Echo) آئی ء نڑیک ء ات گڈا آئی ناری

سَس ۽ گشتگیں افسوساناں گوں وتی توار ۽ تو امیں کوہاناں جکسینت ۔

زری حوراں (نمفاں) لوٹ ات کہ آئی ۽ رابار پہ دیاں، بلئے آہاں ناری
 سَس ۽ راڈ ولداریں پُل ۽ جوڑکت ۽ انچیں ڈولداریں پُلے کہ چد ۽ ساری کس ۽ ہم
 نہ دیستگ ات ۔ آہاں ایشی ۽ راناری سَس بزاں ”نرگس“ ۽ نام آئی ۽ پہ آئی ۽ یات
 گاری ۽ پرکت ۔

فیهنٹن، وتی پت ایلی آس ء افس گاڑی ء سوار انت کہ آرونج ء حد انت۔

فِيهِتَن

(Phaethon)

فِيهِتَن اسکولی بچکے ات، کہ آئی ء ہم مکتباں آسک کلاگ ء چيوہ کُت چيا
کہ آئی ء گوشگ ات کہ ”آئی ء پت روج انت۔“
آہاں فِيهِتَن ء ہے گپ ء سہراٹھک دات ء کندات کہ چُشیں پوڑکیں گپ! ء
آئی ء سنگتاں گُشت کہ تو اے گپ ء پمشکہ کنگائے کہ وتاراچہ ماگہترلیگ ء۔
فِيهِتَن ء پہ کوکارگُشت کہ ”منی مات ء منا ہے وڑگُشتگ ء منی مات بہ
دروگ نہ بندیت۔“

ہے وڑبُوہان ء روان گڈا آئی ء وتی مات کھی میننی (Clymene) ء چہ
جُست کُت کہ تو ”منادائم گُشے کہ تو روج ء مچلے ء توجہ حُداے ء بُو تگے۔ اگاں من
حُدائی مچلے آں گڈا منامرچی اے راستی ء بے گُش کہ من چہ پیم حُدائی مچلے آں۔“
آئی ء مات ء گُشت کہ ”من تراشرگُشتگ ء دگہ ہج گوشگ نہ بُوٹیت!“ ہم
شپ کہ فِيهِتَن کہ پہ وپسگ ء وتی نپادانی سراتالان بُوٹ، گُشیدگاں آئی ء انچومرت
کہ آروچ ء اپس گاڑی ء کہ گوں چار اسپتیں اپساں گوں بستگ ماں آزماناں
تراخجان بنداناں سواریں ء روج ء رُژن ء رازمین ء آرگ ء انت۔ ء آئی ء ایش ہم
حیالانی تہا دیست کہ آئی ء پت۔۔۔ بُرز ء تیاریں مردے گوں بلاہیں باسک ء
باہراں ء آئی ء آس ء پیاروکیں تا جے سرائنت۔

کسانیں فیہتھنٹن، ہمنچو کہ مستر بُوہان ءِ رُدان بُوَت، گُڈا آئی ءِ گیشتریں شاہدی ءِ ثبوت لوٹ ات کہ روج حق ءِ دل آئی ءِ پت ایس۔ گُڈی ءِ آئی ءِ مات ءِ گُشت ”اگاں ترامنی سرا بیسہ نہ کنت، گُڈاوت برو ءِ وتی پت ءِ جند ءِ پُرس۔“

گُڈا فیہتھنٹن وتی لوگ ءِ چہ دراتک ءِ دیم پہ رودرتک ءِ روج ءِ ماڑی ءِ نیمگ ءِ سفرے بندات کُت۔ انچو کہ آماڑی ءِ نژیک ءِ سر بُوَت گُڈا آئی ءِ وتی دست زرت ءِ وتی چٹاناں ساہگ کُت چیا کہ ہُو د ءِ چہ آو کیں رُژن ءِ چہ آچ گندگ ءِ نہ ات۔ مدان مدان ءِ آئی ءِ جم چرے رُژن ءِ عادت بُوَتاں، گُڈا آئی ءِ ماڑی ءِ کُلیں کش ءِ کُر ءِ دراجی ءِ پراہیاناں پہ الکاپ دیست۔۔۔ کہ آئی ءِ تلاء ءِ دیوال اتاں، چر پناکیں ءِ تر پناکیں اسپتیں فرش، دروازگانی چپ ءِ چاگرداں درپشناکیں یا قوت اتاں کہ پراتاں ءِ دروازگانی جند تر پوکیں نگرہ نیگ اتاں۔

آتوک ءِ پُترت ءِ چہ درپشناکیں برانڈہاں پُتراں ہما جاگہ ءِ اتک کہ چہ درستاں زیبا ءِ جلو اہناک ات ءِ اے کوٹی ءِ روج ءِ بادشاہ ءِ تحت جنگ ات کہ آئی ءِ را ہیلی اس (Helios) گو شگ بیت ءِ اے الماس ءِ چہ جڑ کُوکیں تحت ءِ سرا زور مندیں حد ءِ جند نشنگ ات کہ آئی ءِ شکر و رنگیں قبائے گوراء چہ آئی ءِ تاج ءِ تلاء ءِ رُژن برانزدیان ءِ زمین ءِ سرا کپک ءِ اتاں۔

فیہتھنٹن باز زور جت ءِ چٹاں سکت دات ءِ حد ءِ را چارات۔ چُنہا آئی ءِ جم پرے چارگاں سکت ٹپ بُوَتاں، ایلی اس ءِ آئی ءِ راتوار پر جت ءِ گُشت کہ ”تواد ءِ چے کنگائے چیا کہ ہچ میرا نیں سہد اراد ءِ تنیکہ پُترت نہ بوتگ؟“ گُڈا فیہتھنٹن ءِ دربان ءِ گُشت کہ ”من اد ءِ پمشتکہ اتکاگاں کہ من الم ءِ اے گپ ءِ بہ زاناں ءِ در بہ گیجاں کہ تو منی پت ءِ کہ ناں۔ پت ءِ گُڈا ہسو بہ کن اگاں نہ ات گُڈا من اے بابت ءِ جیڑگ ءِ یلہ کنناں کہ شب ءِ روج جیڑان ءِ من ہے روجاناں پہ سالاں آورتگ ءِ سرکتگ۔“

گڈا ہیلی آس ء وتی تاج ء راڈور کٹ ء فیھنٹن ء راوتی دست ء گوں آئی
 ء نر یک ء آہگ ء واستہ توار کٹ ء آورت ء وتی تحت ء دیمانند گے گشت ء پدا گوں
 آئی ء درائینت ”اے گپ راستے، من تئی پتاں ء ایشی ء من ترا پیشداراں گڈا من ترا
 ہے جُست ء پدا چیزے دیاں“۔ فیھنٹن ء آما باز اں گپت ء گشت ”اوہ منی آبا!“ من
 سکٹ گلاں۔ بلئے آئی ء رالبز دست دیگ ء نہ اتاں کہ وتی پت ء کرا چے بہ لوٹیت۔

حدا ء پلہ دات ”جوان، من ترانوں چد ء گیشتر وش کناں، بلئے من ترا چے بہ
 دیاں ء تئی دل ء لوٹ چے انت؟ دل ء پُر کن ء بہ گش، چچ لچ مہ کن“۔

فیھنٹن ء گشت ”کہ منا وتی اپس گاری ء پہ یک روچے بہ دے دانکہ من
 تو امیں آزماناں تر ات بہ کناں چیا کہ مناداں یات بیت گڈا مندتاں ہے واب دیتگ۔

ہیلی آس ء گشت ”منا ابیدائے کار ء کس کت نہ کنت چچ دگہ مردین ء جنین
 حدا ہم ء تو وچ پیماناں، تو کسانیں بچکے ء ء میرا نیں سہدارے ء۔ اے باز تر سناک ء
 پُر خطر یں کارے۔ اے اپس ترا سونیں بر اں ء چرا ایشانی گرانزاں آس در کیت۔
 کشک چوتلار ء انت ء زمین ء چہ سر بریں ء سکٹ دُوریں ء ہے راہ ء کش ء کراں
 تر سناکیں بلاہ ء دیہ انت، سانڈ، زوم ء شیر ء تگساں (ناخن پانچ)“۔

فیھنٹن ء گشت ”بلئے ابا من ہے کار ء کنگ لوٹاں، منانہ تر سیت“۔
 ہیلی آس ء پلہ دات ”اے ترس گڈا منیگ نہ انت کہ من تئی پتاں ء گوں ترا
 مہر کناں؟“۔

بلئے فیھنٹن پہ گوشگ ء چچ پیم سر ء راہ نہ بوہگ ء ات ء گوں وتی پت ء
 گشت نے ”اگاں اے کار ء بس تو کت کنتے، گڈا من ہم کت اش کناں“۔

گڈا آئی ء پت ء گشت کہ ”من ء گوں اسٹیکس (Styx) کور ء یک مہر ء

مہکمیں وادہ ء سوگندے دیگی انت چرے بے سر ء پادیں کار ء کنگ ء پیشتر۔ ء پہ تو
 المیں کہ تو اے کار ء زوت بہ کن چیا کہ استالانی رُژن تامور بُوہان انت ء بام ہم
 نزیک انت بلتے اونی چُک پہ ہوش ء بوداپس گاڑی ء بر۔“

فِہْتَن گوں پُر بیسہی تلاہیں اپس گاڑی ء سرکپت ء لگام ء رامہر ء مہر
 داشت۔ اپس گوں تلاہیں گاڑی ء ہتکی ء بستگ ات انت۔ گوں بے تاہیری ء زمین
 وتی سُر مہاں جنگ ء اتاں گڈ اُحداء فِہْتَن ء پیشانی ء گردن ء ملم چرپ کنان ء
 گشت ”کہ اے تراچہ آس ء لک ء سچک نیلیت“ ء پدا آئی ء فِہْتَن ء را آس
 شانیں برانزانی تاج سادات۔

پدہیلی آس ء گشت کہ ”من نون ترا گڈی ء کسانکس شورے دیان اپس ء
 لگاماں ہر وہد ء مہر ء مہر بہ دار گڈ اے پیم ء اپس چہ اپس گاڑی ء دُورشت نہ کن انت ء ء
 سکت بُرزمہ روجیا کہ تراروج پیلو شیت ء سکت جہل ہم مہ رو کہ ترازین ء گرمی مانداریت ء
 اے گپ ء اکیم بو کہ کشک توک ء توک گپتگ ء رو گائے۔ نون بروپہ خیر۔“

گومے گپ ء اپس مک بوتال چہ ماڑی ء مزنیں تحتگاں اپس گاڑی ء را
 کشان کنان ء ماں جمبراں۔

فِہْتَن ء کوکار کنان ء گشت ”کہ ماچہ رودراتک ء کشوکیں سمینیں
 گوات ء کشگ ء رفتار ء چہ ترند تررؤگ ء این، من ہے واب دیستگ ات دائم! من
 گلہیں جہان ء بادشاہاں۔“

فِہْتَن ء اپسانانی مہاراناں یلہ دات چیا کہ اپسانی تیزیں تچگ ء آسک
 مرگ زورگ ء ات۔ آلوگ ء ات کہ آچد ء گیشتر تیزی ء بروت۔ اپس گاڑی اے

کش ء آکشاں چول ورگ ء بُوت ء چوگونوکی کیشک ء ات ء مرینگ ء گیگ ء نہ
 ات۔ فیہنٹن چہ ترس ء تسگی ات کہ آئی ء مہاراناں ہوری ء یلہ دات۔ اپساں ہمودء
 کہ لوٹ ات انچو پہ دیم پہ بے پروائی شتاں۔

ساعتے ء پداپس گاڑی بُرز بُوان بُوت دیم پہ عرش ء کہ آہاں مزن شانیں ء
 کسانیں عمّانی استالاناں سوتک ء پرکت۔ ء دومی دمان ء اے دیم پہ زمین ء جہلاد
 بُوت کہ کوہ ء ٹلے سوتک۔ پدا آچد ء گیش جہل آہان بُوتاں کہ چریشی گلکیں
 زمین، ڈگار، جنگلاں ء شہر ء بازاراں آس ء پتاں ء توامیں زمین ء سہرا آس جمبور بُوت۔
 فیہنٹن دوتاں کور کتگ ات ء لگاماں گندگ ء نہ ات کہ ایشاں پدا بہ گیپت۔
 آئی ء حیال کناں ء گشت ”گندے من وتی پت ء گپ بہ زرتیناں!“ اے
 شومی کدی ہلاس بیت؟ منی حیال ء من مراں۔

گڈی ء ماتیں زمین ء زوس توار پر جت ء گشت ”کہ زوت وڑے بہ کن
 زوت، چُش مہ بیت کہ پیسر ء اے جہان سیہ سیڈ ء ہلاس بہ بیت“۔

زوس ء آئی ء توار ء راشکت ء بیرے گراں کت ء آورت ء وتی دست ء
 کت۔ نشانگ بست پہ فیہنٹن ء اپس گاڑی ء گوں کتہ کاری ء ء شت کش ات کہ
 بیرشت ء آئی ء لگ ات ء فیہنٹن مُرت۔ اپس گاڑی پرشت ء کلر کلر بُوت ء فیہنٹن
 زمین ء سہراماں کورے ء کپت۔

زری حوراں (نمفاں) آدر گیتک ء کنڈ کت وہدے کہ آئی ء مات ء
 گہاراں گریت۔

زمین ء ماہانی ماہ ء آسانی للکاں پتا تگ ات ء آئی ء ماندارگ ء ات انت

بلئے مدان مدان ء نوکیں درچک ء کاہ رُدان بُوتاں، نوکیں شہر ء بازار آباد کنگ بُوتاں۔ ہیلی
 اس ء کسہ پُچش انت کہ آہر روچ وتی نوکیں اپس گاڑی ء زوریت ء توامیں آزماناں
 تزیت ء ہمک روچ رُژن ء گرمی پہ زمین ء آئی ء سرے نشتگیناں دیم دنت۔

ہور فینس کہ آئی ءوتی ءدوستدار یورے ڈسی ءدست ءرا گپتگ ءچہ زمین ءچیرا
(Under World) درآ ہگ ءانت۔

ہور فیئس

Orpheus

نہہ جنینین حُدا اَنت کہ ایشاناں میوزز (Muses) گوٹگ بیت۔
 اش رُوس ء نی ماسنی Nemosyne نامیں ٹائینٹن ءے چُک اَنت۔ چرے میوزان
 ہر یکے وڑ وڑیں ازم ء سائنس ءے ء مستر ء واہندیں۔
 کیلیو پی (Caliope) چچمے گہاراں چہ یکے کہ سازندہ ء شاعرانی سرا باز
 اثر دور دیو کے۔ ایش ہور فیئس ء ماتیں (ایشی ء پت میرا نیں انسانے) ء ایشی ء
 وتی چُک ء را سازندہ ہی ء نہ کپتگیں زانٹے داتگ۔ ہور فیئس وتی لیئر اے (Lyre) ء
 انچو جنت کہ چر آئی ء آواز ء شیر کنی ء چہ زمین ء دُستیں چیزاں گُشے آسہر کنت ء آبانی
 ہیالاں گول وتی کاریت۔

اے دار ء گو ما جوڑ کتگیں سازے کہ انگریزی حرف "س" ء دروشم ء اَنت۔ ایشی ء راتار پتا ہگ ء ہنگ
 بیت چو سُرور ء داب ء۔ اے کہنیں یونان ء مردمانی جوڑ کتگیں ات۔ اے "Harp" نامیں سازے ء
 ہمگو نگ ء ہمگو نگ اَنت۔ بلے گُش اَنت کہ اے ساز ء را اولی رندا سو میریاں (عراق) جوڑ کتگ۔

مردین ء جنین کہ آئی ء چپٹ ء چا گرد ء ساز ء جنگ ء و ہد ء ننداں گڈاوتی
 دستیں گم ء گستاں چہ بے حال بنت ء جنگلی دلو ت ء رسترزین ء سرا انچوشہار گراں
 گشے را مگ کنگ ء آورتگ انت چہ آئی ء واب گیجوک ء لہمیں سُر اں دانکہ تہاریں
 کوہ ء درچک ہم آئی ء دُمب ء کپنت ء کوروتی راہاں مٹیننت و ہدے کہ آوتی ازم ء
 پیشداریت۔ ہور فیئس ء یک ورنابیں زالے کہ نامے یورے ڈسی (Eurydice)
 ات گوں مہر بُوت۔ آہاں وتی سُور ء پد ہے اُمیت کُت کہ آوتی زند ء آو کین بازیں
 سال پہ وشی گوں ہوری ء گوازیناں بلتے زوتاں پد ہور فیئس ء دوستدار یورے ڈسی
 ء زہر داریں مارے وارت ء امرایت۔

ہور فیئس اے جہان ء ویل ء یلہ بیت، گمیگیں سوتاناں جنت کہ وتی گماں
 ایرجیک بہ کنت بلتے چچ پہ چچ۔

آبیدے یورے ڈسی ء ابیتک ء ویران بیت گڈا آہے پیسلہ کنت کہ
 آزمین ء چیر ء ایر بہ کپیت۔ آگوں وت گو شیت کہ چچ میرا نیں سہدار اود ء بہ نہ
 شنگ چد ء پیش، بلتے من الم وتی دلہریں یورے ڈسی ء آرگے جُہد ء کناں، من
 پُر سیفنی ء ہیڈیز ء گوں وتی ساز ء سہر کناں ء گوں وت کاراں ء یورے ڈسی ء آرات
 کنگ ء سوہیں باں۔ آجہلیں غارے ء ایر کپت ء ہے سیاہیں کشک ء گران ء
 آزمین ء چیر ء سر بُوت۔

وہدے آسٹیکس (Styx) کور ء سرا تک ء سر بُوت گڈا آئی ء وتی لسیر
 مانبنداں کُت ء آئی ء سازاں شیرن (Charon) ایں ناخدا آئی ء لوٹوک بُوت
 پممشکہ آئی ء ہور فیئس کور ء دومی دست ء سر کُت۔ پدا آئی ء وتی ساز ء را جنان ء
 مانبنداں کُت، چریشی ء سے سریں وروک ء جُونزیریں سر بیرس (Cerberus) کہ
 مزنیں تحتگانی پانپاہ (پانگپاہ) ات ہور فیئس ء شیر کنیں سازاں ٹکٹ ء ٹکٹ بُوت ء

و پتہ آئی ء را اِشت کہ بہ گوزیت۔

ہور فینئس پہ وش ء دل کش ء وتی ساز ء جنگ ء ات ء ہے وڑا آداں سیاہ ء

تہاریں زمین ء چیرا سربوت۔

چناں ہر دین آئی ء گمیگیں ساز ء را اِشت گڈا آہاں گریت۔ سیسافس

(Sisyphus) کہ آئی ء یک تلاری کپے دائی کوہ ء سربر ء بگل ء ات اوشتا تگ

ات وتی ہے بے سیتین کار ء چہ مہتل بُوت ء گوشدارگ ء بناکت۔

ٹٹی نیں ٹائٹالس کہ پہ سزا انجیں تلاوگے ء سرا اوشتا ریگ بُوتگ ات کہ

ایشی ء آپ یکجا کہے نہ اوشتیت، گڈا آئی ء وتی تن ء پروشگ ء جہد ء را مہتل داشت ء

ساز گوشداشت، ء ہما پڑگ کہ گور آئی ء ایکسائن (Ixion) پہ سزا بستگ ات ہم پہ

ساز ء گوشدارگ ء دمانے ء وتی پرتڑ وکانیاں چہ مہتل بُوت۔

گڈی ء ہور فینئس ہیڈیز ء پرسیفنی ء ماڑی ء اتک کہ آزمین ء چیر ء شاہ ء

شہ بانک اتاں۔

چد ء پیش کہ آئی ء را چداں چہ در آہگ ء روگ ء بے گشاں، آئی ء نازر کیں

سوتے بنات گت کہ ماں اے سوت ء آئی ء یورے ڈسی ء وائی ء فریاد گت۔

وہدے مُجتگیں ہیڈیز ء ہور فینئس ء سوت ء را اِشت گڈا آئی ء گریوگ

بنات گت۔ بُند ء بتیں پرسیفنی ء را ہم اے سوت ء پادکت ء آئی ء دل آپ گت کہ

چد ء پیسر زمین ء چیر ء ماہانی گوازینگ ء پہ خاموشی نشنگ ات کہ آئی ء گوں وتی لوگ

واجہ ء گوں گشت کہ ”بلے یورے ڈسی ء ہور فینئس پداہور بنت“

گڈا ہیڈیز ء پسر دات کہ ”من ہم ہور فینئس ء درد ء مارگ ء آل پمشکہ

من آئی ء پہ ہوری ء داشت نہ کناں“

آہاں یورے ڈسی ء را توار پر جت کہ آبروت گڈا دوئیں مہر کنوک ہور

بوتوں ءِ پہ وا تر بُوگ ءِ پرترا تاں کہ ہیڈیز ءِ گشت ”بہ جل کئے“ ہوئے ڈسٹی تئی
انت بلتے تو آئی ءِ یک شرطے ءِ پزمین ءِ سربرت کئے۔

ہور فینس ءِ گشت ”شرط چے انت؟“

ہیڈیز ءِ پستہ دات ”کہ پہ یورے ڈسٹی ءِ امیں کہ آتئی رند ءِ بہ بیت ءِ پہ تو امیں
کہ داں تو زمین ءِ سر براسر نہ بئے، پشت ءِ چک نہ جنے۔“

ہور فینس ءِ پستہ دات کہ ”من سر پد بوتوں ءِ دامتئی مٹنو واراں۔“

ہور فینس ءِ یورے ڈسٹی ءِ زمین ءِ چیراشتاں ءِ چہ تہاریں کشک ءِ دیم پہ
زمین ءِ سرارہ گپتاں۔ گڈی ءِ آہما غار ءِ سر بوتوں کہ چودہ ہور فینس ایر کپتگ
ات۔ ہور فینس ءِ یورے ڈسٹی ءِ راتوار پر جت ءِ گشت کہ ”مردنی ماوتی منزل ءِ
رستگیاں چیا کہ دیماں روج ءِ رُژن ءِ گندگاہاں۔“ بلتے یورے ڈسٹی ءِ چہ پشت ءِ ہج پستہ
نہ دات پر چہ کہ آئی اے گپ ءِ رانہ اشکت۔

ہور فینس ءِ چک جت ءِ پشت ءِ چارات کہ باریں یورے ڈسٹی پشت ءِ
گون انت گوں۔ آئی ءِ انچو کہ پہ چارگ ءِ چک جت ءِ وتی باسکاناں ہج شانہ پہ
یورے ڈسٹی ءِ کہ ہے آئی ءِ گڈی گندگ ات چیا کہ چد ءِ پد آتہاری ءِ پلگان کت
ءِ آبیگواہ بوت۔

حداء ہرز ءِ امان ءِ نئے کہ من شتاں ہے چیہال ءِ جنان ءِ کشیدگان
یورے ڈسٹی ءِ چہ پشت ءِ کیلے ءِ بد ءِ لیٹینتگ ءِ برگ ءِ ات۔

ہور فینس ءِ آئی ءِ دُمب ءِ کپگ ءِ جہد کت، بلتے اے رند ءِ حد اہاں آئی ءِ را
اجازت نہ دات کہ زمین ءِ چیر ءِ برت پہ وتی یورے ڈسٹی ءِ۔ پمشکہ آزمین ءِ سر براویل
انت ءِ گردیت، ایوک ءِ تہنا۔ آئی ءِ وتی گمیگیں سوت تارا ءِ در چکانی دیماجتاں ءِ ہماروچ
ءِ ودار ءِ نشت کہ آہ مرایت ءِ زمین ءِ چیراوتی دوستار یورے ڈسٹی گوں پدا ہور بہ بیت۔

کوریں ہیڈ اپس کہ آئی ء جنک این ٹگنی آئی ء دست ء گران ء آئی ء رہ پیشداری ء
کنگ ء انت ۔

ہیڈ اپس

(Oedipus)

جو کاسٹا، کہ سیبے ۽ شاہ بانک ۽ بادشاہیں لیتس (Laius) ۽ لوگبانک ات
یک براہداریں بچے آورت۔ بلنے پرے بچ ۽ بادشاہ و ش نہ ات۔ چیا کہ اپالو ۽ پہ آئی
۽ ماں ڈلفی (Delphi) اے۔ ۽ یک بد پالی یے گشتگ ات کہ تو وتی بچ ۽ دست ۽
کشتگ بے، ۽ پد اتی بچ تئی تحت ۽ واہند ہم بیت۔

بادشاہیں جو کاسٹا ۽ حیاں کنان ۽ گشت کہ منی بچ ۽ پہ المیں کہ زندگ مہ بیت
پمشکہ آئی ۽ نٹو ۽ را جو کاسٹا ۽ بڈ ۽ بچ گیت ۽ برت۔

پدا آئی ۽ ”کیلا ہے“ زرت ۽ چھلے دوئیں پاداناں ہوری ۽ جت ۽ گوں وتی
کاردارے ۽ گشت کہ ”تو اے نٹو ۽ را کوہاں بر ۽ دور دے پلے ہمود ۽ مریت۔“

بادشاہیں لیتس اے گپ ۽ سر پد نہ ات کہ ہمے نٹو شپانکے ۽ چتگ ات ۽ پہ
وتی واجہ کارنتھ (Corinth) ۽ بادشاہ پولہ بس (PolyBus) ۽ داتگ ات کہ آئی ۽
ایشی ۽ را چو وتی چک ۽ رودینت۔

بادشاہ نٹو ۽ نام ہیڈ اپس کت کہ اشی ۽ مانا ”گوا گپتگ پاد“ وہدے
ہیڈ اپس ورنابوت گڈ اشت ڈلفی ۽ پہ پال ۽ جنگ ۽ کہ پال ۽ چش گشت کہ ”تو
وتی پت ۽ کشے ۽ وتی مات ۽ گوما سور کننے۔“

گورے پال ء گوں ہیڈاپس دل پٹ بُوت ء آگرت ات۔ آئی ء حیال
کنان ء گشت کہ من وتی مہروانیں پت بادشاہیں پولہ بس ء بہ نہ کشاں ء کارنٹھ ء ہمیشا
یلہ دات ء شت کہ اے وڑچہ آئی ء دست ء بہ مہ بیت۔

اے سفر ء ہیڈاپس یک تنکیں جاگے ء اتک ء وپت کہ اودء سے کشک
گوزگ ء ات ادء آئی ء ماں اپس گاڑی تے ء سوار یک میر ء حاکم دروشمیں پیراں
مردے دپ کپت کہ آئی ء گشت کہ او ”مردمنی کشک ء سراجہ پادابہ، ء چار تو یک
مزنیں مردے ء کشک ء رابستگ کہ آئی ء بستارسک مزنیں۔“

ہیڈاپس ء حیال کنان ء گشت کہ ”من ہم پُر بستاریں مردے آں، پولہ
بیس بادشاہ ء پچاں، پمشکہ آچہ وتی جاگہ ء دُور نیتک۔ اپس گاڑی ء سواریں مرد ء وتی
اپس پان ء راگشت کہ ”برودیما“! اپس گاڑی لیے ء پڑگ ء ہیڈاپس ء لتگیں پادء را
سکٹ پٹی کنان ء آئی ء سراجہ گوست۔ زہر ء پڑیں ہیڈاپس ء اپس بان ء پیراں مرد
دوئیں کشتاں۔

ہیڈاپس ء وتی پت ء بادشاہیں لینیس (Laius) کشت، بلتے آے گپ
ء زانگ ء نہ ات۔

آئی ء وتی سپر چمد اچہ بدات کت۔ آدور نہ شنگ ات کہ آئی ء ترسناکیں
بلاہے ء داشت کہ آئی ء بالادشیر نیگ ات ء سر جنینی تے ات۔

اے بلاہ اسپنکس (Sphinx) ات کہ سیپے ء رو کانی ودار ء راہ ء کش ء
شہار کپتگ ات۔ آئی ء ہر کس ء را پُرس ات کہ ”اگاں شما اے چاچ ء را بوتک کت
گڈامن ترا روگ کلاں ء اگاں ناں گڈا ترا کشتاں۔“

باز مسافر ء ہے چاچ ء بوجگ ء جُهد کت، بلتے بے سوب بُوتاں ء سیہ سیڈ
بُوتاں، بلتے ہیڈاپس ء پچ نہ تُرس ات۔ تُرسناکیں اسپنکس ء آئی ء راجُست کت کہ

آکجام جناوریں کہ آسہب ء چار پاد ء نیمروچ ء دو پاد ء بیگہ ء سے پاد ء تڑیت۔
 ہیڈاپس ء ڈڈ ء ڈڈپسہ دات، ”مردم“ کہ آتھوئی ء لاپ کش ء گو کو
 بیت، ورنائی ء تچک ء تچک گوں دوئیں پاداں روت ء پیری ء آگوں دو پاداں ہوار
 یک لے زوریت ء تڑیت۔“

چاچ ء بوجگ ء گوں اسپنکس ء وتار اتلارانی سرمانبر ات ء کشت۔
 سیبے ء مردم بازگل بوتوں ء آہاں جار پر نیت کہ ہیڈاپس آہانی رگھنوک ء
 بادشاہیں۔

دیرنہ گوست کہ ہیڈاپس ء گوں شہ بانگ جوکاسٹا ء سورکت کہ آکشتگیں
 بادشاہ لئیس ء جنورام ات۔

ہیڈاپس ء نہ زانت کہ آئی ء کہ گورے زال ء سورگنگ آئی ء ماتیں، ہمے
 پال کہ جنگ بوتگ ات آہاؤڑ بوت۔ دوئیں یہ گل ء شادانی زندگوازینگ ء بوتوں۔
 لہتیں سالاں پدسیبے ء نندوک بلاہیں ڈکالے ء گر مپکے ء آماچ بوتوں۔ پہ
 پال جنی ء ڈلنی ء مندر ء شتاں، گڈاپال ء چش پسہ دیگ بوت۔
 کہ ”وتی ٹلک ء چہ شاہیں لئیس ء کشندہ ء ڈن ء مانبرے۔ گڈاشماچرے
 ڈکال ء گر مپک ء چٹے۔“

وہدے ہیڈاپس ء اے حال ء رایشکت گڈا آئی ء گریٹ ء گشت ”من اے
 کشندہ ء درگیجاں ء چرے سرڈگار ء گلینانے“۔ ہیڈاپس ء ہمے گپ ء گوٹگ ء
 بازروتوں۔ پڈٹائی ری سینس (Teiresias) کہ یک کوریں پال جنے ات وہ وہ ء
 بادشاہ لوگ ء شت ء گریواں ء گشت کہ ”منایہ تو ء شہ بانک ء بازترسناکیں حالے گوں“۔
 ہیڈاپس ء پسہ دات کہ ”بہ گش!“ چیا کہ تی علم ء زانت ء اے کڈ ء
 کشوراں باز عزت ء احترام کنگ بیت۔“

” او، بادشاہیں ہیڈاپس اگاں منا اے راستی پہ دائی چیردیگی بوتیں گڈامن
ادے نیتلگ اتاں۔“

ہیڈاپس ۽ گشت ”اگاں اے راستیں گپ ۽، گڈالم بے گشتے“

گڈاپال جن ۽ پَسہ دات کہ منی سرا اے حال چُش اتلگ ۽ پڈر بُوتگ کہ اے
مردم تو ۽ کہ آئی ۽ وتی بادشاہیں پت لیس ۽ را کشتگ ۽ گوں وتی مات ۽ سُور کتگ۔“
ہے گپ ۽ اشکنگ ۽ گوں شہ بائیں جو کاسٹا ۽ جت بلا ہیں چہانٹے ۽ وتارا
کشت۔ ہیڈاپس گنوک بُوت ۽ جو کاسٹا ۽ قباہ ۽ چہ سیکے در ایش کت ۽ وتی دوئیں
چتے ترا کینتاں۔

ہیڈاپس ۽ وتارا چہ وتی کسور ۽ کش ات ۽ شت ۽ اے ٹلک ۽ پرا ٹلک ویل
بُوت ۽ آئی ۽ اے زمانگ ۽ آئی ۽ جنک، این ٹگنی (antigone) ۽ دست ۽ گپتگ
ات راہ پیشداری کتگ ات۔ ہیڈاپس مُرت گڈا یکیں مردم آئی ۽ جنک ات کہ پہ
آئی ۽ موتلگ ۽ گمگ ات۔

۱۔ ڈلفی ۽ را ”پائیتھو“ (Pytho) ہم گشگ بیت کہ ایش باز کھن ۽ زمانگی مندر ات ۽ پائیتھیا کوہ ۽
دامن ۽ انت، یونانی کھن ۽ کلاسیکل مردماں ادے آؤ کیں روچانی بابت ۽ پیش حالی گپتگ۔ اے جاگہ ۽ کہ
ڈلفی میک انت، یونانی ایش ۽ رازین ۽ نا پگ گش انت۔

بلیرفن، بانزلی نیں اپس ”پیگاسس“ ء پشت ء سوار ء گممتیں ”کامیرا“ ء کشگ ء پہ
رہادگ انت۔

بَلِیْرُفْنِ

(Bellerophon)

بلیروفن کہ آہمستی ء، مزن زہرگیس ورنائے ات ء کارنتھ ء نندوک ات،
یک روچے ماں ایشیاء ء بادشاہیں آیاہٹیز کہ لائیشیا (Lycia) ء شاہ ات، دربار ء
اتک ء سر بُوت، آئی ء بادشاہ ء رامہر جستگیس کا گدے دست ء دات، ء بادشاہ ء چر آئی
ء دل ء جھلا نکاں وش بُوت ء آئی ء راوش ء وش آمد ء کت کہ تو منی مہمانے۔

لہتیں روچ ء پد بادشاہ ء کا گد پچ کت ء ونت۔ اے کا گد گہ بادشاہے ء
دیم داتگ ات ء آگوشگ ء ات کہ اے کا گد ء سر کنوک ء الم ہما دمان ء بے کش،
چیا کہ ایشی ء منی زال نہ وش کتگ۔“

بادشاہیں آیاہٹیز (lobates) گنوکو بُوت کہ چہ پیم آوتی یک مہمانے ء را
بے کشیت کہ مہمانے ء جند ء رامن وتی پرزونگ ء سر آہگ ء نندگے شرپ داتگ؟
آئی ء حیڑات کہ بلیروفن ء انچو کتگ ء گار کنگ بہ بیت کہ مُردنی پرے کار
ء تچک ء منی دست مان مہ بیت۔

آئی ء گوں بلیروفن ء گوں گشت ”مناتئی پیمیں دلیریں جنگولے ء پہ سکلیں
زلوری کارے کپتگ۔“

بلیروفن ء پتہ دات ”پہ چم ء سر پہ تئی ازمت ء اوشتا نکاں، بے کش تراہر

کارے است، من آئی ءالم کناں۔

گڈ اتوالم دیہ ء بلائیں کامیرا (Chimera) ء کہ چر آئی ء گرانزاں آس
درکیت تل جن چیا کہ آمنی ملک ء مرڈ ماں ورگ ء انت۔ آئی ء سر شیر میگ انت۔
بالاد بُزیرں پس ے، ء لٹک گلمت (اژدیا) میگ ء تنیکہ آچ مردم ء جنگ ء
جہلا دکت نہ کتگ۔

بلیرفون ء ڈڈ ڈڈ ڈڈ پستہ دات ”پہ شادانی ء رزامن تئی اے کار ء کناں، بلئے آتہاچہ
ٹرس ء لرزگ ء ات کہ آچہ پیم اے پی میں دیہیں رسترے ء تل جت ء کشت کنت“؟
گڈ آشت پہ پال جنے ء کہ آئی ء بلیرفون ء راہے سلاہ دات کہ ”ترا
المیں کہ تو جنگلی نیں اپس پیگاسس (Pegasus) ء را بگ سوار بُو کہ آئی ء بانزل پر
گڈ انوں برو ء کامیرا ء گوما جنگ دے۔“

بلیرفون ء گشت ”پیگاسس ء و ہر کس زانت، بلئے من ایشی ء چہ پیم بہ گراں؟“
پال جن ء گشت ”توبرو ء اتھینا (Athena) ء مندر ء بے و پس ء چچ
دلپتر کہ مہ بوپہ پیگاسس ء۔“

بلیرفون شت ء مندر ء و پت، شراب کپت ء ماں واب ء آئی ء کامیرا ء
بانزلی نیں اپس پیگاسس ء رادیست۔

دگہ والے ء آئی ء دیست کہ جنینیں حُدا اتھینا ء آئی ء راتلاہے لگامے
دات ہے گشان ء کہ ”پیگاسس ء گرگ ء ایشی ء کار مرز کن“ و ہدے بلیرفون ء بُست
کت گڈ آئی ء دیست کہ تلاہے لگام آئی ء دست ء انت۔ واب ء وتی راستیں شرہ
چچ داتگ ات! اتھنیا شپ ء آئی ء کر اتگ ات۔

آپٹ ء پڑاں تچان گوں تلاہے لگام ء گڈ آئی ء دیست کہ بیگاسس چمگے

ءآپ و رگ ءآت۔

بلیرفن ءوتی سلاہ ء اسپرزرتاں پیگائس ء سوار بوت ء بزز ء بال گپت ماں
گوات ء کہ اے چہ پیس میں پُرشائیں مارشتے ات!

آپٹ ء پڑگ ء کوہانی سرابال ات دانکہ جہل ء آئی ء چم کپت انت ء پُرپہ
کامیراء کہ آچہ گرانزاں آس شانگ ء ات۔ آئی ء نیزہ ء سراسر پلے پُرکٹگ ات، ء
پیگائس ء را حکم دات کہ آبلایہ سراسر پُروران ء جہل ء ایر کپان بہ بیت، ہمے وڑکنان
ء آئی ء سک نژیک ء سر بوتوں۔ گڈا آئی ء وتی نیزہ مک کُت ء کامیراء ٹک ء گُت
دات۔ بلاہیں کامیراء آس شانیں گرانز ء دپ ء آس ء چہ سُرپ آپ گران بوت ء چر آئی
ء ٹک ء چہ آئی ء لاپ ء دل ء ایرشت چریشی ء کامیرا ہما ساہت ء مُرت۔

لیشیاء نندوک بلیرفن ء چرے کار ء بازوش بوتوں ء آئی ء راوتی بامرد گشت۔
بادشاہیں آیابیتز (lobates) ء انگت ء ہمے اُمیت داشنگ ات کہ آپیہ
ناپیہ کوشارینگ بہ بیت، گڈا آئی ء را بلیرفن ء را دگہ ترسناک ء پُرخطر میں مُہمے
ء دیم دات بلتے آئی ء پیگائس اپس ہر رند ء سو بین ات انت ء اتکاں۔

گڈی ء آیابیتز ء بلیرفن ء را یک مردے من ات ء وتی جنک گور آئی ء
سانگ دات۔ بازیں سال پہ گل ء شادگوستاں کہ ہمے وشیں روچاں آئی (بلیرفن) ء
ابدمان ء نمیران بُوگ ء جُہد ء وتی اپس ء رازرت اومپس ء بال کنگ لوٹ ات۔
گڈا اے گپ ء زوس و ش نہ بوت۔ آئی ء حری ڈنگے دیم دات کہ آپیگائس ء را بُو
وارت، ء وہدے ڈنگ ء پیگائس وارت گڈا آئی ء کوں مک کُت ء وتی سوار ء را
دور دات کہ آچہ آزمان ء ماں زمین ء استال بوت، ء پہ سلامتی زمین ء سراسر کپت بلتے

آلنگ ء کور بُوت ء داں مرگ ایوک ء تہنا اے زمین ء سراویل بُوت۔

پیگاسس ء باللاں بست ء او لمپس ء سرا بُوت ء زوس ء بیرانی دارو کے

شرپے ء رست۔

ہیپو مینز، اٹلانٹاءوتی لوگبانک کنگء واستہ چہ آئیء تجگء پہ باجبریء جہدء انت۔

اٹلانٹا

(Atalanta)

مُدّت ۽ سناہاں پیش یونان ۽ کوہاں، یک مادگیں عمّے ۽ یک مُنّوئیں جنکے دست کپت کہ آچہ شد ۽ گریوگ ۽ ات۔

مّمّ ۽ ہے جنک ۽ را پود ات ۽ آرسٹ ۽ یک زور مند ۽ چوٹا ناکیں جنکے بوت۔ آ کہ رُدان ۽ مسٹر بُوہان بُوت، شکار یانی چم پر آئی ۽ کپت انت ۽ پر ۽ آہاں ہے جُہد کت کہ آئی ۽ گوں وتی بیاراں گوں۔ آ گوں آہاں جنگلاں تر ات، گرد ۽ گولے کت، شکارانی سات ۽ مہمیاں چہ مرگ گپت ۽ جنگل ۽ آزا تین چا گرد ۽ شیکو کیں گوات ۽ گوں مہر کت ۽ زند گوازینت۔

آئی ۽ نام اٹلانٹا ات، آ بازوت تیر جنگی ۽ انچوز بر ۽ شیوار بُوت کہ آئی ۽ پیم ۽ ٹک تیری ۽ تیرانی دُور جنی مردینے ۽ ہم کت نہ کت۔

آ بند مڑی ۽ مردیناں چہ تیرا تر ات ۽ تچک ۽ چہ آپی گراب ۽ تیز تر ات۔
اٹلانٹا ۽ آئی ۽ بادشاہیں پت لاسس (Lasus) ۽ یلہ داتگ ۽ پہ وئیگی نہ کُتگ ات چیا کہ آئی ۽ بچکیں چلے لوٹ ات۔ بلنے وہدے کہ آئی ۽ اشکت کہ آئی ۽ جنک لاسس ۽ شیواریں گڈ لاسس بادشاہ ۽ آپہ وتی چلی ۽ پدا زرت ۽ آورت ماں وتی ماڑی ۽ نادینت۔ اٹلانٹا ورنہ ۽ شترنگیں زالے بُوت، گڈ آئی ۽ پت ۽ گور آئی ۽ یک روچے گشت کہ ”منی جنک، نون تو مردے پہ گر۔“

اٹلانٹاءِ پستہ دات کہ ”من پہ سورنہ کناں، مناجنگلانی ترءِ گرد، وتی تیرءِ کماناں
گوں شکاروش تیربیت۔ مردین جوانیں سنگتے پہ شکاراں۔ بلتے مناگوں آئی ءِ پہ جودءِ
مردی ہچ لوٹ ءِ طلب نیست۔“

رندءِ بازیں ورنائے اتک پر آئی ءِ آزرور پر، ردا ت کہ مینے لوگبانک بو۔
اٹلانٹاوتی پت ءِ گوں گشت ”اے چنچو پہری کنوکاں“
اے یلیں آئی ءِ پت ءِ پستہ دات ”پہری کنوک توئے گوں ہمے سورنہ کنگے
احق ءِ بے سریں گپ ءِ تونوں خ اموش بو ءِ پہ نند، من نہ زاناں اے جوان ءِ لائیکیں
ورناہاں چے بے گشاں کہ تراوتی بانورکنگ ءِ اتلگ انت۔“ گڈا آئی ءِ گشت ”کہ
توئے پت بروایشاں بے گش من ہماورناہ ءِ وتی جودنامیناں کہ آمناتچگ ءِ پہ گوازین
ایت ءِ پہ راستی نیست ات چشیں مردینے کہ چہ آئی ءِ تچگ ءِ باج بہ بارت۔“ ءِ آہاں
اے پیم ہم بے گش کہ ہر مردم ءِ کہ تچگ ءِ بہر زرت ءِ پدا باجبر نہ بوت آئی ءِ چہ ساہ
پچگرگ بیت۔“

ءِ ہمے جاورااں بازیں ورنابیں شاہ زادگاں اٹلانٹاءِ دیم ءِ باج نہ بُرت ءِ
کشگت بوتوں۔

پدایک روچے یک ڈولداریں ورنائے کہ نامے ہیپومینز
(Hippomenes) ات، اٹلانٹاءِ عشق ءِ گرفتا بوت ءِ آئی ءِ گوماہ تچگ ءِ گورکنگ
ءِ ساڑی بوت۔

وہدے اٹلانٹاءِ کہ آدیسیت، گڈا آئی ءِ مردنی وتی دل ءِ گشت کہ اے ورنانچہ
من باج ءِ بارت ءِ مناوتی بانورکنت۔
ہیپومینز ءِ تچگے ڈہ جاہ ءِ وتی زونڈاناں جت۔

پہ خاموشی مہر، حُدا ایفروڈائیڈی گوں دُواءِ دز بندی کُت کہ، ”منی گمک ء
 پہ کن، ایفروڈائیڈی۔ ادء من چہ پیمن سوئیں ہاں کہ آدگہ دُر ہیں بے سوب بُوت اُنْت ء
 شُت اُنْت؟“۔

ایفروڈائیڈی ء آئی ء دُواءِ پریاتاناں گوشداشت ء آئی ء دیمازاہر بُوت کہ
 ہُو دء دگ کس ء نہ دِیست۔ ایفروڈائیڈی ء گشت کہ ”کہ اے سہیں تِلاہ ء سروپاں زور
 ء تگ ء و ہدء پہ وتی نپ ء کار مند ء کن“ ء انچو کہ لیب بندات بُوگی بُوت آئی ء ورنہ ء
 گوش ء ہلوت کُت ء یک سوڑ گے ٹہینت۔

اٹلانٹا ء ہیپومینز ء ڈہ جاہ ء بنداتی لکیر ء راگوز اینتگ ات ء دیماز وگ ء
 اتاں ء بے نہود تچانی ء اٹلانٹا دیم ء دراتک چہ ہیپومینز ء چو آسک میگ ء تراخجاں
 بندان ء۔

ہیپومینز ء وتی دل ء حیال کت ء گشت منی کار ء کنگ ء و ہد ہمیش اِنْت ء
 آئی ء گو مے گپ ء گوں یک تِلاہ ء سروپے اٹلانٹا ء دیما دوردات۔
 اٹلانٹا اوشتات، نہممت، سروپ ء چست کُت ء گوں وت گشتے چہ پیمن
 زیبائیں چیزے۔

ہیپومینز شیکگ ء چہ آئی ء کش ء گوست، و ہدے کہ چاروکانی مچّی ء چہ
 چیہال ء کوکار پر آئی ء چست بُوتاں۔ اٹلانٹا پدا ماں مچّگ ء ماں کپت ء آئی ء راہ
 ارزانی ء گوازینت۔ گڈا ہیپومینز ء دومی تِلاے سروپ آئی ء دیما دوردات، ء یک
 برے پدا آ (اٹلانٹا) اوشتات پے تر پنا کیں ہزانگے چست کنگ ء ء پدا ہیپو
 مینز شیکگ ء آئی ء کش ء چہ گوست۔ اٹلانٹا پدا مچّگ ء ماں کپت، نوں ”ہال“
 نزیک ات ء اٹلانٹا ہیپومینز ء پُشت، پُشت ء رستگ ات۔ ہیپومینز ء جیڑات ء

حیال کُت کہ آمنامہ گوازینت چیا کہ اے منی گڈی باریگ انت۔ گڈا آئی سیمی ء تلاہیں
سروپ دوردات ماں کشتکے کاہانی سراپہ ہے اُمیت ء کہ سیمی رند ء اٹلاٹٹا اوشنت ایت۔

اٹلاٹٹا ڈُو (Double Minded) بوت کہ آئی ء اے سروپ جست
کنگ لوٹیت ء ہال ہم نزیک انت؟ آئی ء جیڑا کہ اتاں، منالْم اوشنگی نہ انت ء
وتی تچگ برجم دارگی انت۔ گوئے گپ ء گوں آئی ء وتی تچگ برجم داشت کہ پشت
ء آئی ء دراجیں ملگو رشیک ورگ ء ات انت۔

بلئے وہدے آپپو مینز ء کش ء رست، ایفر وڈائیڈی ء آئی ء گوش ء ہلوت
کُت ء گشت ء ”تلاہ ء اے سروپ چہ دُرستاں تر پناک تر ء گراں بہا تریں ء ایشی ء را
من سہسی چہ وتی باگ ء سرچنگ ء اے بس تئی واستہ انت“۔

اٹلاٹٹا پرترات ء سروپے رُپت ء پدا ماں تچگ ء مان کپت۔ بلئے نوں
گورا آئی ء ہچ بُوت نہ بُوت چیا کہ ہیپو مینز حال ء سر بُوتگ ات ء نزارہ چاروکاں
چُش گشان ء چیہال ء کوکار ء پرات۔ ”نمیران باتے ہیپو مینز، ہیپو مینز ء باج بُرت
سالونک ء بانور ء مُراد بات!“

پدادوینانی سور بُوت، ء اٹلاٹٹا ء وتی ورناہیں جو دے گوں باز مہر کُت۔ بلئے
ایشانی وشیانی روچ باز کم اتاں۔ آہاں ایفر وڈائیڈی ء آشرب دات نہ کُت کہ دینگی
ات، پمشکہ آئی ء ایشاناں نرین ء مادگین شیرے جوڑ کُت ء دوئیں حُدا ء اپس کُشیں
گاڑی ء جُتک کُت انت۔

پرسوس گوں میڈ و ساء بڑ اتگلیں سرگ۔

بامرد

The Heroes

پُرسوس

Perseus

پیش حالی

The Prophecy

آرگوس ۽ بادشاہ اکریزئیس (Acrisius) ۽ ایک ڈولداریں جنکے است
 ات کہ آئی ۽ نام دینئی (Danae) ات، بلئے آئی ۽ پت آئی ۽ سراوش نہ ات۔
 چیا کہ آئی ۽ بچکیں چھلے لوٹنگ ات، پے گپ ۽ پیش حالی ۽ آڈلنی (Delphi) ۽
 مندر ۽ شت کہ باریں آئی ۽ بچکیں چک بیت کہ ناں۔ آئی ۽ پرے دلگرائی ۽ سرا آئی ۽ را
 گوشگ بوت کہ ”ترا بچکیں چک بہ نہ بیت ۽ چش بیت کہ تی جنک ۽ را یک
 بچکیں چھلے بیت کہ آترا چتی زند ۽ پلیت“۔

بادشاہ ۽ گوے گپ ۽ اشکنگ ۽ گوں وتارا گشت ”کہ منارا پہ امیں کہ
 سوڑ گے بہ کناں دانکہ دینئی ۽ بہ بچکیں چک مہ بیت“۔

گڈا آئی ۽ وتی جنک ۽ را چرے دنیا ۽ گستا زین ۽ چیراماں سرپ بستگیں

لوگے ء کُت کہ پچ مردین ء گور آئی ء مہر مہ بیت ء آئی ء چُگانی پت مہ بیت۔ بس
کسانیں جاگے پچ کنگ بُتگ ات لوگے سر بر ء کہ چہ ہود ء روج ء رُژن ء گوات
بیاباں۔ بڑگیں دَینتی! کہ ایوک ات، تہنا ات، پتگانی پتگ، بس پہ چارگ ء
آرمان ء کسانیں کُکڑے است ات پر آئی ء۔

پدا یک روچے اجبیں چیزے بُوت گوں آئی ء کہ ناگت ء تلا ہیں ہو رے
ء آئی ء سرا گورت ء ہے گوار روکیں ہو رُوس ء رنگ ء مٹ ات کہ آئی ء گور آئی ء وتی
مہر دَرشانت۔

سالے ء تہا دَینتی رُوس ء بچے مات بُوت کہ آئی ء ایشی ء را پُرسوس ء نام
بست۔ دَینتی ء جُہدکت کہ پُرسوس ء چہ وتی پت ء چیر بہ دنت۔

گڈی ء بادشاہیں اکر یزینس ء آدر گیتک ء گوں دَینتی ء گشت ”کہ روچے
بیت کہ تئی اے بچک من ء کُشیت۔ من ایشی ء پمشکہ کُشت نہ کنناں کہ ایشی ء پت
رُوس انت ء رُوس نازا بیت۔ بلئے من شمارا دوینناں مزنیں داری پیتی ئے ء مہر
بند کنناں ء زر ء یلہ دیاں۔ اگاں شمارا سرتیکے گڈا اے ردی پوسائی ڈن (Poseidon)
نیگ انت۔“ دَینتی ء گریت ء گشت ”مہروانی کن منی پت مارا بہ کش من پُرسینس ء
دائم وتی گور ء داراں ء پہ ستک ء بیسہ گشاں کہ اے ترا پچ نکس نہ دنت۔“

بلئے اکر یزینس ء پسہ دات ء گشت ”کہ ڈلفی ء پیش حالی پہ دروگ نہ بیت
ء پہ من المیں کہ وتی سرا بہ گراں ء وتارا بہ پہازاں“ آئی ء واڑہ (Carpenter) ء را
حکم دات کہ مزنیں داری پیتی یے پہ تراشیت۔ وہدے پیتی تیار بُوت گڈا آئی
ء پُرسوس ء دَینتی ایشی ء تہامان کُتاں ء زر ء دور داتاں۔

شپ ء روج دَینتی تُرس ء لرزُر گرتگ ات برے اے دیم ء برے آدم
رُوگ ء آہگ ء ات ء پُرسوس ء وتی دل بند ء سرا دشتگ ات ء چول آہاناں پُشت

۽ ديمانتينياں اتاں کہ ناگت ۽ دينئى ۽ مَرَت کہ آبرزگے سراسر بُوتاں ۽ پيتى ۽ وتى
سُر ۽ پرداشتاں۔ گڏا آئى ۽ گون پُرسوس ۽ گشت کہ ”مازمين ۽ سرااين، بلتے ماچه پيم
اے دَپ ۽ دَپ گريں پيتى ۽ چه در بياهاں؟“

پُرسوس اے گپاني پههنگ ۽ سر پد بُوگ ۽ په سڪت کسان ات۔ آئى ۽ بس
گریت ۽ گریت چيا کہ آشد یک ات۔ دينئى ۽ آئى ۽ سهڙينگ ۽ جُهد کت۔ بلتے
آئى ۽ گريوگ ۽ پُو انک یک شل ۽ برجاه اتاں، کہ پر آهاں شرّیں چيزے ات چيا کہ
نژیک ۽ گوزو کيس ماهيگ گروکے ۽ هے گريوگ اشکتاں ۽ پيتى ۽ راپروشت ۽ پچ
کت۔ اے مرد ۽ نام ڏکٽس (Dictys) ات، کہ ايشى ۽ پُرسوس ۽ آئى ۽ مات زرت
۽ وتى لوگ ۽ بُرتاں کہ هود ۽ آئى ۽ آئى ۽ لوگبا نڪ ۽ په گل ۽ شادايشانى حيال داشت چيا
کہ اے بے چڪ اتاں۔

پُرسوس، رُست ۽ زور مندیں ورنائے بُوت ۽ هے کسانیں جزيره ۽ ماهيگ
گر ۽ جوڙ بُوت۔ پُرسوس ۽ آئى ۽ مات په صبر ۽ ايمنى همدانشتگ ات انت، دانکه
ڏکٽس ۽ برات پولى ڏکيٽز (PolyDectes) کہ آهے جزيره ۽ بادشاه ات،
دينئى ۽ عشق ۽ گرفتار بُوت ۽ آئى ۽ رازور پردات کہ گون من سوره کن گون۔

پُرسوس ۽ وتى مات ۽ راگون دليرى ۽ پهازات ۽ داشت پمشکه پولى
ڏکيٽز ۽ پيسله کت کہ آئى ۽ وتى سراچه چوٽيناں۔

پولى ڏکيٽز ۽ هُنپ يے سازات کہ آگون دگه شه بانگے ۽ سور کنگ ۽
انت، پمشکه وتى همک مهمان ۽ راگشت کہ پر آئى ۽ واسته ٽيکى ۽ بياريت۔

پُرسوس ۽ گون پولى ڏکٽس ۽ گشت کہ ”ارمان، کہ من سڪيں نيزگاريان ۽
یک بادشاه ۽ آئى ۽ بانور ۽ په ٽيکى يے آورت نه کنان“۔ گڏا پولى ڏکيٽز ۽ گشت کہ

”گڈامن تراپہ یک ٹیکی یے بابت ءگشاں کہ باریں پممن گڈ ات کنئے، بلئے من
نہ زانان کہ توچہ حد ءکساس ءدلیرئے ءپہ اے کار ءکنگ ء۔“

پُرسوس ءپسہ دات ”بہ گش چہ چیزے، من پہ تو کارانے چیا کہ من بے
دلے نہاں۔“

پولی ڈکٹیز ءپسہ دات کہ ”باز جوان“ گڈامن لوٹاں کہ تو پہ من میڈوسا ءسرا
بیار، ترسناک ءہیمننا کیں گارگن (Gorgon) اسے۔“

پُرسوس وتی کتگیں زبان ءمانگیشٹگ ات، مُردنی آزانگ ءات کہ اے
گرانیں مہیم گوں یک مرڈمے ءنہ بیت۔

میڈوساچہ سہیں گارگناں یے کہ بلاہیں گزمب ءسکلیں بدرنگین ءبانزلی نیں
دیکھے۔ آئی ءمودماراں، ءآئی ءدیم ہمینچو بڑ و لیں کہ ہر کس آئی ءبہ چاریت ہمدان ء
سنگ ءسیاہ بیت۔

(Gorgon) اسے اے سے ماریں گہاراں کہ ایشانی پٹ ماراں (Snake) ءیونانی متھالوجی ءایشانی
بابت چش گوشگ بیت کہ ہر کس ایشاں بہ چاریت، ہمدان ء”سنگ ءسیاہ“ بیت۔

میڈوسا کہ سے نیں گارکناں چہ یئے ترسناک تریں گارگن انت، کہ آئی ء سر ء مُود
پونشوکیں ماراں۔ اے چہ پُرسوس ء دست ء کشگ بیت۔

میڈوسا

(Medusa)

پُرسوس ءِ وش بہتتی کہ یک جنین ءِ مردینیں حُدائے بُرزءِ آئی ءِ ہے گپ ءِ تران
 ءِ گوشدارگ ءِ ات انت ءِ ہادمان ءِ آپر آئی ءِ اتکاں ءِ پد رُبوتاں پر آئی ءِ گمک کنگ ءِ۔
 دُرستاں پیش اتھینا ءِ چہ اولمپس کوہ ءِ بال کت گوں وتی شہم گروکیں
 اسپر ءِ آئی ءِ اے اسپر ہمننگیں پر سس ءِ دست ءِ دات ءِ گشت ءِ ”تو ایشی الم چو
 آدینکے ءِ کارمرزن و ہدے تو میڈوسا ءِ رادوراٹر کنے چیا کہ اے وڑا تو آئی ءِ تچک ءِ
 تچک چارات نہ کنئے ءِ بس آئی ءِ شہم ءِ گندے گڈا تو چہ سنگ ءِ سیاہ بُوگ ءِ رگہے۔“
 پُرسوس ءِ دانائیں حُداہانی شگر ءِ منت گپت ءِ پداگشت ”بلئے من نہ زاناں
 کہ میڈوسا گجائیں ءِ چہ پیم منادست کپیت؟“

ہے دمان ءِ پُرسوس ءِ وتی سرے توک ءِ بلا ہیں رُژنے دیست کہ اے
 ہر میز ات کہ آحد اہانی کلہانی سرکنوک ات، جہل بال بُوت پہ زمین ءِ آئی ءِ کش ءِ
 اتک ءِ اوشتات ءِ گشت کہ ”من تئی رہ پیشداری ءِ کناں ءِ تئی میڈوسا ءِ گوما مڑگ ءِ
 و ہداں سوہیں کنگ ءِ گمک ءِ کناں، بزوراے زہم ءِ کہ بہ نہ پُروشیت ءِ ایشی ءِ میڈوسا
 ءِ گردن ءِ مہریں کچل ہم پر وشت نہ کناں۔“

ہر میز ءِ پداگشت ”کے صبر کن کہ دگہ سے چیزاں کہ دُرستاں پیش اے تئی
 کڑا بُوگ المی انت بزاں: بانزلی نیں کوش، جادوئی گوالگ ءِ یک کلا ہے کہ
 چر آئی ءِ سرا کنگ ءِ تو گندگ نہ بئے۔ ءِ آئی ءِ (ہر میز) پداگشت کہ اے جاگہ

گور بیچان ۽ زری حوراں (نمفاں) چا گردگنگ ۽ اوشتا تگ اتاں ۽ ہما پرو کوئیں
 زالے است، کہ آہے ترسناک ۽ پُر کوئیں ہلک ۽ نشنگ، ۽ سر پدیں کہ میڈوسا کجا
 انت۔ منی ہمراہ بو کہ ماوتی دراجیں سپر ۽ بندات کنیں۔“

ہر میز ۽ پُر سوس ۽ پُر کوئیں زمین ۽ سر کنگ ۽ ر ہدر بری کت، اود ۽ دائم چو
 پرو کو دروشمیں روزرد گے ات۔ گڈی ۽ آہاں حُشک ۽ چلو ردیمیں پُر کوئیں جنیناں
 دیست کہ آہانی بالاد چوبٹ (Swan) ۽ پیا اتاں ۽ سر مردی اتاں ۽ سہینانی چم بس
 کیے ات۔ پُر سوس ۽ ہر میز یک تلا رے ۽ پُشت ۽ ٹپ اتاں (سَر پ اتاں) ۽
 گنگ ۽ اتاں کہ پُر کوئیں جنیں ہے چم ۽ را یک دومی ۽ دیاں کہ ہر کیے وتی باری ۽
 وتی پیشانی ۽ توک ۽ توک ایشی (چم) ۽ مان کنت۔

سہیں بہ ڈول ۽ بدرنگیں گارگن کہ ایشانی مودمار اتاں واب اتاں پُر سوس ۽
 جیڑات۔ ”کہ چر ایشاں میڈوسا کجام ایں؟ چر ایشاں کیے بیت۔ پمشکہ من کیے
 گشاں آدوئیں وت مراں ۽ ہلاس بنت۔“

پدا تھینا آئی ۽ مک ۽ اتک ۽ گور آئی ۽ دَر انینت کہ ”چر ایشاں تو کی میڈوسا
 انت ۽ ہمیشی ۽ انوں بہ جن کہ وایں۔“

پُر سوس آئی ۽ سر ۽ توک ۽ بال کنان ۽ رستگ ات کہ آئی ۽ میڈوسا ۽ نیام ۽
 بس بوچے ۽ پرک ات، آئی ۽ وتی زہم پہ جنگ ۽ دست ۽ مہر ۽ مہر گپتگ ات۔ پدا
 آئی ۽ اسپر ۽ راجہ آئی ۽ شہم ۽ راجا رات ۽ زہم ۽ را پہ کاری آئی ۽ گردن ۽ راجت۔

آئی ۽ میڈوسا ۽ سر ۽ رامان وتی گوالگ ۽ دوردات کہ ہمینچو دراج ۽ پراہ
 بوت کہ آئی ۽ سرگوں دستیں پونشوک ۽ پیچ ۽ تاب واریں ماراں داشت کہ آگوالگ
 ۽ تہانگت ۽ تاب ورگ ۽ پونشوگ ۽ ات انت۔

پدا آدوئیں وایں گارگن پادا تکاں کہ ایشاں میڈوسا ۽ بے سریں بالاد ۽ را

دیسٹ۔ اے ماں گوات ء بال گران ء پُرسوس ء دُمب ء کپتاں۔ بلتے ایشاں آ
(پُرسوس) نہ رسینت چیا کہ آئی ء جادوئی کُلاہ سہرا کتگ ات، ء بانزلی میں پازوار
پادء اتاں کہ چریشی ء آچہ گوات ء تمیز ترشت۔

نوں پُرسوس گوں میڈ و ساء سہرا تہنا پہ لوگ ء رہ گپتگ ات، بلتے آئی ء کار
تینگہ پیلہ نہ بوتگ ات چیا کہ ماں ہمے راہ ء آئی ء زری بلا ہے تل دات کہ ڈولداریں
اینڈرومڈا (Andro Meda) نا میں شہ بانکے ء پلگک ء گیگ ء ات۔ پدا
پُرسوس ء اینڈرومیڈا گون وت زرت ء وتی لوگ ء بُرت گوں کہ ہودء آ آئی ء بانور
بُوگ ء پھ رازی بُوت۔

آ (پُرسوس) انچو کہ لوگ ء سربُوت، گُدا آرہ گپت پہ پولی ڈ کٹیز ء ماڑی ء
ء گون شاہ ء گشت کہ ”من ء پہ تو میڈ و ساء سہرا گونیں“۔ بلتے شاہ ء پُرسوس ء گپ باورنہ
بُوت ء گشتے ”کہ تو اگاں میڈ و ساء کرا بے شتین نے، گُدا تو پہ قصہ کنگ ء ادء نہ
اتے، تو و بلا ہیں دروگ بندے!“

ہر میز ء پُرسوس ء راگشت کہ ”دومی رندء کہ اے وتی چم ء یک دومی ء دیان
گُدا ہے دمان ء تو ایشانی چم ء چامپ ء تناسُدی ء ایشانان مہ دے ات دانک آترا
گور بیچان ء نمفانی ڈس ء مہ دیاں“۔ پُرسوس ء ہے دمان ء و دارگت کہ کدی آئی ء
ایشانی چم ء چامپگ ء جوانیں موے بہ رسیت۔

پدا آئی ء ہنر گت ء ایشانی چم چامپت۔ پُرسوس جنین چپ ء چاگردء
کور ء مکور وئی پرتروگ ء کوکار ء اتاں کہ ”میںے چم کجا بُوت؟ ء اے کیا بُرت؟“۔
پُرسوس ء پسہ دات ”من شے چم بُرت ء ایشی ء شمارا تناسُدی ء نہ دیا دانکہ شما
منانہ گشتے کہ گور بیچان ء نمفانی کرا چہ پیم سہراں“۔

پُرسوس جنین پہ دل وتی چم ء بابت ء گمیگ ء مونجا بوتوں پمشکہ ایشاں ہما

دمان ۽ پُرسوس ۽ درستیوں راہ ۽ درگشت آنت کہ اود ۽ چون ۽ چہ پیمن سراہاں۔

پُرسوس آہانی چم ۽ اترکت ۽ گوں ہر میز ۽ وتی راہ ۽ راہ گپت۔ گوریچان ۽ ”نمفاں“ زری حوراں ایشاناں (ہر میز ۽ پُرسوس) وش ۽ وش آمدی کت چہ دل ۽ جہلا نکان ۽ پُرسوس ۽ راہ سے جادوئی ٹیکی دات۔

پُرسوس ۽ گلاہ سراکت کہ چریشی ۽ آگندگ ۽ پڈرنہ بوت ۽ جادوئی پاوار (سینڈل) پاد ۽ کت آنت ۽ جادوئی گوالگ ۽ رادست ۽ مہر ۽ مہر داشت ۽ ہر میز ۽ گو ما بال گران ۽ شت ماں گارگنانی (gorgons) جزیرہ ۽۔

جہل ۽ آئی ۽ دیست کہ رستر ۽ دلوت ۽ مردم گونگیں سنگاں کہ چریشانی گندگ ۽ گوں آدرہ ات چہ ترس ۽ چیا کہ آزانگ ۽ ات کہ اے زندگ بوتگ آنت۔ چرے ترسناکیں گارگنانی گندگ ۽ پیش۔ بلتے آدجم ۽ پر بیسہ ات چیا کہ آگوں ہر میز ۽ زہم، اتھینا ۽ اسپر ۽ سے جادوئی ٹیکیاں گوں سلاہ بندات۔ پُرسوس گارگنانی سراہاں ۽ نیم ہاں ات کہ وش بہتی ۽ آترانگ ۽ کپت کہ آئی ۽ را ایشانی (گارگن) شہم بس آدینگیں اسپر ۽ چہ چارگی آنت۔

سہیں بد ڈول ۽ بدرنگیں گارگن کہ ایشانی مودماراتاں واب اتاں۔ پُرسوس ۽ جیڑ ات کہ چر ایشاں میڈوسا کجام ایں؟ چر ایشاں کیے و بیت۔ پمشکہ من کیے گشاں آدوئیں وت مداں ۽ ہلا س بنت۔

پدا اتھینا آئی ۽ گمک ۽ آتک ۽ گور آئی ۽ دَرانینت کہ ”چر ایشاں ٹوکی میڈوسا انت ۽ ہمیشی ۽ اتوں بہ جن کہ واپیں“۔ پُرسوس آئی ۽ سر ۽ ہاں کنان ۽ رشگ ات کہ آئی ۽ میڈوسا نام ۽ بس بوچے ۽ پرک ات، آئی ۽ وتی زہم بہ جنگ ۽ دست ۽ مہر ۽ مہر گپتگ ات۔ پدا آئی ۽ اسپر ۽ را چا چہ آئی ۽ شہم ۽ را چار ات ۽ زہم ۽ را پہ کاری آئی ۽ شہم ۽ را گردن ۽ را جت۔

آئی ء میڈوسا ء سرء رامان وتی گوالگ ء دوردات کہ ہمینچو دراج ء پراہ
بوت کہ آئی ء سرگوں دُرتیں پونشوک ء تیچ ء تاب واریں ماراں داشت کہ آ
گوالگ ء تہانگت ء تاب ورگ ء پونشگ ء ات انت۔

پدادونیں واپیں گارگن پادا نکاں کہ ایشاں میڈوسا ء بے سریں بالاد ء را
دیسٹ گڈا اماں گوات ء بال گران ء پُرسوس ء دُمب ء کپتاں۔ بلتے ایشاں
آ (پُرسوس) نہ دیست چیا کہ آئی ء جادوئی گلاہ سراگتگ ات، ء بانزلی نیں پا زوار
پادء اتاں کہ چریشی ء آچہ گوات ء ترند ترشت۔

نوں پُرسوس گوں میڈوسا ء سرگ ء ایوک ء تہنا پہ لوگ ء رہ گپتگ ات،
بلتے آئی ء کارتنیکہ پیلہ نہ بوتگ ات چیا کہ ماں ہے راہ ء آئی ء زری بلا ہے تل دات
کہ ڈولداریں اینڈرومیڈا (Andro Meda) نامیں شہ بانکے ء راپلنگ ء گیگ
ء ات۔ پدا پُرسوس ء اینڈرومیڈا گوں وت زرت ء وتی لوگ ء بُرت گوں کہ ہودء
آ آئی ء بانور بوبگ ء پے رازی بوت۔

آ (پُرسوس) انچو کہ لوگ ء سر بوت، گڈا آرہ گپت پہ پولی ڈکٹس ء ماڑی ء
ء گوں شاہ ء گشت کہ ”منا پہ تو میڈوسا ء سر آ گونیں“۔ بلتے شاہ ء پُرسوس ء گپ باور نہ
بوت ء گشتے ”کہ تو اگاں میڈوسا ء کرا بے کشتین ے، گڈا تو پہ قصہ کنگ ء ادا نہ
اتے، تو و پونیں دروگ بند ے!“

پُرسوس ء وتی اے کم شرپی ء بے بیسہی سگ ات نہ گت۔ ء نوں آمارگ ء
ات کہ اے زالمیں بادشاہ ء آئی ء وتی سر ء چوٹینگ ء پہ پرے کار ء دیم داتگ
ات۔ آئی ء میڈوسا ء چہ گوالگ ء درکت ء شاہیں پولی ڈکٹس ء راپیشداشت کہ ایشی ء
گندگ ء گوں پولی ڈکٹیز ہادمان ء سنگ ء سیاہ بوت۔

پدا مہروانیں ڈکٹانیں جزیرہ ء بادشاہ بوت ء پُرسوس گوں وتی مات دنانی

ۛ وٲی ز اا اینڈرومیٲراۛ ہوار بوجی ۛے جمناز بٲوت ۛ دیم پہ آرگوس ۛ رہ گپٲ۔ دنائی
 وٲی پٲ ۛ گنگ ۛ گور آئی ۛ پدا سہل ۛ تران ۛ کنگ ۛ ہورنند گے واسٲہ روگ ۛ ات۔
 بلٲے شاہیں آ کر یشینس دگہ شہرے لیب ۛ گوازیانی چارگ ۛ شٲگ ات۔

اے لیباں پُرسٲس ہم بہرزورگ لوٲگ ۛ ات۔ پممشکہ ہے شہر ۛ ربادگ بٲوت۔

اودۛ ڈسکس (Discus) ۛ دور دیگ ۛ آئی ۛ باریگ اتک۔ انچو کہ
 ڈسکس چہ آئی ۛ دست ۛ دراتک کہ ناگت ۛ گوات ۛ آچامپٲ ۛ شاہانی لیب ۛ چارگ
 ۛ جاگہ ۛ سرکٲ۔ کہ اے (ڈسکس) شاہیں آ کر یشینس ۛ لگ ات۔ ۛ آمرٲ چیا
 کہ آہمودہ ۛ نزارہ چارگ ۛ ات۔

ڈلفی ۛ پیش حالی راست بٲوت کہ گشگ بٲوتگ ات کہ شاہ وٲی نماسگ ۛ
 دست ۛ کشگ بیت۔

پُرسٲس ۛ اینڈرومیڈا ۛ سورکٲ ۛ پہ گل ۛ شادان زند گوازینگ بنا
 کٲ۔ آہاں الیکٲران (Electryon) نائیں چکے بٲوت کہ آدگہ مزن نائیں بامرد ہیرا
 کلیر (Heracles) ۛ پیرک بٲوت۔

ہیراکلیز جہانء زورمندترین انسان ات کہ آنیمیا (Nemea) ء مزار (شیر) ء
راگوں وتی باسکانی زورء کنس کنگ ء کُشگ ء انت۔

ہیرا کلیز

(Heracles)

ہیرا کلس، کہ رومن آئی ء راہر کولیز (Hercules) گشاں، جہان ء زورمند ء تاکت دارترین مردین بوتگ۔

آئی ء پت زوس انت کہ حد اہانی بادشاہیں ء مات سپیے ء شہ بانک
الکمیٹی (Alcmene) انت۔

راستیں کہ زوس ء لوگبانک ہیرا ء پہ الکمیٹی ء باز بد ء کنت بوت، ء چہ
زوس ء باز نازا ات۔

یک شپے ہیرا کلیز ماں وتی گوانزگ ء وش واب ات کہ ہیرا ء دو
ہز امتیں مارا پہ آئی ء کشگ ء دیم دات۔ ہیرا کلیز ء دیست کہ مارا انت ء پر آئی ء چہ
بُرز ء شتورگران ء پیدا کاں گڈا آپر آہانی کشگ ء ساڑی بوت ء اے دونیں ماراناں
چامپان ء آہانی ء گٹاں ء گپت ء ہمنچو زور ء تاکت گوں داشتاں کہ آتاب ء ریس
گراں ء ہامادمان ء مُرتاں۔ آئی ء چرے مزن نائیں کرد ء کشتاں ہے پیش حالی
کنگ بوت کہ آبلاہیں بامردے بیت۔

وہدے آکسانیں بچکے ات گڈا ہیرا کلیز ء کمان جنگی، زہم جنی، ء مل مڈی
در بُرت ء جہان ء شتر ترین لیبی جوڑ بوت۔ آئی ء چہ وانگ، نبشتہ کنگ یا زیمیل زانتی ء
گوں ہچ وڑیں حُب نیست ات۔ یک روچے زیمیل ء در برگ ء وہداں صبرے
ماں سراشت۔ وتی زور ء تاکت ء چہ ہم ماؤ مدارنات گڈا آئی ء وتی لسیر (Lyre)

وتی استادِ سرے تہا جت کہ گو میشی ءِ آمرت۔ برے برے آئی ءِ سُشت ءِ کوہ ءِ ڈرانان
وتی ہنکین کت کہ چر آئی ءِ دست ءِ گیشتریں شدتے پادمنیت۔

ہیرا کلیر۔ کہ مستر بُوہاں بُوَت، زور مند ءِ دلیر تر بُوہان بُوَت۔ آلبس ہژدہ
سال نیگ ات کہ آئی ءِ سپے ءِ نژ یک ءِ جنگلاں شیرے جت ءِ کُشت ءِ ہمے بلا ہیں کار ءِ
اے دگہ جوانیں کُنشانی سرا آئی ءِ را ڈولداریں شاہ زادی میگارا (Megara) ءِ را
پہ جنی آئی ءِ را بخشا بگ بُوَت۔

ہیرا کلیر ءِ میگارا ءِ رائے بچکیں چک است ات کہ آئی ءِ اے بے نہود ءِ
دوست اتاں۔ بلتے ہیرا اتنی سُدی ءِ پر آئی ءِ چہ زہر ءِ جل جُشگ ءِ ات۔ پمشمکہ ہیرا
کلیر ءِ را گنو کے کت ءِ چر آئی ءِ دست ءِ آئی ءِ جن ءِ چلے کو شارینت انت۔
ہیرا کلیر چہ وتی اے تر سناکیں کار ءِ چہ بے وت بُوَت کہ چریشی ءِ آئی ءِ
بازیں و ہدے وتارا جہان ءِ پیش نہداشت۔

ہیرا کلیر ءِ وتارا چہ وتی گنتگیں گناہاں چہ پاک ءِ پلگار کنگ ءِ واستہ سُشت ءِ
ڈلنی ءِ پیش حالی گرگ ءِ پہ وتا پیش کت کہ چہ پیم منی گناہ پاک ءِ پلگار بنت ءِ من چریشاں
چہ آرات باں گڈا ڈلنی ءِ چہ آئی ءِ پسرے رست کہ ”تو بروتی بادشاہیں ناکوز تک یورس تینس
(Eurystheus) ءِ کہ مائی سینی (Mycenae) ءِ بادشاہ انت ءِ ہر چیز آچہ تولوٹ ءِ
طلب بہ کنت۔ بس ہمے یلکیں راہ پتی گناہانی پاک ءِ پلگارگ ءِ پشکپتگ۔“

کار ۽ گنشت

(Labors)

هيرا ڪليز. شُت ديم په يورس تينيس ۽ ۽ گنشت ”من تئ گلاما، ۽ تو هر چيز گشته من ههاوڙ ڪنا۔“

گڏا هيرا ڪليز. ۽ را حڪم دات كه ”من ترادوازده انچين كار په ڪنگ ۽ گشاں كه اے دُرست تُر سناڪ اُنٽ ۽ ڪننگي ڪار نه اُنٽ۔ حسدي نين هيرا ۽ ماں اے ڪاراں په هيرا ڪليز. ۽ واسته دست مان اَت، پممشكه آلوڻگ ۽ ات كه هيرا ڪليز. ۽ مرگ ۽ په گنديت۔“

يورس تينيس ۽ گنشت كه ”تئ اولي ڪار اِش اِنٽ كه تونيميا (Nemea) ۽ شير ۽ بَش۔ اے زالمين رستر ۽ پوسته انچوڏ ڏين كه هچ تير ايشي ۽ راوسپت نه ڪنت۔“

هيرا ڪليز. ۽ وتي سرين ۽ را بست گول ڏڏي ۽ اڪمي ۽ ره گپت ماں ڪوبان شير ۽ در گيجگ ۽ آني ۽ ڪمان ۽ نشانگ ۽ را الڪاپ گپت۔ ڪمان ۽ تير شير ۽ لگتاں بلنه پد سڻان ۽ دُور شت ۽ ڪپتاں ۽ هها پيم بُوت كه يورس تينيس ۽ گنشت ات۔“

نه تُر سين هيرا ڪليز. ره گپت په گُر ۽ نه هر ديو ڪين شير ۽ آني ۽ سر ۽ تو ڪاز برتے ڏنڏائے كه ڏنڏا دو ڪپ ۽ بُوت ۽ شير تچاني ۽ دَر شت۔“

آني ۽ شير ۽ پوست ۽ راجت، ۽ آني ۽ پوست ۽ را چوڪلاه بيگ ۽ سرا ڪت ۽ ديم په يورس تينيس ۽ گول شير ۽ ڏونڊ ۽ ره گپت۔“

ہیرا کلیز: ءِ گوں یورس تینس گشت ”تو گندگائے من نیمیاء شیر ءِ را کشتگ ءِ
پتو آورتگ۔“

پدا یورس تینس ءِ وتی ترس ءِ را چیر دیان ءِ وتارا ڈڈ کت ءِ گشت کہ ”تئی
دومی کار چریشی گیشتر گران ءِ ترسناک ترس۔ پتو املیس کہ تو ہائیڈرا (Hydra) نامیں
دیہے است، ایشی ءِ بے کُش کہ ایشی ءِ کر ءِ گور ءِ مردماناں وتی بیم ءِ چہ دل پٹ کتگ ءِ
نادینتگ۔ ایشی ءِ نہ سراں کہ چومارے پیم ءِ انت ءِ ایش لرنہ (Lerna) ءِ لچ ءِ
میناں وپتگ۔ ایشی ءِ بس یک سرے است کہ چر آئی ءِ بڑگ ءِ آمریت ءِ پشکیبتگیں
ہشتیناں چہ یکے ہم بے بڑے گڈا چمانی ءِ دگہ دوسر دیت۔“

ہیرا کلیز رہ گیت ہے شرد ءِ ساری ءِ وڑا ڈڈ ءِ ڈڈ پہ ہے دیہے درگیجگ
ءِ۔ آئی ءِ وتی ڈنڈا آئی ءِ ہشتیں سراں جنان کت۔ بلتے ہر رندے ءِ کہ آئی ءِ کیلے جت
گڈا ہمودا دورست۔

ہیرا ءِ جاورانان چد ءِ گیش حراب کنگ ءِ واستہ یک بلاہیں تگسے دیم دات
کہ ہیرا کلیز ءِ پادا بے وارت۔ بلتے چرے چیز ءِ ہیرا کلیز ءِ انان چہ وتی کار ءِ نہ ٹگل
ات۔ آئی ءِ تگس ءِ راجت لگتے ءِ دورمانبر ات ءِ گوں وتی اپس کُش ءِ مگ ءِ کہ آئی ءِ
سُر کمے (Torch) گوں ات ءِ ہائیڈرا ءِ ہشتیں میرانیں سراں سوتک۔ ہے وڑا
دگہ سر نہ رست ءِ پادینتک۔ پدا ہیرا کلیز ءِ نمیرانیں سرگوں وتی زہم ءِ بڑا ات ءِ یک
تلارے ءِ چیرا کل کت۔

آواتر بوت پہ یورس تینس ءِ ءِ گشتے ”من ہائیڈرا کشتگ، مردم چد ءِ دیم
چر آئی ءِ نہ ترساں۔ نوں منی سیمی کارچے انت؟“

پدا یورس تینس پہ ہمانگی پستہ دات کہ ”توبروسری نیشیاء (Cerynitia)
جنگل ءِ کہ ہود ءِ اسپتیں آسکے است گوں تلا ہے کانٹاں ہمیشی ءِ بہ گر ءِ بیار۔“ اے آسک

آڈامس حُدا ۽ چانچ ۽ انت ۽ داشتگ ۽۔ ۽ ترا ۽ زندگ ۽ آرگی انت، کہ اے
کار چر آئی ۽ کُشگ ۽ گرانتریں۔“

ہیرا کلیر ۽ وتی لانک ۽ رابست پہ اسپتیں آسک ۽ ۽ وتارا پہ بے سوبی ۽
بابت ۽ جیرگ ۽ نہ اشت ۽ اے دوئیں نہ بوتلین ۽ گرانیں کاراناں پیلہ گت۔

داں سالے ۽ آترانج بندوکیں آسکے پُشت ۽ سیر انیشیاء ۽ جنگلاں کپتنگ
ات۔ گڈی ۽ آئی ۽ تیرے آسک ۽ راستیں پاد ۽ جت، کہ آسک کپت ۽ ہیرا کلیر ۽ آئی
۽ سادے ۽ بست ۽ کوپگ ۽ کت ۽ دیم پہ یورس تینس ۽ رہ گپت۔

یورس تینس پدا حیران بُوت۔ بلتے تنیکہ آئی ۽ وتی اے چیز (حیرانی) پڈر ۽
نہ گتگ ات۔ آئی ۽ ہیرا کلیر ۽ را آئی ۽ چارمی کار ۽ پہ گشت کہ اے رندی ترا ایری
منتس (Erymanthus) کوہ ۽ لدی زندگ ۽ گرگ ۽ آرگی انت کہ ہچ شکاری
۽ چرے رستر ۽ چہ تنیکہ باج نہ بُرتگ، چیا کہ ایشی ۽ ٹسک ۽ بُرنا کیں کانٹ مردم ۽ را
کُشت کن انت ۽ ایشی ۽ پوست انچو بزیں کہ ہچ تیر ایشی ۽ را سپت نہ کنت

اے کار ہم یورس تینس ۽ پہ ارزانی ۽ پیلہ گت۔ آبرپ پوشیں کوہانی تہالدی ۽
سرا کپت کہ تاجپیناں، تاجپینان ۽ داں بلا ہیں ژیمبے ۽ آورت ۽ دورے دات۔ ٹسٹگیں
رستر سُرگ ۽ پُرگی نہ ات، بلتے زور مندیں ہیرا کلیر ۽ ژیمب ۽ لدی ۽ سرادور کت ۽ وہ
وہ آئی ۽ راٹٹات ۽ اے گرانیں بار ۽ وتی زور مندیں کوپگانی سرا کت ۽ زندگی ۽ آورت۔

یورس تینس چرے از امتیں لدی ۽ ٹرس بلا ہیں ٹامبے ۽ تہا پُترت ۽ ٹپ ات۔
نوں ہیرا کلیر ۽ پنچی کارے وہدات کہ آئی ۽ کنگی ات، یورس تینس ۽ گوں
آئی ۽ گشت کہ اے کارواں رسترانی کُشگ ۽ گرگ ۽ پیمہ گران نہ انت، بلتے اے
سکلیں نہ وش ۽ بدتا میں کارے۔ ہز گاریں شاہ آجینس (Augeas) ۽ ماں پڑے ۽
یک ہزار سانڈ ۽ گامیش است ۽ سی سال بیت کہ آئی ۽ وتی واڑاناں سپانہ گتگ۔ اے

نوں پہ تو امیں کہ تو اے واڑاں یکیں روچ ۽ سپاکن۔

پرے کار ۽ آئی ۽ وتی زور ۽ اگل دوئیں کار مرزگت انت۔

آئی ۽ وتی ڈندا واڑے ۽ درتک ۽ بلاہیں گنگ ایشاں پرگت ۽ پد آئی ۽ دو

کورانی راہ ترینتاں کہ چرے گنگاں دُرتیں لڈ ۽ گند آپ ۽ روپاں گت ۽ بُرتاں۔

اے کار بس یک کلاکے ۽ پیلہ بوت۔

ہیرا کلیز ۽ گوں یورس تینس ۽ گشت کہ ”اے بازار زانیں کارے ات“

یورس تینس ۽ زہر گران ۽ گشت کہ ”تئی ششمی سک گرانیں کارے۔ منا باز شک

بُوگ ۽ کہ تو اے کار ۽ پیلہ گت بہ کنے۔ ترا شردے ۽ روگی انت کہ ہودے

اسٹمپیلیین (Stymphalian) نائیں مرگ استاں کہ تو اے دُرتاں بہ کُش ۽

ایشانی بانزلاں چڑہ مان کہ آشاں مردم ۽ راجنت ۽ ایشانی سُنٹ انچودراجاں کہ مردم

۽ سالمی ۽ ایر کشاں۔

ہیرا کلیز رہ گپت۔ وہدے آماں شردے سر بوت دُرتیں مرگ پٹنگ ات

انت۔ بلے وش بہتی ۽ ہیرا نیں حد ۽ چہ بُرز ۽ بال کنان ۽ بُن ۽ اتک ۽ ہیرا کلیز ۽

گشت ”اے ژلانگوگ ۽ زور ۽ ایشی ۽ راژلانگین گڈ اتوت گندے کہ چے بیت۔“

ہیرا کلیز ۽ ژلانگوگ ژلانگینت کہ چریشی ۽ گوش ترا کینوکیں توارے

دراتک ۽ چرے توارے مرگانی رم بال کنان ۽ بُرز شتاں۔ تو امیں مرگ بُرز ۽ بال اتاں ۽

آئی گوں کمان ۽ تیراں دُرتاناں گشت۔

آزوت واتر بوت ۽ یورس تینس ۽ راوتی سوہنی حال ۽ رارات۔ ہیرا کلیز

۽ پُرس ات کہ ”منی ہفتی کارچے انت۔“

یورس تینس ۽ گشت کہ ”توالم ۽ برو کریٹ (Crete) ۽ جزیرہ ۽ ہودے

یک ٹرسناکیں سانڈے است کہ آدہکان کار ۽ آہانی چک کہولاں پہ درانگینت ۽

رُنگیت ءِ پیر؄ آبانی واٹر؄ کا پراں پر و شیت ءِ دہل ءِ کشاراں سیہ سید کنت۔

تو ایشی ءِ زندگ ءِ پے من بیار ءِ منابیسہ انت کہ اے کار ءِ تو چ وڑا کت نہ کنتے۔

ہیرا کلیز ءِ بوجی تے نول (کرے) کت ءِ رہ گپت پے کریٹ جزیرہ ء۔

وہدے اہود ءِ سر بوت گڈا اے کوہ ءِ پرا کوہ سانڈ ءِ دُمب ءِ کپت۔ گڈی ء

سانڈ ژند بوت ءِ ہیرا کلیز ءِ آچک بور دیاں ءِ بُن ءِ دور دات، سادے آئی ءِ گردن ءِ پتات

ءِ نرت ءِ بوجی ءِ بُرت۔

یورس تینس ءِ وتی چماں پے بیسہ بُو ہگ ءِ نہ ات وہدے آئی ءِ دیست کہ آئی

ءِ اے مزنیں سانڈ رامگ رامگ ءِ مہار انت ءِ پیدا کیں۔ آئی ءِ باز جیڑ ات ءِ سکت باز

جُہد کت کہ پر آئی ءِ سکلیں گران ءِ مشکلیں کارے سازگ ءِ بندگ پے بیت۔

یورس تینس ءِ گشت کہ ”تئی ہشتی کار اش انت کہ تو پے منا مردم

واریں مادیاناں (مادگیں اپس) بیار کہ اے شیطان ءِ ناشریں بادشاہ ڈایامیڈیز

(Diomedes) بیگ انت کہ آتھر یس (Thrace) ءِ نندو کے ءِ آ اے

رستریں اپساناں وتی مہماناں کُشیت ءِ دنت پے ورگ ء۔

ہیرا کلیز ءِ بوجی ءِ نول کت ءِ شت پے تھر یس ءِ رستریں اپساناں گیت ءِ دیم پے

بوجی ءِ برگ ءِ ات کہ بادشاہ ءِ لشکر ءِ پر آئی ءِ بیڑ بُرت۔ آئی ءِ درستیں لشکری گوں وتی ڈنڈا ء

کشتاں ءِ بادشاہ ڈایامیڈیز ءِ سراترا کینگ ءِ پدا آئی ءِ رایشی ءِ اپساناں پے ورگ ءِ دات۔

پدا آگوں اپساں زر ءِ کشک ءِ چہ پے یورس تینس ءِ سر بوت ءِ اپس آئی ءِ داتاں۔

ہیرا کلیز ءِ گشت کہ ”من وتی ہشتی کار پیلہ کت ءِ منی تُہمی کار چے انت؟

یورس تینس پر آئی ءِ چشیں حیران کنوکیں سو بینیاں چہ زہر ءِ تر گگی ات کہ

چریشی ءِ چہ آ (ہیرا کلیز) گیشتر نامدار بُوہان ات۔

یورس تینس ءِ چہ گران تریں کارے پے آئی ءِ جیڑ ات ءِ گشت کہ ”منی چنک ء

واہگ انت کہ ایمازانانی (Amozons) شہ بانک ء سُہر ء کمر پٹ ہمانی ء بہ بیت۔

ایمازان دلیر ء جنگولیں جنین انت کہ اشاں ہول (Helmet) ماں سراں
ء جنگلی رسترانی پوست اش گور ء انت۔

آسر ء داں پادسلاہ بنداں ء جنگ ء پڑا پڑا آسین اپساں سواراں۔ توایشانی
ٹرس ء نژیک ء نہ جلے۔

ہیرا کلیر ء بوجی نول کت ء ایمازانانی ملک ء سر بوت۔ آپرے گپ ء
حیران بوت چیا کہ شہ بانکیں ہپولیٹا (Hippolyta) وت واہگ کنگ ء ات کہ
وتی کمر پٹ ء ہمانی ء بہ دنت۔ شہ بانک انچو کہ بوجی ء سر کپت کہ وتی تلاہ ء کمر پٹ ء
بہ بوجیت ء آئی ء بہ دنت ہیرا ء وتارا چو ایمازانے ء دروشم ء پڈرکت ء اے دگہ
جنگولاں گشت کہ ہیرا کلیر مینے شہ بانک ء راڈرگ ء برگ لوٹیت۔ ہمے گپ ء
گوں اے دگہ جنگولاں بوجی ء سرا ڈرونج بست، گڈا ہیرا کلیر ء جیڑات کہ
ہپولیٹ ء منی سرا اُرش کنگے پنڈل سازتگ، گڈا آئی ء وتی ڈنڈا سرے بان ء بُرت ء
ہتر مال کت شہ بانک ء سر ء کہ آگوں یلکین لٹ ء مُرت۔

آئی ء تلاہ ء کمر پٹ زرت ء ایمازان ء لشکر ء گوں جنگ کنان ء پہ بے
تاوانی بوجی ء سوار بوت ء گشت۔

وہدے یورس تینس ء تلاہیں کمر پٹ ء را دیست گڈا آئی ء دل ء تہا
گشت، اے یورس تینس ہک ء دل پروش نہ وروکیں مردے بلتے من نون انچیں
کارے پہ ایٹی ء جیڑاتگ کہ ایٹی ء زور ء تاکتاں چہ ہمادیم تریں۔

گڈا آئی ء گوں ہیرا کلیر ء ڈرائینت کہ ”تئی دہمی کارا اشیں کہ تو پہ من برو
ء شاہیں جیرین (Geryon) کہ اسپین ء نژیک ء یک جزیرہ نے ء جہ منندیں،
ہمانی ء گوک ء گورماں پہ من بیار۔ شاہیں جیرین دنگ بلاہ ء ترسناکین رسترے کہ

سے مردمِ انت کہ ہور انت گوں جُتکے پادے آئی آئی گوگ ء گورمانی پانگپاہ آئی ء دو سریں کچکیں۔

ہیرا کلیر: اسپین ء دراجیں سپر ء رے گپت، ایوک ء ہے حیاں کنان ء کہ منا پہ سُوینی و اتر بُوگی انت۔ و ہدے کہ آہما جاگہ ء سر بُوت کہ ہودے اسپین ء افریقہ ہوراتاں، گڈا آئی ء پیسلہ کُت کہ پہ یا نگاری ادے چیزے مک کنت یا چیدگے بندیت گڈا آئی ء وتی ڈنڈا راسرے بان ء بُرت ء جت پہ زمین ء کہ چمدا دو جو جوڑ بوت کہ ایشی ء راما جبرالٹر (Gibraltar) ء تنک (Strait) گشیں۔

چھے روج ء چہ کورے آدیے تارا ناں ہیرا کلیر ء ”بیت“ (Pillar) گو شگ بیت۔

پدا ہیرا کلیر: جیرینن ء جزیرہ ء پہ رے گپت۔ و ہدے کہ آچہ بُوچی ء ایراتک دوسریں کچک پر آئی ء زہر ء زہر ء سست انت ء پر آئی ء راجا ریں نیمگ ء توک ء کنان ء۔ ہیرا کلیر ء گوں وتی ڈنڈا ء کچکاناں کُشت ء میش ء گورم بُوچی ء سرگیتکاں۔ جیرینن آئی ء دُمب ء کپت بلتے ہیرا کلیر ء آتیر کمانے سرا تیر جنان ء کُشت ء دیم پہ وتی ہلک ء ر ہادگ بُوت۔

آئی ء میش ء گوکاناں ڈ ہوردیان ء یونان ء بُرت ء گوں یورس تینٹس گوں گُشت کہ ”من وتی دہمی کار ء راپیلہ کُت نوں پہ تو املیں کہ منایلہ پہ کن۔“ بلتے ہیرا ء یورس تینٹس ء ہلوت کت ء گُشت کہ ترا ہیرا کلیر ء دگہ دو کار اَلَم کنا ینگی انت۔

ہیرا کلیر: ء نہ من ات۔ بلتے یورس تینٹس ء گُشت کہ ”تئی اپس گاڑی ء بروک ء تئی پہ ہائیڈرا ء کُشگ ء سُر کُم ء روک کنگ ء مَمک کُتگ پممشکہ تو آئی ء زیر کنگ ء سوین بُو تگے ء اگاں ناں کورانی دیم ء تر ینگ تو شاہیں آجینٹس ء واڑانی

پیش گاہ ساپ کت نہ گتگ ات۔“

ہیرا کلیز سکت زہرات، بلتے آئی ۽ کراڈ گہ ہچ گچین نیست ات پمشکہ آئی
۽ ودار کت کہ آئی ۽ یازدہمی کار پر آئی ۽ چے بوت کنت۔ یورس مینس ۽ گشت کہ
”تئی یازدہمی کارداں انون ۽ بوتگیں دُرستیں کاراں چہ گران ۽ مشکل ترین چیا کہ پہ تو
المیں کہ تو برو اسپری ڈیز (Hesperides) ۽ باگ ۽ چہ تلا ہیں سروپ بیار۔“

ہیرا کلیز زانگ ۽ نہ ات کہ اے تلا ۽ سروپ گجا انت کہ ایشانی پانگپاہ
اطلاس ۽ جنک اسپری ڈیزاں ۽ دگہ یک صد سرگیں گلمتے (اژدہا)۔

گڈا پر بیسہی وتی یازدہمی کار ۽ پرہ گپت کہ سکت گران ۽ مشکلیں کارے ات۔
بلتے ہے دمان ۽ آئی ۽ وتی شو باز بندات کت۔ آتک ۽ پرو مٹھینس ۽ کراڈ
سر بوت کہ زوس ۽ آئی ۽ راکا کشنیس ۽ کوہاں گوں سانکلاں بستگ ات۔ ہیرا کلیز ۽
آئی ۽ سائل گوں وتی ڈنڈا ۽ شت کشان ۽ سستاں۔

پرو مٹھینس ۽ گشت کہ ”تو پہ منابلا ہیں کارے کت، گڈا اے کارے بدل ۽
من پہ تو چہ کت کناں؟“

”تئی منٹنوارباں اگاں تو منابہ گشتے کہ اسپری ڈیز ۽ تلا ہیں سروپ گجاذ کپاں؟“
پرو مٹھینس ۽ گوں آئی ۽ گشت کہ ”تو افریقہ ۽ اطلاس ۽ کوہ ۽ برو کہ ہمود ۽
اطلاسیں ٹائینٹن ۽ عرش کو پگا ہیں ۽ اوشتا تگ ۽ پدا آئی ۽ ہیرا کلیز ۽ راجاڑ کہ کنا نینت ۽
گشت کہ تلا ۽ سروپاں وت سرنہ چنے چیا کہ میرا نیں انسان یاد کہ سہدارے اے
کارے بہ کنت بزراں مُرت۔ اے ہیرا ۽ ٹیکی انت کہ ماتیں زمین ۽ آئی ۽ داہگاں۔

ہیرا کلیز ۽ آئی ۽ شکر ۽ منٹ گپت ۽ بازیں روچانی سفر ۽ پد پہ اطلاس ۽ اتک
۽ سر بوت کہ عرش ۽ بارے آچوٹ ترینتگ ات۔ ہیرا کلیز ۽ گوں اطلاس ۽ دُر انینت کہ
”تو پہ منا کارے کنئے؟“

تو بروپہ من اسپری ڈیزے چیر اندریں باگ ءے چہ تلاہیں سروپ سَرچن ءے بیار۔
وہدے کہ تو ہودے رَوے گڈا من پہ تو عرش ءے بد ءے کناں۔

اٹلاس پممشکہ زامند بُوت کہ آئی ءے ہے جیڑا ت کہ عرش ءے بار ءے دائم
ہیرا کلیز ءے کوپگاں دئیں، گڈا اسپری ڈیزے باگ ءے شت۔

ہیرا کلیز ءے حیال کناں ءے گشت اے سکت دیر کنگ ءے ایں۔ چومہ بہ بیت
کہ ایشی ءے راگمت ءے کشتنگ۔

بلنے باز دیراں پداٹلاس گوں ترپوکیں سروپاں وا تر بُوت
ہیرا کلیز ءے پسہ دات کہ ”تئی باز منٹوار ءے نون من تلاہ ءے اے سروپاں پہ
یورس تینس ءے بران ءے سر کناں“۔

بلنے اٹلاس ءے پسہ دات کہ ”من ایشانی آرگ ءے ترا بازودار پر مائیننگ“
گومے گپ ءے گوں آرہ گپت۔

ہیرا کلیز ءے حیال کت کہ اے منار ددیگ ءے انت ءے وتی گرائیں بار ءے منی،
بد ءے دیگ ءے رَوگ ءے ایں گڈا آئی ءے اٹلاس ءے راتوار کت ”بس کتے عرش ءے ہہ دار چیا کہ
من پہ وتی کوپگاں چیزے جوڑ کناں کہ اے زیم ترانگاں“۔

اٹلاس زامند بُوت، سروپ ءے بُن ءے ایر کتاں ءے آزمان ءے وتی کوپگ ءے
کت۔ ہیرا کلیز ءے سروپاں چت ءے دَرشت، وہدے کہ اٹلاس وتی نا عقلی ءے سرا گران
ءے ہہردان بُوت۔

یورس تینس ءے اے گپ ءے ہرمان نیست ات کہ ہیرا کلیز گوں تلاہیں
سروپاں وا تر بیت ءے کیت۔ وہدے کہ آئی ءے ہیرا کلیز ءے رادبست گڈا گشتے کہ ”منا
اے گمان نہ بوہگ ءے کہ تو چہ پیم اے سرچتنگ ءے آورتگ انت“۔

پدا ہیرا کلیز۔ ءِ پَسہ دات ”اے چُشیں گرا نیں کارے نہ ات۔“

اے گپ ءِ کار ءِ یورس تینس ءِ راسک سُوکی کُت ءِ زہر برائنت پممشکہ آئی
 ءِ پہ ہیرا کلیز۔ ءِ دواز دہمی کار چد ءِ گرا ترینے گشت کہ ءِ پہ تو المی نیں کہ تو برو سر بیرس
 (Cerberus) ءِ پہ گر ءِ بیار کہ آریز زمین مز نیں تحت گانی پانگپاہ انت ءِ سے سر گے
 پر، پدا آئی (یورس تینس) ءِ گوں وت گشت کہ اے کار پہ دجھی گران ءِ نہ بُوتگیئے۔

بلئے ہیرا کلیز۔ ءِ چچ نہ نرس ات۔ آریزین ءِ چیرا ایر کپت ءِ ہمود ءِ بادشاہ ہیڈیز
 ءِ راکشت کہ آئی ءِ اجازت بہ دنت کہ سیر بیرس ءِ پہ بدل پہ دنت گوں۔
 ہیڈیز ءِ پَسہ دات ”پہ لجمی“ تو ایشی ءِ گپت ءِ بُرت کنئے بلئے پرے کار ءِ چچ
 پیسین سلاہ کار مرز مہ بیت۔“

ہیڈیز ءِ اے گپ پہ الکاپ ءِ باورات کہ ہیرا کلیز اے کار ءِ کت نہ کنت۔
 بلئے ہیرا کلیز۔ لاپ کشان ءِ سیر بیرس ءِ سر ءِ توک ءِ سر بُوت ءِ آئی ءِ رابلس
 گوں وتی دستاں آنچو پرنٹک کہ کچک چد ءِ پدمڑگی نہ بُوت۔

وہدے یورس تینس ءِ دیست کہ ہیرا کلیز۔ ءِ سے سرگی نیں رستریں کچک
 بڈائیں ءِ پیدا کیں، گڈا آد لترک بُوت ءِ کو کار کنان ءِ گشتے کہ ایشی ءِ بر!
 ہیرا کلیز۔ ءِ پَسہ دات کہ ”تناسدی ءِ نہ برانے دانکہ تو کول ءِ زبان نہ کنئے کہ
 منی کار پیلہ انت۔“

یورس تینس ءِ پَسہ دات ”من ترا گوں زبان کنان ءِ گشاں کہ تو بے شک
 یک بلا ہیں بامر دے ات کہ گوں وتی زور ءِ ہمت ءِ تو وتی درستیں کار گوں ایمانداری
 پیلہ گتگ انت۔“

ہے وڑا ہیرا کلیز: چہ وتی گتگیں گناہاں پاک ء پلک شود بُوت ء اے جہان
 ء ہر کُنڈ ء گوں آجونی ء تر ات ء ہر کجا کہ بلاہ ء پترے (Monster) است ات
 ہمود ء شت ء آئی ء راکشت ء گارکت۔

جیسن کہ آئی ء تیرا ہ ء پیر (Golden Fleece) دست ء انت ۔

جیسن

بوجی ۽ بامرد

(The Argonauts)

Jason

جیسن ایسونا (Aeson) ۽ چڪ آت که ایلکس (Iolcus) ۽ بادشاه
آت ۽ تحت ۽ حق ۽ بلاریں وارث ۽ واہنداٽ۔

بلے جیسن ۽ پیداک بوجک ۽ پیش بادشاه ایسونا ۽ براتو پیلایاس (Pelias)
۽ آئی ۽ تحت چچی کت ۽ بادشاه بندی جاہ ۽ بندی کت۔

جیسن ۽ مات ۽ ہے نامہ کت کہ آئی ۽ چڪ پیداکی ۽ وہد ۽ مرگ۔ ۽ آئی
(جیسن ۽ مات) ۽ وتی چڪ ۽ رازرت ۽ چیر وکانی سنٹور ۽ کرا سینت کہ آنیم ۽
اپسے آت ۽ نیم ۽ مردے ات۔

اگاں بادشاه پیلایاس جیسن ۽ زندگ ۽ است بوجک ۽ بابت ۽ سر پد بوتیں
گدا آئی ۽ آئی ۽ اے بچک ۽ راکشنگ ات۔ اگاں پیلایاس جیسن ۽ بابت ۽ ہج
زانگ ۽ نہ ات، ایشی ۽ چہ ابید ہم آپہ آرام ۽ تاہیر نہ نشت۔ آشت پیش حالی گرگ ۽
ماں ڈلفنی ۽ آئی ۽ چش پیش حالی دیگ بوت کہ آوتی یک ازیزے ۽ دست ۽ کشنگ
بیت ۽ پر آئی ۽ آلمیں کہ آوتار اچر امرد ۽ بہر گہنیت کہ یک پادے ۽ شپادیں۔

بازیں سالانی گوزگ ء پدیک ڈولدار ء ورنابیں مردے گوں وتی تلاء
رگلیں ڈگمیں مُوداں لاکس ء نیادی ء اتک۔ آپادے ء شپادات ء پُلنگی پوشے گورء
آتے۔ آئی ء وتی چپیل ء تاہ کورء پیریں زالے ء بڈ ء کنگ ء گوازینگ ء وهدء گار
گتگ ات۔

وهدے بادشاہ پیلپاس ء ہے درآمدیں بُرز ء بارگیں بچک ء راگوں پادے
شپادء دیست، گڈ آہامان ء ٹرس آماج بوت۔ پہ راستی اے مرد ہمیش ات کہ پیش
حالی دیگ ء وهدء آئی ء راجریشی ء چہ وتی سرء گرگ ء پہ گوشگ بوٹگ ات۔
بادشاہ پیلپاس ء جُست کُت کہ ”تئی نام کئے ایس؟“ ”تو منی مُلک ء چیا اتلکے؟“
درآمدیں مردء پسنء دات کہ ”من جلیسن ء نام ء تو ار پر جنگ بیت ء من تحت
نئے حقدار ء حساب ء اتلگ آل، چیا کہ منی پت تئی براتو (Step Brother)
بوٹگ ء من اے سر ڈگارے ہئی نیں بادشاہ بوہگ ء وارشاں، من نہ لوٹاں پرے گپ ء
گوں تو بہ مڑاں۔ تو اے مُلک ء درستیں میر ء امیراں گوں وت کن، بلئے ایشی ء
بادشاہی نام منی بہ بیت چیا کہ اے چیز منی انت۔“

بادشاہ پیلپاس ہامان ء اے حبرء سر پد بُوت ء دَر ائینتے کہ ”من گوں تو نہ
مڑاں۔ بادشاہی ء تحت زوت ترارسیت۔ بلئے تراکلاں پیش چہ کوچس (Colchis)
ء تلاء ء ٹیر آرگی انت۔ اے ٹیریک درچکے ء سمرادر تلگ ء ایشی ء پانگپاہ گلمتے
(اژدہا) کہ پہ واپ نہ کپیت۔

گرانڈ ء اے تلاہیں ٹیر مننگ ایس، ء ایشی ء راتئی پیسیں زور مند ء نہ ترسیں
مردے پہ ما آورت کنت۔ وهدے کہ تو گوں تلاء ء تہر ء اتکے، گڈ امن ہامان ء ترا
تحت ء دیان۔“

بادشاہ پیلیاس پرے گپٹ ء پُربیسہ ات کہ ہیج کس اے تُر سنا کیں کار ء پہ
دراتک ء شت نہ کنت۔ بلئے جیسن اے چیز ء زانگ ء نہ ات۔

جیسن ء گشت ء اے بازوش ء جوانیں مُہمے بیت ء من اے ڈاہ ء را پہ گل ء
شادانی من اتگ۔ منارا دلیر ء ورنابیں بامردانی یک ٹولی ء شوہازگی ء بازروت
یک مُہریں بوجیکے اڑدیگی۔“

جیسن ء کارزانتیں بوجی جوڑکنوک آرگس (Argus) ء راگشت کہ توپہ
من یک جوانیں بوجی ءے گوں پنجاہ ہولی (Oar) ء جوڑکن۔ پدا آئی ء وتی نیرے
یونان ء ہر ماڑدی ء دیم دات، کہ آبروت ء بے گش ایت کہ پہ سُہر ء ٹپر ء چچگرگ ء پہ
رزا گوں آئی ء بیائے گوں۔ اے بوجی ءے نام آرگو (Argo) ات، ء پہ رزا پنجاہیں
بوجی ء بامرد (آرگوناتس) گوٹگ بوتوں کہ ماں ایشانی تھا ہیراکلیز ء اور فیئس
وڑیں بامرد ہم ہوار ات۔

انچو کہ اے ٹولی ء ہولی بست ء نشتاں، سروکیں جیسن ء گوں زور مندیں
رُوس ء پہ اے تُر سناک ء پُر خطریں سفر ء پہ دُعالوٹ ات ء زور مندیں بوجی ء بامرداں
(آرگوناتساں) ہولیک جنان کُت۔ چریشی ء بوجی چولانی سرا سمر ان ء رہ گپت۔
ساعتے ء پد ہیراکلیز ء توار پر جت پہ ورناباں کہ ”کہ بیائے یک بانزی
ءے کنانے ء بانزی چشیں کہ چہ ماگشتر کئے ہولی ء جت کنت۔“

”مٹنگ بانزی!“ دُرستاں پہ گوکارگشت، ء آہاں داں کلاکانی کلاک
ہولیک جت، پدا یک پہ یک اٹسان ء کپان بوتوں ء دزکش بُوہان بوتوں۔ دیمترا
جیسن چہ گیشیں ہولی جنیاں تُست ء کپت ء ہیراکلیز ء ہولی پُرشت ء دوکپ ء بوت۔
بوجی ء بامرداں (آرگوناتساں) بوجی ء را کشان کت ء کور ء کش ء ریکی

جُھپے ۽ سراداشت کہ آرام بہ کناں ۽ آئیل اس کہ ہیرا کلیر ۽ نائب ات، کورے لمب ۽ ورگی آپ ۽ رنداشت۔

وہد باز گوست، بلتے آواتر نہ بوت۔ ہیرا کلیر کورے لمب ۽ شت، اے جنگل پر جنگل آئی ۽ راتوار کت، بلتے آئی ۽ رادر گیتک نہ کت۔

آئیل س محورے (نمف) ۽ مہر ۽ گرفتار بوتگ ات ۽ آئی ۽ راجا مپان ۽ ہما چنگ ۽ برت کہ ہمودا آئی ۽ ہنکین ۽ لوگ ات۔ ہیرا کلیر اے بابت ۽ ہیج زانگ ۽ نہ ات ۽ یک شل ۽ آئیل اس ۽ راشو بازگ ۽ ات۔

وہدے کہ ہیرا کلیر واتر بوت، گڈ ابوچی ۽ بامرداں (آرگوناٹساں) کورے کش ۽ ہیرا کلیر ۽ راتوار کناں ۽ راہے رست (Comb) کہ ”او ہیرا کلیر! ہیرا کلیر! نوں پہ ما امیں کہ ماہے رواں۔“

گڈی ۽ جیسن ۽ راگرانیں پیسلہ کنگ کپت کہ آے آئی (ہیرا کلیر) ۽ بے روت چیا کہ گوات بوجی ۽ آچار ۽ پے شرآت۔

آہاں بازوہد گوستگ ات کہ یک منکے ۽ سر بوتگ ات انت کہ ہودے خشک ۽ کلا بیچ ۽ شدیکیں بادشاہ پینینس (Phineus) ۽ پے وتی گمک ۽ گور آہاں دست ۽ ذربندی کت ۽ گشت کہ ”من پال جنے آں ۽ آوکیں روچانی بابت ۽ زاناں، زوس ۽ پرے گپ ۽ منار اسز اداتگ۔“

ہر وہدے کہ من نان ۽ ورگ ۽ ننداں، گڈا آ (زوس) دو بالی نیں تر سناکیں رستر بار پیزاں (Harpies) دیم دنت کہ آمنی ورگاں چہ کتے پچگراں ۽ آدگہ دُرستیں ورگ پدا انچیں بدیں بوہے کن آنت کہ من وار تاش نہ کناں۔“

جیسن ۽ آئی ۽ سرا بڑگ بوت ۽ گشت کہ ”ماتئی ازم تیاریں، بے گش ماہے توچے کت کنیں۔“

پینینٹیس ء پتہ دات کہ ”تئی دومردم کہ آبوریس (Boreas) ء (گوریچانی گوات) ء چُکّاں کہ اے دوئیں بالی نیں رستراں تاجینت ء گلینت کناں۔“

بوریس ء دوئیں چُک گوں وتی زہماں دیما کنز اتاں ء ساٹری بُوتاں۔ پدا بُوجی ء بامرداں (آرگوناٹساں) شام بادشاہ پینینٹیس ء دیما ایرکت۔ آرپیزیں رستراں بال کنان ء اتکاں، ورگاناں گوں وتی تیزیں چنگلاں پتچ گپت ء پہ واتر کنگ ء بال گپتاں۔ بلتے اے رندی بوریس نے چُک آہانی رندا بال کنان ء گوں وتی زہماں ایشاناں تل جنان ء داں دُور ء دُبے کپتاں ء واتری ء آہاں گوں پینینٹیس ء گشت کہ ”نوں اے تراچد ء گیشتر سو نکلونہ داراں ء پہ آپی سنگاں سر نہ کن انت۔“

بادشاہ ء پرے کار ء آہاں گشت کہ ”من شمے تورو ء مٹتاں داں زندگ ء دراتک نہ کناں چیا کہ شامنی زندر گہینت ء نوں من شمے گمک ء کناں چیا کہ من زاناں شمارا الم چہ باسپورس ء تُرسناکیں ”تتک“ ء (Bosphorus Strait) ء سیاہیں زر (Black Sea) ء الم ء گوزگی ایں چیا کہ اے شمے راہ ء ماں کولچس ء کپیت۔ پینینٹیس ء آہاں بے مٹیں سلاہ ء شور دات ء بُوجی ء بامرداں (آرگوناٹساں) یک برے پداوتی ہولی بست ء نشتاں۔

گڈی ء آہاں تُسک ء زہ داریں تلار سمپلہ گڈیز (Symple Gades) ء رادیست کہ آبا سپورس ء پتروکیں کشک ء سرات۔

پینینٹیس ء گور آہاں گشتگ ء ات کہ ”ہردیں بوجی ء لانیچے چرے آپ ء سراتر پل ء اوژنا کنوکیں تلارانی نیام ء گوزگ بے لوٹیت گڈا اے جزان ء ہور بنت ء ہمے بوجی ء لانیچ ء رادُرشاں ء ٹکر ٹکر کن انت۔ نوں اد ء گوزگ ء گڈی وڑایش کہ شاموتی دیما کپوتے بال کنان ء یلہ بہ کنتے، وہدے کہ تلار آئی ء دُمی یاں دُرشاں

گڈا ہے ساعت ۽ شما گوں وتی زوراں ہولی جنان ۽ بے روئے ۽ اے تلارانی پدایک
دومی ۽ گوں ڈک و رگ ۽ پیش بہ گوزے۔“

جیسن ۽ کپوت یلہ دات ۽ انچو کہ پینینٹس ۽ گشتگ ات، تلاراں ڈک
وارت، ۽ کپوت ۽ دُبیانی سُرک اش گپتاں۔ گڈا جیسن ۽ حکم دات ”ہولی جنان بے!“
بوجی ۽ بامرداں (آرگوناٹساں) انچوکت ۽ دوئیں بلا ہیں تلارانی ہور بوج ۽ پیش بوجی
۽ بامرداں (آرگوناٹساں) تلارانی نیام ۽ چہ گوست ۽ آدست ۽ گوں سلامتی شتاں۔

جیسن ۽ چک جت ۽ آئی ۽ دیست کہ بلا ہیں تلاراں وت ماں وت ڈوک
وارت۔ بلئے آہانی بوجی کئے دپ ۽ اتک، کہ اشاں ہما دمان ۽ اڈکت۔ رندترا
دوئیں تلاراں وتی وتی جاہ ۽ روتگ جت ۽ رستاں، ۽ چماروچ ۽ چہ پد بوجی ۽ لانچانی
گوزگ ۽ پکشکے جوڑ بوت۔

تِلَاہِ پَرَّ

تِلاہِ طَبَّر

(The Golden Fleece)

بُوجی ءِ بامرد (آرگوناٹساں) سیاہیں زر (Black Sea) ءِ داں بازیں
 روچے ءِ ہولی جنان آتاں۔ گڈی ءِ آہاں کوچس ءِ نگر کُت۔ آژندا تاں بلتے باز
 پر جوزگ اتاں ءِ گل آتاں۔ جیسن ءِ گُشت کہ ”ہے ہند ءِ تِلاہِ طَبَّر ترسنا کیں گلمتے ءِ
 جانچ ءِ ایں بلتے جاگہ زانگ نہ بیت کہ نُجام نیمگ ءِ ایں۔ نوں من نہ زاناں کہ ایشی ءِ
 چہ پیم درہ گجیاں، بلتے ما ایشی ءِ در گجیاں۔ بلتے دُرستاں پیش مارادان دیراں شرّیں
 والے لوٹیت دانکہ معینے ژندی در بنیت۔“

بُوجی ءِ بامرد (آرگوناٹساں) استلانی چیراواب آتاں کہ ہیرا ءِ اتھینا
 اومپس کوہ ءِ سراگپ ءِ باوست کنان ءِ گوٹگ ءِ اتاں کہ ”مارا جیسن ءِ الم ءِ گمک
 کنگی انت ءِ آہاں یک دومی ءِ گون گُشت کہ جیسن آہانی دل دوستیں مردیں ماں
 درستیں میرا نیں سہداراں۔“

گڈا آہاں وتی شور یک کُت ءِ گُشت کہ ”بیارویں پہ ایفوڈائیڈی کہ آوتی
 گمک ءِ گون پہ کنت۔“

ایفوڈائیڈی کہ مہر ءِ حُدا انت ءِ دائم وتی زور ءِ تاکت ءِ کارمرزی پہ گل
 بیت، گڈا آئی ءِ وتی بچک ارس (Eros) ءِ گون گُشت کہ ”من ترا یک تر پوکیں لیبو
 کے دیان کہ آتلا ہیں بالے ءِ من ترا ہاؤر گشاں تو پہ کن۔“

اِس ءہے تلاء ء بال پہ بے چاڑی دست ءات ء گشتے کہ ”تو بس بے گش“۔
ایفروڈائیڈی ء پتہ دات کہ ”ترا پہ اُمیں کہ تو کوچس ء بادشاہ ء جنک ء را
جیسن ء مہر ء گرفتار پہ کن کہ آئی ء نام مڈی یا (Medea) انت ء ایک جنینیں
جئے۔ مڈی یا بس گوں وتی تُر سناکیں کار ء مہمیاں بوجی ء بامردانی (آرگوناٹسانی)
گمک ء کت کنت۔“

اِس چہ بزر ء بال کنان ء زمین ء اتک ء ہدے کہ آرگوناٹساں وتی دیم
دات پہ کوچس ء بادشاہ ہائیٹیز (Aeetes) ء ماڑی ء۔ بادشاہ ء گوں پتچ ء پراہ ء
رازی نیں دلے آہاناں وٹ ء وٹ آمدی کت ء ہے پیا آئی ء جنک مڈی یا ء۔ بلئے
بادشاہ چہ مڈی یا ء گئی یے مارگ ء ات۔ گڈ آئی ء جیسن ء راجست کت کہ آئی
ء ہمراہ چونین انت ء آئی ء کر اچیا اتلگ انت۔ جیسن ء پتہ دات ”کہ ماڈرہ یونان ء
دلیریں مردماں ء ماتئی کر اپہ تلاہیں پتہ ء بابت ء جت ء اتلگ آں۔“

بادشاہ ہائیٹیز ء وتی درستاں چہ قیمتی تریں اے مڈی ء راکس ء رادیگے
ارادہ نیست ات۔ ءنوں آئی ء حیاں کت کہ بوجی ء بامرداں (آرگوناٹساں) ء گران
ء مشکلیں کار گرگ بہ بیت۔

بادشاہ ء گوں جیسن ء گشت کہ ”من سکت گل باں کہ ترا تلاء ء پتہ ء پہ
دیاں۔ بلئے دُرستاں پیش ترا دونیں کانیکر کہ چر آہانی گرانزاں آس درکیت گرک ء
جگ کنگی انت ء زمین ننگار دیگی انت۔ ء ہے پلانی تہا ترا گلگمتی دنان کیشگی
انت۔ اے دنان توم انت ء چریشی ء سلاہ بندیں مردم ء درکا انت ء اے تی سراسر اُرش
کن انت ء ترا تہنا اے جنگ ء جہلا دکنگی انت۔“

جیسن ء گشت کہ ”من باندا اے کار ء کنان، بلئے آے گپ ء راجچ پیم
زانگ ء نہ ات کہ آچوں اے گران ء نہ بو ہوکیں کار ء کت کنت۔ ہے وہداں اِس
بال گران ء کوچس ء سر بوت ء ہا دمان ء مڈی یا ء دل ء تیرے شت دات ء ہے

دماں ء چہ پد آئی (مڈی یا) ء وتی چم چہ جیسن ء دور کت نہ کتاں۔

مڈی یا گوں وتی جادو گری ء جیسن ء کُمک ء ودار ء ات، بلتے آگوں
 تُرندی ء وتی اے حیالاناں دارگ لوٹگ ء ات کہ ہروڑ بہ بیت بلتے جیسن آئی ء پت ء
 دُژمن نہ ات۔

اے شپ ء آماں وتی نپاد ء وتل ات ء پہ وتی مہر ء پہ وتی پت ء وفا ہاں ماں
 دو نیمگ ء بہر ات۔ بلتے ارس ء تیر ء وتی کار کتگ ات ء پدا آئی ء وتی مولدے راہ
 دات کہ جیسن ء آئی ء کڑ ابیاریت۔

شپ ء نیم ء مڈی یا ء وتی مہر ء جار پہ جیسن ء پڑ بینت ء گشت کہ ”اگاں تو گوں
 من زبان بہ کنتے کہ من ء وتی لوگبانک کنتے، گڈ امن تئی کُمک ء کناں“، گڈ جیسن ء
 ڈولداریں ساحریں یک وتی امبازاں گپت ء آئی ء گوں سُر کنگے زبان کت۔

مڈی یا ء گوں آئی دَر ائینت کہ ”اے جادوئی ملے، ایشی ء وتی جان ء
 سلاہاں مُش، اے تراچہ گرانزاں آس شانیں سانڈ ء گلستانی دتناں کشگ ء وہد ء پہ تو
 اُرش کنوکیں سلاہ بندیں مرداں چہ رگہینت“ آئی (مڈی یا) ء جیسن ء را جادوئی
 سنگے ہم دات کہ ایشی ء را ہے سلاہ بندیں مرداں بہ جن، نوں بروچیا کہ روج در آئی ء پہ
 باز وہد پش نہ کپتگ۔“

اے دگہ سہب ء جیسن ء جادوئی ملےم زُرت، وتی جان، اسپر ء نیزہ ء را
 مُشت ء پدا پہ ڈگار ء رہادگ بُوت کہ بادشاہ ہائیس ء آئی ء جنگول اے نہ ”کپتگیں“
 (Extra Ordinary) دیم پہ دیکھی تے ودار ء ات انت۔

بادشاہ ء بچک ء گشت کہ ”جیسن ء آس شانیں سانڈ کُش آنت۔“
 بادشاہ ء پتہ دات کہ ”چُش الم بُوگی انت چیا کہ ایشی ء اے وڑیں مزنیں
 دپارے ء چست کنگ ء نادانی کتگ۔“

حیسن ماں ڈگار ء مان کپت ء دوئیں آس شانیں سانڈیلہ کنگ بُوتاں۔
 حیسن ایشانی دُ مَب ء کپت ء دوئیں گوں کانٹاں گپت ء جُگ کت اُنْت۔
 سانڈاں چپوتی گرانزاں پہ حیسن ء آس شانت، بلتے آئی ء تُشے ہم بُن نہ کت۔
 بادشاہ ء چُک اسپرٹس (Aspyrtus) ء گُشت کہ ”اے وڑچوں بوت کنت۔“
 بادشاہ ء پَسہ دات کہ ”اے چٹ اجبیں گپے۔ بلتے آگلمتانی دناتانی کَشگ
 ء و ہداں جنگولانی دیماداشت نہ کنت۔“

حیسن گوں گوکاں ڈگار ء ننگا کنگ ء پَرہ گپت۔ ننگا رزمین ء دِران ء پیل
 کشان ات ء ہے پلاں آگلمتی دناتاں کشان ات کہ ناگت ء تُرسناک ء جُونزویں
 سلاہ بندیں لشکرے ء پَر آئی ء سَرا اُرش کنگ ء پَر دور کت۔

حیسن ء وتی جادوئی سَنگ ہماہانی سرادوردات کہ چریشی ء آہاں وت ماں
 وت یک ء دوئی ء رانیزہ جنان کت ء کَشگ بنا کت۔

بادشاہ ہانیٹس سکت زہر ء پُر ات ء گوں وتی چُک ء گُشتے کہ ”تلاہ ء پُٹیر حیسن
 ء بہ نہ بیت۔ برومے وتی لشکر ء توار پَر جن کہ ہوری ء بیت۔“

انشپی، حیسن چہ من ہے اُمیت ء کَشیت کہ من آئی ء ہزانگ ء
 بکشاہاں، بلتے ما آئی ء بوجیگ ء تہا پَر آئی ء ٹولی ء سَرا اُرش کنیں۔“

مِڈی یاسا حریں بکے ات ء وتی پت ء ارادہ ء منشاہاں زانوک ات پمشکہ
 آئی ء شپ ء شپ حیسن ء بوجی ء راچیر دات ء گوں آئی ء گُشت کہ ”منی پت ء اے پیم
 ارادہ کنگ کہ ترا آتلاہ ء پُٹیر ء نہ دنت بلتے ترا آ (تلاہ ء پُٹیر) انوں ہے دمان ء دزگرگی
 انت چد ء پیش کہ تئی سَرا اُرش کنگ بہ بیت ء من گوں تو بوجی ء کاہاں گوں ء ترا پہ
 پاکیں جُمبریں درچکاں رَہ پیشداری کنناں کہ ہماہانی سَرا تلاہ ء پُٹیر درتنگ۔“

بامرداں پہ خاموشی ہو لیگاناں بست ء نشتاں کہ ناگت ء مِڈی یا ء گُشت

”ادبہ دارئے ءوتی بوجی ءگراں کنان ءکورے لمب ءسرنئے“ ءآہاں ہے وڈرکت۔
 پدامڈی یا ءجیسن چہ کورے لمب ءلاپ کشان ءپہ درچکانی پاکیں جُمبر ء
 شتاں کہ ہود ءآہاں دیست کہ ماہ ءرژن ءتلاہیں ٹپر چہ درچکے ءسرا ترپگانہ انت۔
 یک ازامت ء بلاہیں گلگمتے (اژدہا) پونشان ءآئی ءپانگپائی ءکنگ ء
 ات۔ بلتے مڈی یاٹپ ٹپوئی آئی ءکر اسر بوت ءآئی ءراجادوئی ءواب گیجوکیں لولی
 ءے دات کہ چریشی ءگلگمت ہما دمان ءواب کپت۔ جیسن ءتلاہ ءٹپر ءرازرت ء
 گوں میڈیا ءدیم پہ بوجی ءتچانی ءشت۔

بامرداں وتی دستانی زوری ءہولیک جنان کت ءمیلانی میل دُورشتاں کہ
 جیسن ءآہاں تلاہ ءٹپر پیشداشت۔

آپرے گران ءمشکلیں دادے کٹگ ءپہ سکت ءش ءگل بوتوں ءمڈی یا ء
 ستا ءتوسپ کت کہ آہانی گمک ءرہ دربری ءے کتگ ات۔

آہاں (بامرداں) جُست کت ”بلتے مڈی یاوتی ماڑی چہ پیم واتر ایت
 جیسن ءپسہ دات کہ ”آمارا یلہ نہ کنت ءنہ روت چیا کہ من گوں آئی ءزوتاں زوت
 سورکنگے وعدہ کتگ۔“

دیرنہ گوست کہ بادشاہ ہانٹیز سرپد بوت کہ جیسن ءآئی
 ءبوجی ءبامرداں (آرگوناٹساں) گوں تلاہ ءٹپر ءآئی ءجنک ءگوں وتی بوجی ء
 درشتگان گڈ بادشاہ ءوتی بچ اسپا سیرٹس گوں یک لشکرے ہماہانی پشت ءراہ دات۔

یک رندے پدامڈی یا ءگوں وتی ہنر ءہیلہاں آرگوناٹس رگہنتاں۔
 آئی ء(مڈی یا) ءاسپا سیرٹس ءراپہ کلہ یے راہ دات ءگشت ”کہ آگوں من یک
 جزیرہ یے ءدپ بہ کپیت۔ ہود من آئی ءراتلاہ ءٹپر ءدیان ءگور آئی ءواتری پہ وتی
 پت ءرواں۔“

ہے شپء جیسن ء مڈی یا ہورشتاں و ہدے کہ آئی ء برات اسپا سیرٹس
ہودء رسیت کہ رسگ ء گو ما جیسن آئی ء گوں وتی زہم ء اڑ کنت۔ مڈی یا ء گورے
کباہ چہ وتی برات ء ہوناں میچل بیت، بلئے آسنگد لے ات ء چریشی ء مُردنی کئے ہم
گمیک نہ بُوت۔

اسپا سیرٹس ء لشکرنوں بے کماندار ء بے سروک ات، پمشکہ پُشت ء
کنزات۔ جیسن ء مڈی یا پداپہ بُوجی ء بامرداں (آرگوناٹسان) شُنتاں ء تُندی ء
ہولی جنان ء دیم وتی لوگ آرگو (Argo) ء نیمگ ء راہ گپتاں۔

جیسن گوں بوجیء بامرداں (The Argonauts) دیم پھرتی لوگء واتر بوجگء

انت۔

دیم پہ لوگ ء و اتری

(The Return Home)

کَشک ء آہاں با زیں جنگ ء مہمیے ء دیمپان بُوہگ کپت۔ آچہ سائرِن ء
 کلہ یے رکھتاں، سائرِن زری حور (Nymph) بنت کہ ایشانی جادوئی سوتاں پہ
 ناخدا ہے پیم عاشق بنت کہ پہ بے وتی زِر ء دور کن اُنت۔ بلتے ہور فینئس ء وتی لئیر
 (Lyre) ء شیر کنیں ء بُرزیں تو اراء گوں آہانی سوتانی تو ارگار کُتاں ء آچرے گز اء چُٹ
 اتاں۔ دیمترا آر گودگہ دو بلا ہیں رسترنی دست ء چہ سیہ سیڈ ء تباہ بُوہگ ء پہ کز ا ر ک
 اتاں۔ چر ایشاں کیے سیلاہ (Scylla) ات کہ پیسرا آشر رنگیں جنکے بُوٹگ۔ کہ
 جادو گرے ء پہ جادو ء ساحری ء آئی ء را اُتر سنا کیں رسترنے جوڑ کت، ایشی ء نون سش
 سراں کہ ہمک دراج ء دراج چو ماراں ء ء سرین ء کچکی سر اُنت کہ رُستگ اُنت۔

سیلاہ ء نژیک ء ہر چیز ء ہر کس پہ گوزیت آیشی ء پلئیک ایت۔ دومی رسترن
 چار سبئڈس (Charybdis) ایں کہ اے بے کچ ء کساس ء آپ پلکئیت ء وتی دپ ء
 داریت ء پدا ہے آپاں انچوشانیت کہ چر ایشی ء اُتر سنا کیں دُلاب (Whirlpool) جوڑ
 بیت۔ بلتے و ہدے بُوچی تنکیں کَشکاں چہ گوزگ ء ات کہ ہے تنکاں ہے دیہہ
 پانگپاہ ء اوشتا تگ اتاں گڈا ہیرا ء زری حور دیم داتاں کی ایشاناں بہ دارے کہ ایشاں
 ہے دیہہ ء رسترن گٹاں گپت ء داستاں۔

کریٹ ء (Crete) سُرپ ء جوڑ بُوٹگیں بلا ہے ء بُوچی ء بامردانی
 (آرگوانی) سرا بلا ہیں تلاری کپتے مان بُرات کہ اے گوں بُوچی ء بے بُگاں۔ بلتے

مِڈی یاءِ پے ساحری ءِ جادو ہے تیار ہما بلاہ ءِ جند ءِ سمر اور دات کہ چریشی ءِ آچیر ترات ءِ مُرت۔ گڈی ءِ بوجی ءِ بامرد (آرگوناٹساں) پے سلامت ءِ حیرالکس (Iolcus) ءِ تیاب ءِ ایراتکاں۔

سوہینیں بوجی ءِ بامرداں (آرگوناٹساں) جیسن ءِ سروکی ءِ بوجی ءِ چہ ایر آہگ ءِ شمرط ءِ پے کوکارگشت ”لوگ!“ ءِ پدا آہاں تلاء ءِ ٹیر بادشاہ پیلیاس ءِ دات۔
 بلتے جیسن ءِ وش دلیں زندمان سکت لگ ءِ کم ات چیا کہ آسرد بٹوت کہ آئی ءِ پت بادشاہ پیلیاس ءِ کشتگ ءِ ہے گماں چہ زوت آئی ءِ مات ہم مُرتگ۔
 جیسن ءِ مِڈی یاءِ را پیلیاس ءِ سزاہانی دیگ پے وتی ہمراہ کت ءِ زرت کہ آئی ءِ گمک بہ کنت۔

مِڈی یاءِ پیلیاس ءِ جنک ءِ گوں گشت ”کہ من ہمنچو تاکت دار ءِ زورامندیں علم زانتے آں کہ چہ وتی علم ءِ پیریں پیلیاس ءِ دوہرورناکت کناں“۔
 مِڈی یاءِ بادشاہ ءِ جنک ءِ راکشک ءِ آرگ ءِ واستہ یک پیریں میشے کشت، ٹرنس ات، جادو ءِ ساحری دم جستگیں تہلگاں ہوار لہڑ دات کہ چریشی ءِ ہما دمان ءِ یک ورنابیں میشے ءِ ترپگ ءِ چہ لوہیگ ءِ لہڑیں آہاں دورکت کہ ایشی ءِ گندگ ءِ گوں پیلیاس ءِ جنک راہ ءِ اتک۔ آئی (پیلیاس ءِ جنک) ءِ مِڈی یاءِ را گشت ”کہ تو پے دم منی پت ءِ واب گنج“۔ پدا آہاں پیلیاس ءِ را ٹرنس ات ءِ لہڑیں آہاں ماں کت۔ بلتے اے بری مِڈی یاءِ دم جستگیں تہلگ ہوار نہ گیتکاں، چریشی ءِ ازابیں پیلیاس پدا زندگ نہ بٹوت۔

ہے پیش حالی کہ آچہ وتی ازیزے ءِ دست ءِ کشتگ بیت راست بٹوت۔
 بلتے ٹرسناکین مِڈی یاءِ زور ءِ ساحری ءِ جیسن ءِ مہر ءِ راداشت نہ کت ءِ جیسن کارختس ءِ شاہ بانک ءِ عشق ءِ گرفتار بٹوت ءِ گور آئی ءِ سور کنگے مہکمیں ارادہ یے داشت ءِ

چراے گپء فراموش بُوت کہ مِڈی یاءِ پَر آئی ءِ چے چے کُتگ۔

مِڈی یا جیسن ءِ چُشیں دیم ءِ تَرینگ ءِ آئی ءِ چہ وتی دل ءِ در کنگ ءِ پہ پور ءِ
اگر بُوت۔ سُور ءِ روچ ءِ مِڈی یاءِ پہ جیسن ءِ بانور ءِ ڈولداریں قباہے راہ دات کہ
آئی ءِ سرازہر دَر نزتگ ات۔ وہدے شاہ بانک ءِ ایشی ءِ راپرکت کہ پَر کنگ ءِ گوما
چہ قباہ ءِ آس ءِ چست بُوت ءِ آس ءِ لَلکاں آپلک ات ءِ کُشت۔

پد امِڈی یاءِ وتی جیسن ءِ چہ دوئیں چُک کُشت انت۔ چیا کہ آزانگ ءِ
ات کہ چر آئی ءِ اے تَر سناکیں عمل ءِ پَر آہاں ہیج سرنیت ءِ آئی ءِ چُگاناں کارنٹھ ءِ گلام جوڑ
کنگ بیت چریشی ءِ چہ گہتریں کہ ایشاں بے کشاں۔

پد امِڈی یا یک اپس گاڑی یے ءِ سوار بُوت کہ ایشی ءِ راگلمتاں کُشاں ءِ
بُرت۔ جیسن ءِ زند ایوک ءِ تہنا بُوت ءِ دائم پہ وتی کسانکیں بانور ءِ دوستی نیں چُگان
موتک ءِ شہموتکے پراتے۔

چد ءِ گیش حد اہاں ہم جیسن ءِ پلہ مُرزی یلہ کُت چیا کہ آئی ءِ گوں مِڈی یاءِ
وتی زبان وارنگ ات ءِ دگہ سُورے ءِ پہ سرگپتگ ات۔

آبے دوست ءِ دوزواہ، بے لوگ ءِ دریں پیراں مردے بُوت ءِ یک
روچے پَر ترات ءِ شُت پہ وتی بوجیک ءِ چتے سکت دات انت ءِ پَر کہ ایریں بوجی ءِ
دیخی بہر پُرشت ءِ آئی ءِ سراپت ءِ آمرت۔ جیسن ءِ مرگ ءِ باز دیراں پد، ہے تلاہیں
پُڑوس ءِ یک مندرے ءِ درنجگ بُوت کہ تو امیں یونان ایشی ءِ راچاریت ءِ آئی ءِ
آئی بامردیں ٹولی ءِ دلاوری ءِ پُر جوڑگیں کُشتاں گیر کاریت۔

یونانی با مرد (Hero) تھیسیئس

تھیسینس

Theseus

مراگہ

The Banquet

ٹری زین (Trizen) ء شہ زادی ایتھرا (Aethra) ء ایتھنز
 (Athens) ء بادشاہ ایتھینس (Aegeus) ء گوما چیروکائی سورگت۔ ایشانی بیچ
 تھیسینس وتی مات ء ماڑی ء رُست ء با رُست ء اے گپ ء زانگ ء نہ ات کہ آئی ء
 پت کئے انت۔ آہے اُمیت ء دارگ ء ات کہ آئی ء پت حُدا ہے بیت پمشکہ آئی ء
 حیا ل کُت کہ من ہم چو وتی ناکوز تک ہیرا کلیر۔ ء با مردے باں کہ آہدائی چلے۔
 تھیسینس ء شانزدہمی سال روچ ء آئی ء مات ء گوں آئی ء دَر ائینت کہ
 ”منی چُک تونوں رُستگ ء ٹلیں ورنہ ہے ات ء زور امند ء و گہرتے پمشکہ ترانوں
 انجیں مزینں کارے کنگی انت کہ اے منا راتئی پت ء نام ء تئی کرا پڈر بہ
 کنائینینت۔“ تھیسینس جنگل ء وتی مات ء ہمرائی ء روگ ء ات کہ آئی ء وتی
 مات ء جُست کُت کہ ”منی پت ء نام کئے انت؟“

آئی ء مات بلا ہیں تلاری کپے ء کرا اوشتات ء پٹہ ء دات کہ ”ترا ایشی
 ء پٹہ رُوت رسیت، بلتے تو اے بلا ہیں تلاری کپ ء چست کُت کنے؟“
 تھیسینس ء پٹہ دات کہ ”من جُہد کنناں“ گو مے گپ ء گوں آئی ء وتی

کو پگ تلارء را چیردات ء زور جنگ ء لگ ات ء تلارء را چست کت ء دُور
مانبر ات کہ ایشی ء چیرا جتکے چمپیل ء تر پنا کیں زہے ایرات۔

تھیسینس ء گوں بہمانگی گشت کہ اے کتنگ انت ء اے تلارء چیرء چہ
پیم آرگ ء ایرکنگ بوٹگاں؟“

آئی ء مات ء پتہ دات کہ ایشانی سیادی گوں تئی پت ء انت کہ آیتھنزء
بادشاہ ایتھینس میں، آئی ء ایشاناں ہمداپہ ترا چیر داتگ ء گشتگ کہ تو ورنہ ء تیار بے
گڈا ہمیشاں درگج۔ من ترا آئی (پت) ء نام گشت ء نون ترا ایتھنزء روان کناں کہ تو
ہمودء بروء آئی ء وتی پت بہ کن۔“

تھیسینس گورے گپ ء سک گل بوت ء گشتے ”من ہے دمان ء در کیاں
“ ء گوے گپ ء گوں آچہ ماڑی ء پوتی سفرے تیاری ء در اتک۔

آئی ء پیرک بادشاہ ٹر ورن ء گشت کہ پت توالمیں کہ توچہ زرء برو کہ اے
پُر خطر نہ انت، چیا کہ کھنکی ے راہ ء شیتانیں دُڈ ء ڈنگ سک بازیر۔“

تھیسینس ء پتہ دات ”کہ منا ٹرس ء بیم ء ہیچ پرواہ نیست، اگاں من چُش بہ
کناں زرء راہ ء بہ رواں گڈا منی بامردی چہ پیم زانگ بیت؟“

تھیسینس ء پادانی ایتھنزء دراجیں کشک گپت ء آئی ء دستیں ڈنگ ء
دُڑاناں گوں وتی زہم ء چوتہجگ ء راڑکت کہ ایشاں دگ پت مسافراں ٹرسناک جوڑ
گتگ ات۔

وہدے کہ آیتھنزء سربوت گڈا راہ ء کشکاں آئی ء لوٹوک ء دوزواہاں
اوشتگ ء جاگہ نیست ات کہ پر آئی ء وش ء وش آمدی ء اتلگ ات انت چیا کہ شہرء
مردماں ہے ورنابیں مسافرء بامردی کرد ء کشتانی بابت ء سر پدی رستگ ات کہ
ہمیشانی تہا بادشاہ ایتھینس ء یک نپرے ہم ہوارات کہ آئی ء گوں تھیسینس ء گشت

”کہ مناچہ بادشاہ ء نیمگ ء پہ ترا دوت دیگ ء حکم گون آپہ تئی شرب ء انشہی بلا ہیں مرا گے کنگ ء انت“۔

تھیسینس ء پہ گل ء وشی دوت ء را قبول کت ء حیڑات کہ بادشاہ تنیکہ زانگ ء نہ انت کہ من آئی ء چُکال اے گپ ء سرامن انشہی آئی ء را بکہ ء حیران کنائیناں۔ بلنے بادشاہ ء ساحر ء بکیں جن مدی یا زانگ ء ات کہ تھیسینس کئے انت۔

چیا کہ آ (مدی یا) جادوگری علم ء زانت ء واہندآت ء اے گپ ء شری ء سراسر پدات کہ اتھیسینس یک برے گون وتی چُک ء ہور بوت براں آئی (مدی یا) ء جاگہ ء مقام چر آئی ء دست ء روت۔ گڈا آئی (مدی یا) ء گون بادشاہ ء گشت کہ اے تھیسینس پندل سازی ء انت کہ تئی تحت ء چہ تو پچ بہ گیپت ء وتی بادشاہ بُوگے جارے بہ جنت پمشکہ مدی یا ء بادشاہ ء گون گشت کہ تو تھیسینس ء را مرا گہ ء شب ء زہر بہ دے۔

پُرشانیں مرا گے ات ء تھیسینس باز پُرجوزگ ات ء ہما ساعت ء ودارے ات کہ آوتی پت ء ہبکہ ء حیران بہ کنت۔ تھیسینس ء ماں وتی دل ء خیال کت کہ اے منا ہا وہدے کنگی انت کہ وہدے بادشاہ پہ منی جان سلامتی ء امر ء دراجی ء نیکیں واہگاں منا پہ پُرجوزگی بگل ء کنت ء وتی یکیں واہگ درشانیت۔

گڈا ہما ساعت اتک۔ مدی یا ء تھیسینس ء را شراب ء پُریں قدھے (Goblet) دست ء دات ء بادشاہ ء وتی قدح ء را ایرکت کہ آورنا ہیں بامردے بگل ء بہ کنت ء آئی ء دراجیں امر ء نیکیں واہگ ء بہ درشانیت۔ گڈا تھیسینس ء وتی پت ء زہم ء راچہ جتک ء درکت ء ٹیبیل ء سراسر ایرکت ء زہر ء سر باریں شراب ء کدہ ء را چست کت کہ وتی دپ ء بہ برانے کہ آئی ء پت ء زہم ء را گندگ ء شرط ء مرت کہ تھیسینس ہمانی ء بیچ ایں۔ آئی (بادشاہ) ء ہما دمان ء پہ دہ دہی تھیسینس ء سرا

امبیر کت ء آئی ء دست ء وقدرح ء راجا نیڑ کنان ء مانبر ات ء پہ گریوگ گشت ”منی
 بیچ!“ ”بس تو اتکے ء پہ من سر بوتے!“

پت ء چک بند ء گلاش بوتتاں ء تو امیں ایتھنز ء تحت ء وارث ء راوش اتک
 کت۔ مڈی یا ء راجہ ایشیاء ء و لگوج کنگ ء مانبرگ بوت دانکہ ایتھنز ء نقصان
 آماج کت مہ کنت۔

تھیسپیئس سانڈ (The Monotaur) ءِ کُشگ ءِ انت کہ آئی ءِ بالاد گردن ءِ چہ
جہل انسانی ات۔

سانڈ

The Monotaur

تھیسینس وتی پت ء ماڑی ء پھ ایمنی ء پرتا ہیری زندگوارینگ ء ات ،
دانکہ آایتھنز ء بادشاہ بُوت ۔ بلئے انچونندگ ء ہچ نہ کنگ آئی ء تب نہ ات ۔ آئی ء دائم
لوٹ ات کہ زندگوار ٹرسناکیں مہمیاں بہ گوزیت ء دیر نہ گوست کہ آئی ء ہے پیس
ٹرسناکیں مہمیے ء اتک ء گپت ۔

ہمک نئے سال ء سمر ایتھنز ء مردماں ہپت ورنابیں بچک ء ہفت ورنابیں
جنک پہ کریٹ ء بادشاہ مائی نس (Minos) ء دیم دات ۔

آئی (مائی نس) ء اے ورنابیں بچک ء جنک زالمیں ہما سانڈ ء را پہ ورگ
ء دات انت کہ آکپ ء سانڈ ء کپ ء مردمے ات ۔

اے بادشاہیں مائی نس ء بیرات پہ وتی ہمانچ ء کہ آبادشاہ ایتھینس ء
ٹرسناک ء پڑحطریں مہمیے ء وداں مُرتگ ات ۔

اگاں ایتھنز ء نندوک کریٹ ء اے ورنابیں بچک ء جنکاں دیم مہ دیاں گڈا
بادشاہ مائی نس وتی لشکر ء را ایتھنز ء سیہ سیڈ ء آدرہ کنگ ء دیم دنت ۔

نوں چارده ورنابیں بچک ء جنک گچیں کنگی ات کہ آہانی بدیں بہت پرآہاں
ایتھنز ء چارچوک ء ودار یگ ات ۔ بادشاہ ایتھینس ء بد بہتی نے آماچیں ورنابیں بچک
ء جنکانی نام توار پر جتاں وہدے کہ ایشانی مات پت چہ گم ء زاری ء پریات ء اتاں ۔
چار دہمی نام توار پر جنک ء دمان ء تھیسینس ء کوکارکت ۔

” بہ جَل! چیا کہ چار دہمی مردم من باں کہ کریٹ ء رواں ء سانڈ ء گشان ء
اے تُر سنا کیں کار ء دین ء رو کیں ورنابیں بچک ء جنکانی زندماں ء چہ سیاہ ء گاری ء
درکنان ء داراں۔

تھیسینس ء پت ء پہ ہلگاش گشت کہ ”اگاں تو سانڈ ء بہ کشتے ہم بلتے تو چہ
لیبرنتھ (Labyrinth) ء دراتک نہ کنتے کہ ہمے سانڈ ء جاگہ انت۔ اے بادشاہ
مائی نس ماڑی ء چیرا بستگیں جاگے کہ ایشی ء مانگیشنو کیں تڑ ء پرترا انت کہ ایشی ء
راز انکار ء شیواریں ڈیڈالس (Daedalus) ء بستگ۔

بلتے تھیسینس وتی گپ ء سرامہ کمی ء اوشتاگ ات ء آپنی گراب ء سیاہیں
آچارے بست ء رہ گپت رہ گرگ ء پیش وتی پتے تو ارجت ء گشتے۔ کہ ”وہدے من پہ
سوہینی واتر باں گڈامن وتی بوجیگ ء اسپیتیں آچارے بندان چریشی ء تو سر پدبو کہ من
سانڈ کشتگ ء سلامتی ء پیدا کاں۔“

انچو کہ بوجیگ رہ گپت۔ گڈا تھیسینس ء بوجی ء سواریں ارس ء اومہیں
ورنابیں بچک ء جنک تسلادات ء گشتاں کہ ”دلاں دورمہ دیے“ چیا کہ لیبرنتھ ء اولی مردم
من باں پہ سانڈ ء چکیر وش دیگ ء پتراں ء چد ء پدایتھنز ء رادگہ سربادیگ نہ کپیت۔“

وہدے بوجی کریٹ ء سر بوت، چاردہیں ورناء نیانی نیں کار چوپس
ء دلوتاں سردیان ء بادشاہ ء مائی نس ء دیما گوازیگ بوتان کہ ہمے ساعت ء آئی
(بادشاہ) ء جنک ایری یاڈنی (Ariadne) وتی پت ء کش ء اوشتوک ات۔ انچو
کہ ڈولداریں ایری یاڈنی ء چم پہ زرنگ ء شمر چمیں تھیسینس ء کپت انت ء پرگڈا
آئی ء عشق ء گرفتار بوت ء ہمے دمانے جند ء تھیسینس ہم ایری یاڈن ء عشق ء تیر ء
کاری کت گوں۔ دوہینیانی چم ڈک اتاں، گڈا ایری یاڈنی ء ماں وتی دل ء جیڑات
کہ پہ منا املیں کہ ایشی ء راجر ایشی ء بدیں بہت ء پہ رکینگ ء وڑے بہ کنان۔

ہے شبپء ایری پاڈنی چہ وتی واسبجہ ءلاب کشان ء دراتک ء پاداں داران
تھیسینس ء آئی ء ہماہانی کوٹی ء شت کہ ہود ء پانگپاہ پہ پانگی اوشتوک اتاں۔

آئی (ایری یاڈنی) ء گون بانگپاہاں گشت کہ ”من اے ویل آماچانی
تسلادیک ء اتکاگاں کہ اے جہان ء اشانی گڈی شپ انت۔“ گدا پانگپاہ ء
آپترگ ء اجازت دات۔

آ کوٹی ء پترت کہ دُرتیں ورنہ ہیسلگ ء ات انت۔ بس تھیسینس ء
گون وتی بے ارسیں چماں حدا ء کرا دعا لوٹگ ء ات کہ آئی ء بہ پھریزیت گون
حشکیں دست ء گوشاں سانڈ ء کشگ ء پہ زور ء تاکت بہ دنت۔ ایری یاڈنی آئی ء
نڑیک ء اتک ء گور آئی ء گالی بُوت کہ ”منا گون تو بے نہود مہر بُوتگ۔ اگاں تو گون
من سُرکنگے وادہ ء زبان بہ کنتے، گڈامن ترا چیزے دیان کہ آترا لیرنتھ ء چہ درآ ہگ ء
پہ مگ کنت۔“

تھیسینس ء پسرہ دات کہ ”من ہمتی مہر ء گرفتاراں ء پہ گل ء شاد گون تو سُر
کناں۔ ایفر وڈ ایڈی ء الم منی دُواہاناں گوشد اشگ ء ترا پہ من دیم داتگ۔“
آہاں یک دومی ء را امبازاں گیپت ء پدا ایری یاڈنی ء تھیسینس ء را
بندیکی ڈیری یے دات ء گشت ”اے تی چہ لیرنتھ ء درآ گے مانرمانیں۔

انچو کہ تو پترے ایشی ء یک سرے دروازگ ء چانٹ ء گون گگ
دے۔ پدا کہ تو ایشی (لیرنتھ) ء تر ء پتران روئے بندیک ء پترتج ء سانڈ ء کشگ ء پد تو
وتی کشک ء ہے بندیک ء بہ گر کہ پہ ارزانی ترا پہ دروازگ ء کاریت ء سرکنت۔ بلتے
”ہسو“ منا یک زہے گون کہ ایشی ء ترادیاں چومہ بیت کہ آدیہیں بلاہ ترا بہ کشیت۔“

تھیسینس ء پسرہ دات ”کہ ہچ مہ ترس، تی مہرانی ممتوار ء اے گراں قیمتیں
بندیک ء کہ چریشاں منی ہمت دوسری وڈات۔ نون برو کہ چریشی ء پیش پانگپاہ

شک بہ کناں۔“

ایری یاڈنی ۽ گشت ”کہ بس دگہ یک چیزے“ آیشیں کہ سانڈ واب بہ بیت
وہدے کہ تو لیبرنتھ پترے ۽ پھ خاموشی ۽ برو ۽ آئی ۽ انجو بہ گر کہ آہبکہ ۽ حیران بہ بیت۔“

پدا آہاں یک دومی ۽ راخذ ۽ از ر ۽ امان ۽ کت ۽ شتاں۔

تھیسینس کتے وپت۔ وپسگ ۽ پدا پڑ جو زگ ۽ پڑتا ہیری پادا تک۔

وہدے پانگپاہ کوٹی ۽ اولی مردم ۽ رندا شت، گدا تھیسینس اوشتا ۽

بند یک ۽ ڈیری ۽ راوتی شال ۽ چیرا چیردات۔

پانگپاہ ۽ آئی ۽ راداں سے پدانک رہ پیشداری کت ۽ زمین ۽ چیرا سرکت

۽ لیبرنتھ ۽ دروازگ ۽ دپ پیچ کت ۽ آتہا مانبر ات ۽ پدا دروازگ ۽ راڈن ۽ مہر ۽ مہر

کڑی کت۔ تھیسینس تہاری ۽ ہچ گندگ ۽ نہ ات۔ بلتے آئی ۽ پدزموش دروازگے

چانٹ (آچوپگ) ۽ را درگیتک، ۽ بند یک ۽ را ایشی ۽ گوما پتر دات ۽ گگ

دات۔ پدا لہم لہم ۽ تہمبل تہمبل آئی ۽ مرت کہ آئی ۽ کشک کش ۽ پرترو روکیں دیکے

۽ تہا انت ۽ لیبرنتھ ۽ بڑزی ۽ چہ آئی ۽ کسانیں شمگ ۽ درگاں چہ رُژنائی پیداک

ات۔ آئی ۽ چم تہاری ۽ عادت بوتان ۽ آئی ۽ دیست کہ یک کشکے چپ ۽ ۽ کشکے

راست ۽ روگ۔

آئی ۽ کجام کشک گچین کنگی انت؟ آئی ۽ سانڈ ۽ حیران ۽ ہبکہ کنگ ۽ پھ کم

وہد پشکپتگ کہ تنیکہ آوایں۔ آئی ۽ گوں وت گشت کہ مردنی من آئی گندگ ۽

نہاں، بلتے من آئی ۽ گرگ ۽ پونشکانی توار ۽ اشکنگ ۽ آل، ۽ ہے حساب ۽ من

زانت کناں کہ کجام کشک ۽ بہ گران ۽ بے رواں، آپہ خاموشی پادا تک ۽ اوشتا ۽

سانڈ ۽ بلاہ ۽ پونشگاناں گوشدارگ ۽ لگت ات۔ آئی ۽ جہلیں بلتے گرانیں توارے

اشکت ۽ ہمانیمگ ۽ جنزان بوت۔ وہدے اے تر ۽ مانتریں دمک ۽ درگیشان بوتان

گڈا ہے تو اوصفا آئی ء گوشاں کپت ء آہے تو ارء گران ء شت۔

نوں سانڈ ء پونشگ ء تو ارگوں بڑزی ء گرانی ء پیدا ک ات۔ ء اے چد ء
بُزر تر بُوان ات، ء ہمنچو بزر بُوگ ء ات کہ تھیسینس ء دے وتی گوشاناں بست
کہ چر آئی ء تو ارء تاہیر بہ گراں۔

ناگت ء ہے دمک ء دَر سے بہر ء بہر بُوتاں۔ ء چھے دمکاں کیے ء کسانیں
رُژ نے تچک ء تچک ء پَر آئی ء پیدا ک ات۔ آئی ء ہے دمک ء چہ کشک ء راجت، کہ
ہے رُژن و دان بُوت ء ہما تو ار چد ء بزر تر دانکہ آلیہرنتھ ء توک ء توک سر بُوت۔
تھیسینس تُر سناکیں رستر ء سر ء توک ء اتلگ ء سر بوتگ ات۔

تھیسینس ء چہ پُشتی نیمگ ء چوتلار ء بستگیں ماڑی ء دیوال ء چہ دورکت ء
رستریں بلا ہے سرامک بُوت ء اوشتات ء بند یک ء ڈیری ء را بیتے ء سرامیرکت۔
پداگوں وتی دُرستیں زور ء تاکت ء سانڈ ء سرامیرانج بندان ء چہ پُشت ء دورکت ء گوں
وتی دست ء باسکاں آئی ء گٹ مہر ء مہر کنس کت ء تناسڈی ء داشت دانکہ آئی ء دم بند
بُوت ء گرانزانی آس گار بُوت۔

پدا آئی ء تہاری ء بند یک ء ڈیری ء دَر موش کت۔

اے گجا بُوت؟ اے آئی ء گار کت؟

گڈ سرام آئی ء ڈیری درگیتک ء آئی ء سر دست ء کت ء ہے پَر رنگیں
بند یک ء را پتاہان ء واتری ء گوں بند یک ء شت کہ پتاہان، پتاہان آماں لیہرنتھ ء
نیامجین ء سر بُوت۔ وہدے تھیسینس ء دروازگ پچ کت، گڈ ایری یا ڈنی پَر آئی ء
ودار ء دروازگ ء دپ ء اوشتوک ات۔ آہاں اشتاپ اشتاپ ء یک دومی ء را
امبازاں گپت ء پدایتھضر ء دوورناہ اتک ء پانگپاہ ء ایر جو کینت ء چاردہیں ورناہ گوں
شاہ زادی ء ہور پہ تچانی دیم پہ بُوجی ء شتاں۔ بام ء تنینگگی نہ آستگ ات، پممشکہ

آگندگ نہ بُوتاں ءِ لاپ کشان ءِ بُوجی ءِ سرکپتاں ءِ ننگرین بُوجی ءِ راچہ کلاب ءِ
 (Anchor) پتچ کت ءِ دیم پہ ایٹھنز ءِ ججاز بُوتاں۔ وہدے آٹیکسوز (Naxos) ءِ
 جزیرہ ءِ سر بُوتاں گڈا اڈرہ پہ تیاب ءِ ورگ ءِ نوشگی چیزانی شوہاز ءِ درکپتاں۔ ایری
 یاڈنی ءِ دمہرتگ ات ءِ ثندات پمشکہ واب کپت ءِ تھیسینس آئی ءِ ایوک ءِ یلہ دات
 ءِ شت چیا کہ آئی (تھیسینس) ماں واب ءِ دیست کہ ڈائیونائی سس
 (Dionysus) حُدا آئی ءِ راہیہاردیان ءِ گشان انت کہ آئی ءِ جندوت ایری یاڈنی
 ءِ عشق ءِ گرفتار بُوتگ۔ وہدے عزابیں ایری یاڈنی چہ واب ءِ پادا تک گڈا آئی ءِ دیست
 کہ آئی ءِ کر ءِ کشان ہچ گوہ نہ کنت، نہ مردم، نہ دولت، ناں درچک، ناں دار ءِ دانکہ
 آئی ءِ مہر کنوک ہم گندگ نہ بوت ءِ آئی ءِ کہ چٹاناں شانک دات گڈا چہ دور ءِ دیستے
 کہ آئی ءِ دوستدار تھیسینس بُوجی ءِ ججازیں ءِ روگ ءِ ایں۔ بلتے پدا ڈائیونائی سس
 اتک ءِ آئی ءِ راتسلاہ دات ءِ آئی ءِ مہر ءِ کنگ ءِ سوہین بُوت۔

تھیسینس ءِ آئی ءِ سنگت ءِ بیلی دیم پہ ایٹھنز ءِ شتاں۔ تھیسینس ایری
 یاڈنی ءِ یلہ کنگ ءِ سکت کہنتیگ ءِ موجبات بلتے پہ وتی لوگ ءِ واتری ءِ سکت گل ءِ
 پُر جوزگ ات، ہے دوئیں سوہاں، آپہ سوہینی ءِ اسپتیں آچار ءِ راک کنگ ءِ سیاہین ءِ
 مٹ کنگ ءِ بے حال بُوت۔

آئی ءِ (تھیسینس) ءِ پت بُرزیں تلارے ءِ سرا ماں ایٹھنز ءِ نر یک
 پرآہاں ودار ءِ اوشتاگ ات کہ کدی بُوجی گندگ بہ بیت۔ پدا بُوجیگ ءِ پہ آئی ءِ چم
 کپت انت ءِ پر کہ گوں سیاہیں آچار ءِ پیداک ات۔ آئی (تھیسینس ءِ پت) ءِ پہ
 گریوک کوکار کنان ءِ گشت ”کہ منی چکٹ سانڈ ءِ کشت ءِ گارکت۔“ مجتیں بادشاہ ءِ
 چہ تلاریں کوہ ءِ سرا ماں زر ءِ دورکت ءِ بک ات۔ اے زر ءِ نام پر آئی ءِ یات ءِ روچ ءِ
 مروچ ”تھیسینس زر“ گو شگ بیت۔

تھیسٹس ء وتی پت ء بادشاہی نام رست۔ ء آئی ء را ایتھنز ء بادشاہ ء لقب
دیگ بُوت۔ بلتے آئی ء سٹک پرے گپ ء سرات کہ مردم وتی بادشاہ ء وت گچین بہ
کنان بیدے اے وڑا کہ ہر کس ایشی ء چومیراث ء وتی مستریناں دزگران ء بنیت۔
گڈا آچہ بادشاہی ء چہ دزکش بُوت ء ایتھنز ء نندوکاناں اشت کہ پے گچینکاری وتی
مستر ء وت گچین بہ کنان کہ ہماہانی تب ء حساب ء آہانی سرابادشاہی بہ کنت۔
ہے وڑا ایتھنز اولی ء حقی نیں جمہوری استان جوڑ بُوت ماں اے جہان ء تہاء
تھیسٹس ء را پرے کار ء مزنا میں بامرد ء اگلا مندے گیر آرگ بیت۔

ڈیڈالس پہ وت ۽ پہ وتی بیج ایرکارس ۽ چہ مانی نس ۽ بندی جاہ ۽ تیجگ ۽ روگ ۽ واستہ
بانزل جوڑ کنگ ۽ انت۔

ڈیڈالس

(Daedalus)

وہ دے بادشاہ مائی نس سر پد بوت کہ تھیسینس ء سانڈ ء راکشنگ ء چہ لیبرنتھ ء تنگ ء شنگ، گڈا آئی ء پہ وتی لشکر ء سپاہیاں گران ء نہر دیان ء گشت کہ ”ڈیڈالس ء تھیسینس ء رالیبرنتھ ء چہ رکارینگ ء گمک کتگ چیا کہ اے کشک ء دران ہمازانت کہ اُستاکار ء بندوک ہماوت بوتگ۔ بے روئے ڈیڈالس ء گوں آئی ء ورنابیں بیچ ایکارس (Icarus) ء بہ گرے بیارے ء ماڑی نئے گواتگر ء دور بہ دئے ات ء دروازگ ء گوں آسن بندے ء مہر بہ کنتے۔ ء اے داں زندگ ء ہمودا بندی بنت۔“

بلئے ڈیڈالس کہ مزن نام ء شہ شنبیں زانتے ء واہندآت پہ ماڑی ء بادگیرانی جوڑکنگ ء ء ہمانی ء لیبرنتھ ء راہم ات جوڑکتگ ات، وتاراچہ نامیت نہ بوت بلے کہ آتہاریں گواتگرے ء بندیگ ات۔ آئی ء گوں وتی بیچ ایکارس ء گشت کہ ”منی حیال ء لیکہ ء رابادشاہ بہ بندی کت نہ کنت ء من چداں چہ تچگ ء روگ ء کشکے درگیجاں۔“

ایکارس ء گشت کہ ”ما کریٹ (Crete) ء چہ گوں بوجیان ء میلانی سرا دراتک ء شت نہ کنناں چیا کہ چداں چہ روگ ء پیسرتوا میں لانچ، بوجی ء میلانی پٹ ء پاس کنگ بیت ء خشکی ء ہرنینگ ء سپاہیگ تر ء گرد ء انت۔“

ڈیڈالس ء پستہ دات کہ ”پہ مادگہ راہے بیچ انت ء آراہ انت ”آزمان!“ اگاں ماہال بہ کنیں گڈا اے پہ مینے ڈمب کپت نہ کنناں۔“

ڈیڈ اُلس ۽ گُشت ”بلئے اے کار ۽ من ۽ تو چہ مُرگاں در براں، تو بیا گوں من
ماڑی ۽ سرائے۔“

ایکا رُس وتی پت ۽ گو ما شت بُرز ۽ ۽ ہمود ۽ بالیں مُرگاناں چارات فہمگے جُہد
گت کہ آگواتگرے دیما بال اتاں۔

ڈیڈ اُلس ۽ گُشت کہ ”اگاں مارا مُرگانی بانزلانی پُٹ دست بہ کیاں گُدا
مابا نزل اڈوات کنناں، ۽ مارا بانزلیاں چہ بانزل جوڑکنگی پت۔“

گُدا زوتاں زوت آہانی کر ۽ اہر رنگ ۽ بانزلیانی کسانیں کوتے ایر
بُوت، چیا کہ آہاں بس لہتیں مُرگاں چہ لہتیں دانگ بانزلی زُرت ۽ ہے پیم ایشاناں
گوتک کہ آہانی بانزل مہ پُرشاں۔

ڈیڈ اُلس ۽ دُرتیں بانزلی ماڑی ۽ سراتلان گت انت۔ یک بانزلے ۽ حساب ۽
دروشم ۽۔ پدا آئی ۽ کسترتیں بانزلیاناں یک ردے ۽ ایرکت، چد ۽ مستریں دگہ
ردے ۽ ایرکت ۽ اولیانی گو ما پُرجینتاں ۽ دراج تریں بانزلیاناں ہما ساری ۽
ایرکتگیں بانزلیاں گوں پُرجینان گت۔

ایکا رُس پہ بہ ۽ بکڑی چارگ ۽ ات کہ مردم ۽ کدیں بانزلے جوڑ بُوت۔ آئی
۽ وتی پت جُست گت ”بلئے اے بانزلاناں ما چہ پیم داشت کنیں؟“

ڈیڈ اُلس ۽ وتی بندیکانی ڈیری ۽ دراجیں سُوچنے چہ وتی کیسگ ۽ درکت
گوں وتی اے دگہ اُرد ۽ پتینکانی گو ما ۽ دَرانینت کہ ”یک کار سازے ۽ پہ المیں کہ
وتی دُرتیں چیز ۽ از باب دست ۽ گور ۽ بہ بنت۔“

پدا آئی ۽ ہے دراجیں بانزلیاناں ہوری ۽ دوچان گت۔
چد ۽ پدا آئی ۽ موم درکت ایشانی سراتلارت دانکہ کسان ۽ مزنیں بانزلی بہ

لچاں۔ وہدے اے کار ہلاں بُوت گُدا آئی ۽ مردم ۽ کدیں بانزل ۽ را جہل ۽ بُرز

کُت ۽ پڊاير پر وشان چومرگ ۽ بانزل ۽ کالو (Curve) کُت ۽ گون وٽي باسڪ ۽ بست۔ وڊے آئي وٽي باسڪ سُرينت گڏ اے چومرگي بانزل ۽ پچ ۽ بند بُوت۔

ايڪا رُس ۽ گون کُوڪار گُشت ”تو يڪ مُرگے ۽“ نون زُوت زُوت ۽ مني بانزلااں شرڪن آبا۔“

ڏيڏا رُس ۽ کسانين بانزل ۽ پڊاير ۽ جوڙ کُت، ۽ ايدگه سُهَب ۽ مَهَله که دُرتين مردم داب آتاں گڏا پت ۽ چُڪت بانزلاني چارگ ۽ تپاسگ ۽ پڊاير ساڙي بُوتاں۔ ڏيڏا رُس ۽ گُشت که ”پيسرا من ايشاں (بانزلااں) چاراں۔“ پڊا آئي ۽ وٽ بانزل پراه شانتاں، ترا پيتاں که ترا پيناں ۽ بُرز ۽ چو واماں گُوات ۽ يله کُت که گُوات ۽ آچا پت ۽ بُرز ۽ داشت چو گواتر ۽ سر بر بُرز ۽ مِڪ بُوت، ۽ هينر ڪناں ۽ جهل ۽ اُتڪ ۽ هر چهار ديما شتور گران ۽ شُت۔ گڏا ايڪا رُس ۽ پڊاير کُوڪار گُشت که ”من هم بال ڪناں گون آبا، من هم!“

ڏيڏا رُس ۽ پڊاير دات که ”بيا“ بانزل جوان ۽ الڪا پي کار ڪنگ ۽ آنت، ۽ بال ڪنگ ۽ چو چونين حيران ڪنوڪين مار شتو ودي بُوگ ۽۔“

ايڪا رُس ۽ هم وٽي بانزلااں پچ شانتي ۽ چو بُرز ماں گُوات ۽ وٽارا يله دات که شتور وٽان ۽ ماں آزمان ۽ برے جهل ۽ برے بُرز بال اُت که ڏيڏا رُس ۽ آتوار پڊاير جت که ”وٽر ڪن ۽ بيا!“۔ بلتے ايڪا رُس ۽ زُوت بيره ڪنگ ۽ آهگ ۽ وڙانه اُت۔ آدو وٽان آزمان ۽ چومرگے بال ڪنگے تام ۽ مرگ ۽ گرگ ۽ اُت۔ رندا که آواتر بُوت گڏا آئي ۽ پت پر آئي ۽ زهر گپت ۽ دَرا سينتے که ”من ترا هئا وڙ گشاں ترا هئا پيم ڪنگي ايس، ۽ مارا دنياگه چداں چو روگي نه ايس۔ ۽ پڊاير ما ائيس که ما همڪ سُهَب وٽارا اے کار ۽ پڊاير آران به ڪناں دانکه ما بازشيور ۽ زانتيڪا ربه پيس ۽ ديم پڊاير سِرڏگار يونان ۽ سر بُوت به ڪنيس۔“

ہمک سہب مہلہ، پت ء چک ء بال کنگے تجربت کت، ء ایکا رس ہے نیام
 ء ترسناکیں داباں بال کنان ء دورشت ء گندگ نہ بوت گڈا ڈیڈ اُس ء آراتوار کنان ء
 وتی کر آورت ء سکت ترندی ء گوں جبر دات ء گشت کہ ”پہ تو امیں کہ منی گپاں بہ
 زور، چیا کہ بال کنگ ترسناکیں کارے، باند ا سہب من ء تو وتی بانزلاں چداں چہ
 تچگ ء روگ ء پہ بندان ء تراوتی بال کنگے د رستیں لانگی ء زانکارا ا الما کار بندگی
 انت ء منی سوج ہم زورگی انت۔“

ایکا رس ء پیسہ دات ”ہوں، بال کنگ ارزانیں ء اے کار ء من چماں بندان
 ء کت کنان۔“

ڈیڈ اُس ء گشت ”نہ کنئے اے وڑ۔ ترا پہ امیں کہ گوں ہوش ء بودوتار ازین
 ء آزمان ء نیام ء دار ء برو، ناں سکت بُرز برو ء نکلہ سکت جہل چیا کہ تو کہ جہل روئے
 زرنز یک بیت ء تئی بانزل نمبین بنت ء تئی درد ء نہ وراں ء بے نپ بنت ء تو کہ گیش
 بُرز ء روئے گڈا روچ تئی بانزلانی پر لچنگگیں موماں آپ کنت ء اے شنگ ء شانگ
 بنت ء جہل ء کپنت۔ سر پد بوئے تو؟“

ایکا رس ء پیسہ دات ہسو پہ ستک ء دل!“ بلئے آئی ء پت ء گپ اے گوش ء
 اشکت ء دومی ء درکت۔ آپرے سفر ء پہ باز پُر جو زگ ء گل ات، بلئے پت ء گیشیں
 شور ء سلاہاں آئی ء راپونز ء رسینتگ ات ء دمبرا اینتگ ات۔

دومی سہب آہاں وتی بانزل وتار ا بستاں۔

ڈیڈ اُس پرے گپ ء پُر بیسہ ات کہ آئی ء چک ء بانزل مہر بستگ
 انت۔ پدا گوں لرز وکیں آواز ء آئی (ڈیڈ اُس) ء ایکا رس ء گوں گشت ”نوں پہ
 ما امیں کہ ما چداں چہ بہ ٹگلان ء بے رواں۔ منی سوجاں بے حال مہ کن، کہ تو مناسکت
 دوستے، ء من ء پہ تئی سلامتی ء گشے دل ماں لاپ ء نہ انت۔“

آہاں وتی بانزل تیج شانٹاں ۽ تراپیناں ماں گوات ۽ وتارایلہ دات۔ آہاں چہ بزرے
دیست کہ دہکان ۽ شپانک پہ ہسبگہی ۽ ہمنگتگیں چماں آہاں چہ زمین ۽ چارگ ۽ آنت۔
ایکارُس ماں وتی دل ۽ حیاں کنان ۽ گوشگ ۽ آت کہ اے مردم مارا الم
حداسر پد بوہگا آنت گڈا آئی ۽ مان گوات ۽ سر ۽ مگائی نئے وارت ۽ جہان ۽ را
پیشداشت کہ آبال کنگ ۽ چہ پیمنشیوار ۽ زانتکاریں۔

پدا آوتی پت ۽ چہ برے بزرے برے جہل، برے نڑیک ۽ برے گستاہال کنان
ات دانکہ آہے پیسی ۽ بزرے روان، روان، شاہگانیں سبزیں زرے سراہال گران بوت۔
اڈیلاس (Delos) جزیرہ ۽ سرازین ۽ آزمان ۽ نیا مجین ۽ بال
آتاں۔ بلئے ایکارُس ۽ وتی پت ۽ پشت ۽ بال کنگ ۽ پہ صبرے ماں سراثت
آلوٹگ ۽ آت کہ ہمود ۽ آئی ۽ دل بے گشیت، بال پہ کنت ۽ بے روت۔ اول
سراں آئی ۽ پہ ہینشو کنان ۽ وتارا زرے سراہیلہ دات ۽ بے حد ۽ کساس زرے چہ نڑیک
بوت، بلئے آئی ۽ وتارا انچو داشتگ آت کہ آتمباں نہ گپت۔ دم پہ ساعت آئی ۽ ہے
وڑگت۔ آیشی ۽ چولیب نئے کنگ ۽ آت ۽ ہر رندا باج برگ ۽ آت۔

آئی ۽ ماں وتی دل ۽ گشت کہ ہے لیب منا گوں روچ ۽ ہم کنگی انت۔
آبال کنان بزرے روان بوت، ۽ بزرے روان روان ۽ آبا زندا روچ ۽ نڑیک
۽ سر بوت گڈا پدا آئی گوں وت گشت کہ ”موم آپ نہ بوہگا آنت ۽ منی پت ۽ مپت ۽
وتی دل وارتگ، مناچہ ۽ گیش روچ ۽ نڑیک ۽ بال کنگ ۽ روگی انت دانکہ من روچ
۽ بہرے جوڑ بہ باں، گڈا پدا من چہ پیمنشیوار مندی نئے وتی اندر ۽ ماراں۔“

آئی ۽ وتی بانزلان سکت ۽ سکت تراپینت کہ تراپینان ۽ آروچ ۽ نڑیک ۽
سر بوت۔ دمانے و آئی ۽ انچو مرت گشے آچو حد ۽ جڑگگ ۽ آت۔ بلئے ناگت ۽
آئی ۽ قدرت ہلاں بوت ۽ آجہل ۽ کپان بوت چیا کہ روچ ۽ برا نزاں آئی ۽ مومانان

آپ کُتگ ات۔ چریشی ء آئی ء بانزل تاہ ء توہ بُوبان ہرنیمگ ء سست ء
 کپتاں ء آسَر ء مِکائی وراں دیم پہ زَر ء پیداک ات۔ وہدے آئی ء پت ء چک
 جت، گدا دیستے کہ آئی ء بچ آئی ء پشت گون نہ انت۔

گڈا آئی ء پہ کوکاردم پہ ساعت تو ار پر جنان کت ”ایکارُس!“، گجائے تو؟“
 بلتے ہچ پیسہ نہ پتک۔

ڈیڈ اُس چوگنوکاں آزمان ء پراہیاں اے دیم ء برے آدم برے جہل ء
 برے بُرز ء شو بازگ ء ات۔

گڈا سرا آئی ء جہل ء زَر ء چولانی سرا بانزلاں دیست ء سر پد بُوت کہ آئی ء
 بچ دائمی چہ آئی ء دست ء شتگ، ایکارس ء وتی چُک ہے جزیرہ ء کل کت ء ہے جزیرہ
 ء را پہ آئی ء یا تگیری ء ایکاریا (Icaria) ء نام پر کت۔ پدا پہ محنتی آئی ء بال کت ء
 سسلی (Sicily) ء جزیرہ ء شت ء وتی پشکپتگیں سالاناں گوازینت۔

ٹروجن جنگ ۽ بامرد اوڈیسیٹس کہ آئی ۽ را یونان ۽ دلیر تر ۽ زانتکار تر یں سپاہیگ
گشگ بیت۔

اوڈیسیس

Odysseus

ٹروجن و جنگ

The Trojan war

گریک ۽ ٹرائے (Trojan) ۽ نندوکانی نیام ۽ شول کشیں جنگے بندات
بُوہگ ۽ سوب سہیں جنینیں حُداہانی نیام ۽ وت ماں وتیں دپ جاگ ۽ داوا ات۔

جنگ پرے گپ ۽ پادا تک

اِس (Eris) کہ زہر ۽ کہری ۽ ناوشی ۽ حُدا ات، پرے گپ ۽ سراسک نارضا
زہرات کہ آئی ۽ رایک بادشاے ۽ زری حورے ۽ (Nymph) ۽ سُور ۽ لوٹگ نہ بُوتگ
ات، پمشکہ آئی ۽ پیسلہ کت کہ آجنگ ۽ جیڑہ ۽ پادکنگے سوب جوڑ بہ بیت۔

آئی ۽ سُور ۽ مراگہ ۽ تلاء ۽ سروپ ۽ دوردات کہ ایشی ۽ سمرانبتہ ات کہ
”درستاں چہ شررنگ ترین ۽ واستہ“ ۽ ایفروڈائیڈی، اتھینا ۽ ہیرا ۽ ہے خیال کت کہ
اے پمائی ۽ دوردیگ بُوتگ رُوس ہم ہے سر پد بُوہگ ۽ ات کہ یکے ہے پیسلہ ۽ بہ
کنت کہ اے سروپ کنیک انت، بلتے آئی ۽ اے دپ جاگی ۽ تہا وتارا ہور کنگ
۽ بدل ۽ ڈولداریں ورنہ پیرس (Paris) ۽ نام ۽ راہ پیسلہ کنگ ۽ گپت۔ رُوس ۽
گوں سہیں جنینیں ہداہاں گوں گشت کہ ”شما آئیڈا (Ida) کوہ ۽ رُوے کہ ہمود ۽
ٹرائے ۽ بادشاہ ۽ بیچ پیرس، یک شپانکے۔ ہما ہے پیسلہ ۽ کنت کہ چہ شما شررنگ ۽
زیبا تر کئے انت۔“

سہیں بال گران ء آئیڈا ء کوہ ء شنتاں ء ہریکے پیرس ء رالب ء لالچ دیگ ء
 جہد ء ات کہ ہمائی ء راگیں بہ کنت۔ ہیرا ء گشت کہ ”من ترامسری ء دولت دیاں۔“
 اتھینا ء گشت کہ ”من تراماں جنگاں مزن شانی ء نامداری بخشاہاں۔“
 ایفرودائیڈی ء ڈرائینت کہ ”من ترا دُرستاں چہ شتریں ٹیکی ء
 بخشاہاں، بزاں جہان ء کلاں چہ شترنگ تریں جنین تئی بیت۔“
 پیرس ء پرے پیسلہ ء ہج مشکل ء اڑاند دیمانیتک۔

آئی (پیرس) ء گشت کہ ”تلاہ ء سروپ ء واہندا ایفرودائیڈی انت۔“ پدا
 آئی ء وتی چک ء را پہ آئی ء چکرینت ء جُست کُت کہ ”گدا“ مہر ء حُدا، جہان ء
 شترنگ تریں جنین کئی انت؟“

ہیلن انت پہ ستک ء دل، کہ آڑوس ء لیڈا (Leda) ء جنک انت۔
 صدانی حساب ء ورنہاں پر آئی ء سانگ ء لوٹک ء دل ء کٹک ء
 جہد کُت، بلے اتوں آمینا لیئس (Menelaus) ء شادانیں لوگبا نکیں کہ آسپارٹا ء
 بادشاہیں۔ بلے من آئی ء (ہیلن) تئی مہر ء دام ء چمگ ء دور دیا ئیناں!
 ایفرودائیڈی ء بیچ ارس (Eros) ء مہر ء تیر ء ہیلن ء دل ء ہکی ء جت،
 گو مے تیر ء آپیرس ء مہر ء انچوبک ات کہ گومائی ء تنک ء ٹرائے ء شت، کہ روم ء زر
 (Mediterranean) ء رودراتک ء ماں گڈی سرا انت۔

مینا لیئس ء ہیلن ء ساری ء لوٹوک ء زروکاناں تو ار پرجت ء مچ کت ء گشت
 کہ ”ما ء شتا دُرستاں اے سوگند ء زبان کُتگ کہ ہیلن ء ہرسکی ء پھریزوک ماہیں، پممشکہ
 نوں پہ ماہمیں کہ ہوری ء جنگ کنان ء ما آئی ء واتر وتی لوگ ء سر بہ کنان۔“
 گڈا دُرستیں مردم پرے گپ ء رزامند بوتال ء ہما دمان ء ہزارانی حساب

لشکرے تیار کئے اور بوجیان سوار دیم پہ ٹرائے (Troy) آ رہ گئیاں۔ اے ہے لشکرے
اتکہ (Ithaca) بادشاہ اوڈیسیئس ہم ہوارا ت گوں۔

ٹرائے شہر چپے چا گردے آزامت اے مہر میں فصیلے اے تہا ات کہ سکت بڑا ت۔
یونانی اے ٹرائے اے نندو کاں چہ فصیل اے بے حسابیں جنگے کت۔ بلے دوئیں
نیمگاں چہ کس اے باج نہ بڑت۔ اے زہر کا تیں جنگ داں دہ سال اے کنگ بوت۔ چش
ہم بوت کتگ ات اگاں اوڈیسیئس اے پشیواری اے زانکارا ہنپ سازی مہ کتیں گڈا
اے جنگ گیشتر شول کش بوت۔

اوڈیسیئس اے گوں یونانی لشکرے گشت کہ ”ما پے زور ٹرائے اے اے مہر میں
دیوال اے پروشت نہ کنیں پمشکہ مارا انچیں ہنپ نے سازگی کہ ٹرائے اے مردم مزنیں
تحتگاں (Gates) پچ بہ کناں، گڈا ہے پیمینے لشکر شہر اے پترت کنت اے ایشی اے راسیہ
سیڈ اے تباہ کت کنت۔“

دُرستاں پیش اوڈیسیئس اے حکم دات کہ دار اے بلا میں اے جوڑ کنگ بہ بیت
کہ تہا چہ کوا پگ بہ بیت اے ایشی اے راتو کی نیمگا چہ دُزراہ اے پر بہ بیت اے ایشی اے رانچیں
رنگ اے دروشمے دیگی انت کہ بزاں اے حد میں اتھینا اے پے ایشاں ندر اے قربان کنگی
انت اوڈیسیئس اے پدا یونانی لشکر اے حکم دات ”کہ وتی بنجل اے اُرداں چہ ٹرائے اے
دیوال اے دُور بہ برے اے جے۔ پدا آئی اے حکم دات کہ وتی بوجیاں چہ دے اے بے زورے اے
تڑیک اے گوریں جزیرہ نے پشت اے وتارا اندیم بہ کنتے۔ اے پیم اے گڈا اٹرائے اے مردم
سر پد بنت کہ یونانیاں پروش وار تگ اے تچگ اے وتی لوگاں شتگاں۔“

اوڈیسیئس اے گشت ”بلے میںے یک ٹولی نے وتارا دار اے اے تہا چیر بہ
دنت۔ ما اے اے راتیاں اے دپ اے ٹرائے اے دیوال اے چہ ڈن ایر کنیں اے یک
مردم بزاں ساینن (Sinon) بنجل اے وتارا بہ داریت اے ٹرائے اے مردماں رد بہ

دنت ء پھر پینیت کہ آپس ء شہر ء تہا بیارنت ء فصیل ء بہ برانت۔“

اوڈیسیئس کہ یونان ء دلیر تریں سپاہیگ ات، کہ گوں سادے ء سرکپت ء
دُزراہ ء چہ کوا پگیں دار ء اپس ء وتاراداشت ء آئی ء گوں مینی لُس کہ ہیلن ء لوگ واجہ
ات ہوارات گوں۔ اوڈیسیئس ء آئی ء سنگلتاں اے دراجیں شپ ماں دار ء اپس ء
گوازینت۔

اے دگہ مہلنیں گور بام ء ٹرائے ء پانگپاہ ئے ء یک اجبیں ندارگے
دیسٹ گڈا آئی ء کوارکنناں ء اے دگہ پانگپاہان ء حال دات کہ دار ء بلا ہیں اسپے!“
زوت کنتے ء بیائے کہ اے منی خیال انت یاراستے؟ گڈا ہبے دمان ء ٹرائے ء یک
سپاہیگے ء کہ پہ تچانی ء کوارکننان ء پیداک ات کہ ”یونانیاں وتی بُنجل ء اُردیلہ
دانگاں ء وتی بوجی زرتگ ء چداں چہ تنگ ء شنگ انت۔“

ٹرائے ء مردمان ایشانی کوار ء جگا ہاں اشکت ء رُمب ء ریچ کناں دُژمن
ء بُنجلاں پہ سر بوتان ء آہاں پہ کوار ء الگاش گشت کہ ”یونانی لشکر شنگ ء ماجنگ کٹ
اتگ۔“

چمے مردمان یکے ء جُست کُت ”بلئے اے اپس ء مانا چے انت؟“
دگہ یکے ء دَرانینت کہ ”ایشی ء مانا ایش انت کہ مارا اے ٹیکی دیگ بوتگ
پہ اتھینا ء ایش مارا المی ء وتی شہر ء آرگی انت ء ہمانی (اتھینا) ء مندر ء برگی انت۔“
لیا کوان (Laocoon) کہ یک ساحریں بکٹ ئے ات گوں کوار
گشتے ”انان! ”انان!“ منا مُردنی چہ یونانیانی دادبخشی ء چہ ہم تُرس کیت۔ ہبے
ساعت ء ٹرائے ء نندو کاں یونانی ساننن ء راگران کُت ء وتی نیام ء اُورت۔

ساننن ء ہماوڑ قصہ بیان کُت انچو کہ اوڈیسیئس ء سازتگ ات، گڈا آئی ء

دراہنت کہ یونانی منارا ہداہیں اتھیناء واستہ گربان کنگ لوٹگ ء ات انت۔

بلئے من چوداں لک ات ء دراتکاں ء نون منی واہگ ایش انت کہ ٹروجن
ء جہمنندے حساب ء بہ ننداں شمعہ کرا۔

ٹرائے ء نندو کاں آئی ء سراسیہ کت ء ڈراہیں کسہ ہم باور بوت۔

” اے بلاہیں دار ء اپس ء شمر کنگ ء ادء ایر کنگ چہ یونانیانی نیمگا چہ اتھینا
ء یک ٹیکی نے کہ دیگ بوتگ۔“ ٹرائے ء دگہ یک لشکری یے ء جُست کت کہ
”ایشاں ایشی ء راچشیں مزینے چیا کنگ۔“

” پھمیں ء شمعہ دلپروش کنگ ء کہ ما ایشی ء مہ زوران ء شہر ء مہ براں۔“
آہاں پے امیت ء اے چش کنگ کہ شما ایشی ء رائش، ئش ء مور، مور بہ
کنئے ء اتھینا ء راچوت ناز زا بہ کنائین ات۔“

لیا کوان ء پھ کو کار گشت کہ اے مرد ء گپاں باور مہ کنئے۔“
بلئے ہمدان ء دوبلاہیں مارچہ زر ء دراتک ء لیا کوان ء پھ شیب گپتاں۔
ایشاں (ماراں) لیا کوان ء راپتاں ء کنس کت ء کشت وہدے مردماں دست ء ہم
سُرینت نہ کت ء ہچ کت نہ کت۔

آہاں پھ کو کار گشت کہ ”لیا کوان ء را حد اہاں وتی سزا داتاں ء حد امیے
گو ما انت کہ مادار ء اپس ء را شہر ء بیاراں ء اتھینا ء را پھ داد بکشاہی بہ دیان۔“
اید گراں پھ کو کار گشت ”ہنو“! ”ہنو!“

گڈا آہاں ہما دمان ء کار بندات کت ء از امتیں اپس ء راچہ دیوال ء
مزینیں تحیکاں گران کت ء ماں بُرزیں کوہ ء سراسیہ ء مندر ء بُرت ء سر کت۔
آہاں گشت کہ ”نون جنگ ہلاس بوتگ ء اتھینا ء دہ سالانی تُرسنا کیں

جنگ ۽ پد ميٽي سرارحم کنگ، ۽ آڏو ره شُتتا و تي لوگاں ۽ آڱو شنگيں سالاں اے اولي رندا تہ کہ پهايمني وپنگ ات انت۔ چہ افس ۽ اوڏيسيس ۽ ٻيٽگيں سپاھيگاں گشت کہ ”ميٽي سازنگيں هٺپ پهاگيگ ۽ گوم ديماروگ ۽ انت ۽ نون هريجي پهاگيگ انت ۽ هٺي دمان ۽ ودارات کہ نون اتنگ ۽ ماراسر بوتگ۔“

آني ۽ ڏزراه تحتگ ۽ رانچ کت، آ ۽ ايدگه يوناني لشكرياں ساداناں گران کت ۽ بٺن ۽ ايرنگاں ۽ پٺرائي ۽ مزين تحتگاں پهاپ کشان ۽ شُتتا ۽ آني ۽ رانچ کت۔
 پها آباں يوناني لشکر ۽ رانچ کت پها آهگ ۽ ارش کنگ ۽۔
 يوناني لشکر ديم پها پٺرائي ۽ ره گيت ۽ پٺرائي نندوکاناں هٺي پيم گيت ۽ انگير کت کہ درست وانگ ۽ حيران بوتتاں۔

ماں اے ترسناکيں جنگ ۽ پٺرائي ۽ گيشترين مزن نايم سرورک ۽ کماندار جنگ ۽ کشگ بوتتاں ۽ گڏي ۽ يوناني سوب مند بوتتاں ۽ ماں اے جنگ ۽ باجے برت۔
 ايفروڏا سيڏي ۽ هيلن ۽ رار کهينت ۽ پها ريزت ۽ ديم پها آني ۽ لوگواجه ۽ برت ۽ سر کت۔
 آبو جياں جماز بوتتاں ۽ ديم پها يونان ۽ شُتتا ۽ شگر گيت کہ هون رتچين ۽ شول کشيں جنگ هلاس بوت۔

اوڈیسیئس ءِ زری سفر

The Voyage of Odysseus

گڈمی ءِ اوڈیسیئس ہم بوجی ءِ جمنا زبوت ءِ پہ گمیگیں دلے وتی لوگبانک
 پینہ لوپی (Penelope) ءِ وتی بچ ٹیلے مے کس (Telemachus) ءِ گندگ
 ءِ۔ بلے حد اچہ یونانی لشکری ءِ جنگولاں چہ سک نازا ات انت۔ چیا کہ ٹرائے ءِ
 جنگ ءِ سوہنی ءِ پد ایشان پہ شگرے ءِ گرگ ءِ آہاں (حد اہان) ڈالچا رکٹ۔ گڈا
 اتھینا ءِ گوں پوسائی ڈن ءِ گشت کہ ”ایشاناں ترسناکیں زری ٹوپانے ءِ آماچ بہ کن کہ
 گوں وتی بوجیاں دیم پہ یونان ءِ روگ ءِ انت۔“

پوسائی ڈن ءِ ترسناکیں توپان ءِ چہ بازیں بوجی ءِ آپی گرا بے زر ءِ ہڈ
 ات۔ اوڈیسیئس ءِ آپی گراب وچہ ہڈگ ءِ رک ات بلے آئی ءِ انجیں ءِ شپ ءِ
 روچ ماں زر ءِ گوازینت کہ اے شپ ءِ روچاں ٹوپانیں گوات ءِ چورستر ءِ پر آئی ءِ
 دریپ ات۔ دہمھی روچ ءِ اوڈیسیئس ءِ تیب ءِ رادیست ءِ وتی گراب ءِ رانگرکت۔
 اوڈیسیئس ءِ پہ گوکار گشت کہ ”پیہ نہ پیہ ماچرے گز ءِ دراتکیں، ءِ مارا
 نون ادے آرام کنگی انت ءِ ورگی تاجگیں آپ شوہازگی ءِ ادے آرگی۔ بلے دُرستاں پیش
 اے زانگی انت کہ اے جزیرہ ءِ نندوک کے ءِ چہ پیہین انت۔“

اوڈیسیئس ءِ سے سپاہیگ دیم دات کہ بہ چارے ءِ بہ پٹے کہ ادے نندوک
 چونین انت۔ بلے سپاہیگ واتر نہ بُوت ءِ نیتکاں، گڈا اوڈیسیئس ءِ سرین بست ءِ

ایشانی درگجگ ءرہ گپت۔

وہدے اوڈیسیٹس ء آہاں دیست، گڈا آکسان ء نازرک ء وشتائیں
نیوگ ء ورگ ء اتاں، ء آہانی ہوش شنگ ات آنہ وتی کار ء بابت ء زانگ ء اتاں،
کہ آہاں دیگ بٹوگ ات ء ننکہ وتی لوگ ء ہنکیناں۔

آہاں اوڈیسیٹس ء راکے نیگ دات، بلئے زورگ ء بدل ء آئی ء ایشاناں
چر آہانی دست ء گورات ء گشت کہ ”اے پل (Lotus) وارانی ہلک انت ء
ہرکس ء لوٹس پل ء بروارتاں بزاں آئی ء ہوش ء عقل روت ء داں مدتاں ہے جزیرہ ء
کپیت ء دائم ہمدے بیت۔ پہ شامیں کہ گون من بیائے گوں، اگاں ناں گڈاشماوتی
چک ء مردماں پدا پہ نہ گندے۔“

وہدے کہ آئی ء ہمرا گور آئی ء گو ماروگ ء ساڑی نہ بوتاں، گڈا آئی ء پہ
گزان ایشاناں آپی گراب ء بڑت ء بست، کہ پدامہ تچ انت ء مرؤاں۔
پدا آپ لوگ ءرہ گپت۔

بازیں روچاں ماں زرہ گوازینگ ء چہ پد۔ اوڈیسیٹس ء پداتیاب ء را
دیست۔ اوڈیسیٹس گوں وتی ہماہاں ہماروچیک ات کہ شدیک ء ٹنی ات گڈا آئی
ء وتی آپی گراب ء راتیاب ء نگرکت۔

آئی (اوڈیسیٹس) ء اے بابت ء کئے سرپدی است ات کہ اے زمین ء
سرا نندوک سائی کلاپس (Cyclopes) انت، کہ آٹرسناک ء زالمیں دیہ انت
کہ آہانی چم یکے ء ماں آہانی پیشانی ء توک توک ء بیت۔ چد ء پیش آڑوس ء آس کار
بوتگاں ء آئی ء ”بیرانی“ جوڑ کنگ ء واستہ پہ آس دمینگ، بلئے نوں آشوانگ انت ء
چو جنگلی رستراں غارانی تہا انت۔

اوڈیسیٹس ء آئی ء ہمراہ رہ گپتاں، ء یک مشکلی پوستے پُر شراب پہ ٹیکی ادے

نندو کاں ہم زُرت کہ بدل آ آباں چیزے بہ دیاں۔

دمانے آ پد آ بلا ہیں غارے آ اتک آ سر بُوتاں کہ دُرستاں پیش اوڈیسیس پُترت۔ آئی آ وتی ہماہاناں توار پر جت آ گشت کہ ”زوت کنئے بیائے!“ کہ اے غار چہ پنیر آ شیر آ دپ ماں دپیں۔“

آباں ہے وردن در کت آ وارتاں، بلئے چُش زانگ آ نہ اتاں کہ ایشاں ماں اے غار آ داشتگ پوسائی ڈن آ بیچ پولی فیمس (Polyphemus) نیگ انت۔ اے سائیکلوپسانی تُر سناک تریں دیہ آ مستریں مردم واریں آ پ مردم واری آ ایشی آ دل پدے دنت۔ ناگت آ آباں ہے دیہہ آ پاد برمشانان اشکت کہ بُوست، بُوست کنان آ پیداک ات۔ پولی فیمس گوں وتی میس آ پساں غار آ پُترت آ بلا ہیں تلاری کپے چست کت آ غار آ دپ بست۔ پدا آئی آ جہل چاراتاں دیست کہ اوڈیسیس آ آئی آ ہمراہ انت۔

آئی آ وتی چوگرند آ گدار شوکیں آواز آ گشت کہ ”شمانی غار آ چے کنگائے؟“ اوڈیسیس آ پَسہ دات کہ ”مایونانی جنگولاں“ آ ٹرائے آ جنگ آ کٹگ آ پد وتی لوگاں چہ دُور آ گستاہاں، آ ما انشی تئی مہمان بُوگ آ پ اد آ اتلگیں۔“ دیہہ آ ہیچ پَسہ نہ دات آ آئی آ دو مردم کُچ کت آ بُرتاں ماں سر آ بان آ شت کش اتاں پہ زین آ کہ ہما دمان آ ایشاں ساہ دات۔ پدا آئی (پولی فیمس) آ ہے دوئیں مردم وتی شام کُتاں آ پدا وپت آ شر واپ کپت آ گوں وتی گرگانی بلا ہیں تواراں جہان آ راسرا زرت۔

اوڈیسیس آ آئی آ پشکپتگیں ہماہاں غار آ کُچے آ پہ تُرس آ لرز و تارا نز آ ورتگ ات آ اے ہیمنائیں شپ آ روچ کنگ آ ات انت۔ اوڈیسیس آ واپیں دیہہ آ را کشت کت نہ کت۔ اگاں آ چُش پہ کنت

گڈا آگوں وتی ہمارا ہاں ماں غارء دراتک نہ بیت چیا کہ غارء دپ ء تلاری کپ ء
بس ہے بلاہ ء ابید کس دُور کت نہ کنت۔

سہب ء پولی فیمس ء اوڈ یسیئس ء دگہ دو ہمراہ وتی ارز بند (ناشتہ) کت۔
پدا آئی ء تلاری کپ ء راکنزینت ء بوسست بوسست کنان ء وتی تند ء رمگاں سردیان ء
دراتک۔ در آہگ ء گوما آئی ء تلاری کپ پدا کنزینت ء غارء دپ بست۔ بلے
نوں اوڈ یسیئس ء یک پنے ساز ات ء زیتونی دراجیں شاہے پروشت ء ایشی ء
سر شرتسک کت۔

بیگاہ ء کہ پولی فیمس ء آہگ ء وہد نڈ یک بوت گڈا ایشاں ہے زیتونی شاہ ء
تسکین سر آس ء کنگی ات

پولی فیمس ء تلاری کپ کنزینت ء بزر ء وتی میشانی دوشگ ء لگ ات۔
آئی ء پدا اوڈ یسیئس ء دو مردم وتی شام کت۔ وہدے آئی ء شام ء رابلاس کت، گڈا
اوڈ یسیئس بلاہیں منجلے چہ شراب ء پُر کت ء آئی ء دیمادات۔ بلاہ ء یکیں تنگ ء اے
ایرکشاں ء دگہ لوٹ ات۔ وہدے کہ اوڈ یسیئس ء دگہ منجلی پڑے آئی ء رادات گڈا
بلاہ ء آئی ء شگر گپت ء گشت کہ ”تئی اے داتگلیں شرابانی ٹیکی ء بدل ء من گوں تو بلاہیں
گمک ء کار ء کنان۔

اوڈ یسیئس ء ہے اُمیت کش ات کہ ایشاں یلہ دنت گڈا جسست ء کت کہ
”آکار چے انت“

بلاہ ء پتہ دات کہ ”من ترا دُور ستاں چہ رندوراں۔
پدا پولی فیمس ء اوڈ یسیئس ء را آئی ء نام جسست کت گڈا اوڈ یسیئس ء
گشت کہ ”منی نام کس نہ انت۔“
گڈی ء بلاہ شراباں شراب گیتک۔

اوڈیسیئس ءِ گوں وتی ہماہاں گشت کہ ”مارا ہے دمان ءِ ودار ات کہ
اے واب بہ کپیت۔

آہاں ہے تسکیں شاہ زرت ءِ آس ءِ کت ءِ تناسدی ءِ داشت کہ آ
سہر ترات۔ پدا آہاں دار ءِ تسکیں سر بلاہ ءِ یلیں جم ءِ گت دات۔

پولی فینس البوش ءِ کوکار کنان ءِ پدسٹ ات ءِ گشتے کہ ”من کور بوتوں ءِ
بیائے منی کُمک ءِ بہ کننے، کُمک! کُمک!“

آغار ءِ تہا چاریں نیمگاں سٹگ ءِ کپگ ءِ ات دیوالاں چہ مسمی وراں ات ءِ
شیرانی پڑیں لوہیگ ءِ در پاں مُشت جنان ءِ شت کشاں ات۔

اوڈیسیئس ءِ آئی ءِ سنگت وتارا پھریزگ ءِ اتاں کہ بلاہ ءِ پادانی چیر ءِ چیر مہ تڑاں۔
غار ءِ کر ءِ گورے سائیکلو پساں کہ پولی فینس ءِ اے کوکار ءِ البوشاں اشکت
گڈا پہ تچانی ءِ اتک ءِ وتارا آئی ءِ کر اسرکت۔

آہاں چہ غار ءِ ڈن توار پر جت کہ ”چہ گپے ءِ کیا ترا کار داشتگ کہ تو چو کوکار ءِ
البوش ءِ ءے؟“

بلے پولی فینس ءِ پسہ دات کہ ”کس“ ءِ آچ نہ گتگ، گڈا آہاں حیاں کُت
کہ پچ نہ بوتگ ءِ وتی پشت ءِ ماندات ءِ شتاں۔

پولی فینس ءِ پہ دزموش کنان ءِ غار ءِ دپ ءِ سنگ ءِ رادر گیتک ءِ آئی ءِ را
کنزینت ءِ وت گوں وتی بلاہیں جون ءِ غار ءِ دپ ءِ نشت ءِ پہ کوکار گشتے۔ ”شینانیں
ازلیاں! شمارا ماتیں کہ چداں چہ در بیائے ءِ بروئے، ءِ من شمارا درستاں گراں بلے
کہ من کوراں۔“

بلے اوڈیسیئس ءِ ہمدان ءِ دگہ ہنپ ءِ ہم ساز ات۔ آئی ءِ وتی ہر ہمراہ ءِ
را سے میش دات ءِ ہر یکے ءِ راتو کی میش ءِ لاپ ءِ چیر ءِ بست ءِ لونجان کُت۔

وہدے کہ ہمیشہ چہ غارء دپ ۽ گوزان بُو توں گڈاپولی فیمس ۽ ہے مارا ت
 کہ اے میشاں سوار نہ انت ۽ درنیا ہگ ۽ انت پمشکہ آئی ۽ میشانی پُشت دزموش
 کنان ۽ وتارا یکم کت کہ کس سوار نہ انت۔ بلئے آئی ۽ دل ۽ حیا لاں اے گپ نیست
 ات کہ مردم میشانی لاپ ۽ چیرا انت۔

گڈا ہے بیم اوڈیسیئس گوں وتی مانگیشتگیں ۽ ویل آما چیں ہماہاں
 گوں چوداں درآ ہگ ۽ روگ ۽ پہ سو بین بُو ت۔

آہاں میشانان سردیان ۽ پہ آپی گراب ۽ بُرت۔ ۽ انچو کہ آپہ روگ ۽ ساڑی
 بُو تاں گڈا اوڈیسیئس ۽ گوں کوکار درآ نینت ۽ اوشوم ۽ کزائیں سائی کلویس اگاں توزانگ
 لوٹے کہ تی کور کنوک کئے انت، گڈا اے مناں، اوڈیسیئس کہ اتکہ ۽ نندو کاں۔“

بلاہ ۽ آپی گراب ۽ رابگارینگ ۽ واستہ بلاہیں تلاری کپے مانبر ات۔ اے
 تلارماں آپ ۽ کپت ۽ آہانی آپی گراب پہ کلہ ۽ ایشی ۽ چیرا بُو ہگ ۽ رکت
 ات۔ اوڈیسیئس ۽ آئی ہمراہ آپی گراب ۽ سوار اتاں ۽ وتی ہود ۽ چہ درآ ہگ ۽ روگے
 شگر ۽ گرگ ۽ اتاں۔

بلئے آ (اوڈیسیئس ۽ آئی ہمراہ) چُش زانگ ۽ نہ اتاں کہ آہو نتر کپتگیں
 بلاہ گوں وتی پت پوسائی ڈن ۽ گوں دست ۽ دز بندی ۽ ات کہ آئی ۽ دُژمن
 اوڈیسیئس ۽ چہ آئی ۽ بیراں پہ گر۔

پوسائی ڈن ۽ آئی ۽ دز بندی گوشداشت ۽ آئی ۽ بیر ۽ گرگ ۽ گورا آئی ۽ زبان کُت،
 اوڈیسیئس ماں وتی آپی گراب ۽ جَمَاز ات ۽ ہے حیاں کنگ ۽ ات کہ آنوں بلاہ ۽
 گزہاں چہ آجو بُو تگ۔ آچوزانگ ۽ نہ ات کہ دیمتر بازیں جبال ۽ مُشکل پر آئی ۽
 وادار یگ انت۔

آئی ۽ دیمتری منزل گواتانی جزیرہ ات کہ آئی ۽ ننگر کنگی ات۔ اد ۽ بادشاہ

ایئولس (Aeolous) کہ چاریں نیمگاں چہ کشتوکیں گواتانی واہند، مسترات ۽ آہاں آئی ۽ حکم ۽ پداکش ات یاداشت۔ ایئولس بلاہیں دزپچ ۽ نان دہیں مہماندارے ات ۽ اے چیز اوڈیسیئس ۽ آئی ہماہاں گوں وتی چہاں دیست کہ آہاناں الکاہییں شب شامے دیگ بوت۔

وہدے آہاں واترگ لوٹ ات گڈ بادشاہ ۽ اوڈیسیئس ۽ راہوستی لوتے دات کہ آئی ۽ دپ گوں نگر یں سیمے ۽ مہر ۽ مہر بستگ ات۔

بادشاہ ۽ گشت کہ ”اگاں تو اے لوت ۽ ہمے وڑا مہر ۽ مہر بندی ۽ بلے ۽ پچ مہ کننے، گڈ اترا تئی سفر ۽ پچ مشکل ۽ ویل نہ گپیت ۽ نہ داریت، نوں اے گپ ۽ یات بہ دار کہ ترا اے لوتے دپ پچ کنگی نہ انت“

اوڈیسیئس ۽ بادشاہ ایئولس ۽ شگر ۽ منٹ گپت ۽ پڑیسہی گوں وتی سنگار (Flotilla) ۽ رار ہادگ بوت دیم پہ وتی ہلک ۽ ٹلک ۽۔

نہ شب ۽ روچاں آپی گراب ۽ راناخدا ئی کنوکیں اوڈیسیئس ۽ چہ وتی ہماہاں یکے ۽ را حکم دات کہ بیاء ناخدا ئی بہ کن۔
پدا اوپت ۽ گرانیں والے ۽ واب کپت۔

آہاں وہے دمان ۽ ودارات کہ کدی آہانی باریگ بیت۔ چر آہاں یکے ۽ درائینت ”کہ نوں ما اے لوت ۽ پچ کت کناں، پہ ستک ۽ دل گشگ ۽ آں ایشی ۽ دولت ۽ مال ماں۔ ۽ کئے ماہ پت زوریں“ آہاں لوت ۽ دپ پچ کت کہ گو میشی ۽ ٹرسناکیں گواتے ۽ سرکت کہ چریشی ۽ بلاہیں توپانے جوڑ بوت۔ اے توپان ۽ آپی گراب ۽ رابران بران ۽ پدا گواتانی جزیرہ ۽ سرکت۔ بلتے اے کار ۽ پہ بادشاہ ایئولس سک نازا بوت ۽ پدا آہانی کٹ کنگ ۽ تیار نہ بوت، ۽ اوڈیسی ۽ را گوں آئی ۽

ہمراہاں پہ زور گلینت ءِ راہ دات۔

بازیں روچے ءِ چہ پد، اوڈیسی ءِ گراب ماں یک تیاب دپے ءِ سر بُوت کہ
گندگ ءِ پُرا یمن ءِ پہنیا میں جاگے ات۔ گڈا ایشاں ہدا وتی آپنی گراب ءِ
رانگر کُت۔

تیاب ءِ چہ ڈن اوڈیسیس ءِ یک تُر سناکین ندار گے گوں وتی چٹاں
دیست کہ ہے ہلک ءِ مستر ءِ جہمننداں آپنی گراب ءِ بوجیانی سرا اُرش کُت ءِ آہاں
دُرتیں بوجی ءِ گراباں سواریں مردم بُک دات ءِ کُشتاں۔ اوڈیسیس ہے ندار گے
گندگ ءِ گوں وتی ہمراہانی پنچی ءِ ہما دمان ءِ چداں چہ پٹیدہ بُوت ءِ در کپت۔
سرا تنگیں مردم بس اوڈیسیس ءِ آئی ءِ ہمراہ اتاں کہ آہانی عاقبت ءِ بہت ءِ پہ دل
ءِ راستی ءِ سکت گم آماج بوگی ات۔

سرسی (Circe) نا میں جنینے کہ بلا میں ساحر ءِ بکے ات ءِ ہے جزیرہ ءِ شہ
بانک ءِ مسترات کہ اے رندا اوڈیسیس ءِ دیسی منزل ات۔ اے وش زید ءِ
ڈولداریں جاگے درابو ہگ ات کہ چہ مزنا ساہگیں درچک ءِ پُرات ءِ کوہ ءِ ٹُل ءِ
بلا میں شاہی ماڑی نئے میک ات۔

اوڈیسیس ءِ وتی ہمراہاں چہ یک ٹولی نئے دیم دات کہ جزیرہ ءِ حال ءِ بہ
گرے کہ دارگ ءِ مہمان جلی ءِ وڑاست؟

انچو کہ مردم ماڑی ءِ کڑا سر بُوتاں، گڈا آچاریں نیگا گرک، شیر ءِ پلنگاں
توک ءِ کُتاں۔ بلتے اے دُرتیں رستر رامہ کُتگیں اتاں ءِ آہانی سرا اُرش نئے نہ کُت۔
چیا کہ آحقیں مردم اتاں کہ سرسی ءِ گوں وتی جادو ءِ ساحری ءِ ایشاناں رستر جوڑ کُتگ ات۔
اوڈیسیس ءِ ہمراہ اے گپ ءِ زانگ ءِ اتاں کہ سرسی جنینیں جن ات ءِ

بلا ہیں جادو گرے ءِ گوں وتی ساحری ءِ چُشیں شُوم ءِ ناہودگیں کار کنت۔ آدہ دہ ءِ کوہ ءِ
سِر کپت ءِ ماڑی ءِ شُتاں کہ ہود ءِ یک وشیں جنینی توارے ءِ آہانی انان وتی نیمگ ءِ
بُرت کہ لہم لہم ءِ وش زیمیریں سوتے جنگ ءِ ات۔

سرسی ءِ دروازگے دپ ءِ شُت ءِ آوش ءِ وش آمدی کُتاں ءِ گوں جادوئی
بچکندگے دَر ائینت کہ ”بیائے گوں من شام کنئے“ آئی ءِ وتی شیر کن ءِ بینگیں توارے
لہم لہم ءِ سوتے دپ ءِ کُت۔

اے مردماں پہ وش ءِ گل آئی ءِ دعوت قبول کت ءِ پنیر، گوشت ءِ نیوگاناں
اشتاپ اشتاپی وران ءِ نہ جات ءِ ایر بُرت چیا کہ اے رنگیں دعوتاں پہ آہاں وتی اے
دراجیں زری سفر ءِ بازواب دیستگ ات۔

چریشاں بس یورولوکس (Eurylochus) دُن ءِ اوشتاں چیا کہ تھے
پترگ ءِ آدل ءِ شک آرگ ءِ ات۔

آچہ دریگ ءِ چارگ ءِ ات کہ ہے مردم چرے دوا ءِ دارومان گیتنگیں
وراکان ءِ شرابانی و رگ گوں واینگ بُوتاں ءِ رنداواب کپتاں۔ پد آئی ءِ چارات کہ
سرسی ہمک مردم ءِ راوتی دست ءِ لٹ ءِ جک دیان ءِ آہان ءِ یک پہ یک ہوک جوڑ
کنان انت۔

سرسی ءِ ایشانان واڑ ءِ کُت ءِ ایشانی دیم ءِ آرزوئیں کاہ پہ ورگ ءِ دورداں ءِ
واڑ ءِ دپ ءِ را مہر ءِ مہر بست ءِ شُت۔

یورولوکس دیم پہ آپی گراب ءِ پد تر اء، ات ءِ گوں اوڈ یستیس ءِ کوکار کنان ءِ شُت
”میئے ہمراہ شوم ءِ ازلی نیں جنینیں ساحرے ہوک جوڑ کُتاں، نون ماچے بہ کنین؟“
اوڈ یستیس ءِ پستہ دات کہ ”من ایوک ءِ ہود ءِ رواں ءِ آہاں چرے گزراں

چڈ ائینان ءِ کاراں۔“

آہم لہم ءِ روان ات ءِ حیاں کنان ات کہ چہ پیم سرسی ءِ رارد دیگ بہ
 بیت۔ بلئے آئی ءِ دل ءِ دماغ ءِ بچ وڑیں ہیلہ ءِ ہنپ جوڑ نہ بوگ ءِ ات۔
 کشک ءِ گور آئی ءِ ورنا ہے دُچار کپت کہ آئی ءِ وتی پجار خد ایں ہر میزء نام ءِ کت۔
 ہر میزء آئی ءِ راجاڑ کہ کت کہ سرسی یک تر سنا کیں ساحر ءِ بکیں جن ات ءِ ءِ
 آئی ءِ اوڈ یسینس ءِ راجادوئی پلے دات ءِ گشت کہ ”اے پل“ ”ترا چہ سرسی ءِ جادو ءِ
 پھریزایت۔“

اوڈ یسینس ءِ آئی ءِ شگر ءِ منت گپت ءِ کوہ ءِ سر بر ءِ سرسی ءِ ماڑی ءِ ہے پل ءِ
 گون راہ گپت۔

آئی ءِ دم ءِ دوت کتگیں رُہ بریں ورد ءِ ورا کاں ورگ ءِ پد سرسی ءِ آئی ءِ راوتی
 جادوئی لٹ چک دات ءِ گشت کہ ”تونوں ہو کے بو ءِ وتی سنگتانی کر اوڑ ءِ برو۔“
 بلئے اوڈ یسینس ءِ جادوئی پل ءِ آپہریزات۔ آئی ءِ گنبد کنان ءِ پہ سرسی ءِ
 وتی زہم ءِ رادر کت۔ گڈا سرسی آئی ءِ پاداں کپت، گریوان ءِ درائینے کہ ”منا
 بخش، پہ خد امنایلہ کن ءِ پہل کن!“

اوڈ یسینس ءِ پٹہ دات کہ ”من ترا بس ہے پیم بخشاں اگاں تو منی ہماہاں پدا
 مردم جوڑ کنتے ءِ یلہ دیت۔ ءِ تو سو گند بور کہ تو مارا بچ پیم ءِ تاوان بار نہ کنتے۔“

سرسی سو گند وارت ءِ زبان کت کہ اوڈ یسینس ءِ آئی ءِ ہماہانی کمت ءِ
 کنت۔ آئی ءِ وتی جستگیں جادوئی دم پر ریتک ءِ آپدا مردم جوڑ کتاں ءِ چد ءِ پداہانی
 پڑیں سالے ءِ ہزمت کت۔ آہاں آئی ءِ مہمانداری پہ گل ءِ رزاقبول کت ءِ دل ءِ سیر
 وارت ءِ نوش ات۔ آئی ءِ لہمیں ساز ءِ سوتاناں گوشداشت، ءِ آئی ءِ داتگیں ریشمیں
 نپاد ءِ گندلانی سراو پتاں۔ وہدے کہ آہانی دم پہ الکاپ بالا بوتتاں ءِ آشر پرتاہیر بوتتاں،
 گڈاپہ وتی لوگاں روگ ءِ ساڑی بوتتاں۔

سرسی ہم آہانی یلہ کنگ ء روگ ء رزا مند بُوت، بلتے آئی ء گوں
 اوڈیسیئس ء گشت کہ ”لوگ ء روگ ء پیسرتوالم زمین ء چیراسیل بہ کن بلتے ایوک
 ء کہ ہمودء تراالم ٹری سینس (Teiresias) نائیں ساحریں پلے ء شور ء سلاہانی
 شوہاز ء پہ الم روگ لوٹیت چیا کہ آترائی پشکپتگیں سپر ء توکا توامیں بد ء بیرانیانی
 بابت ء گوشتیت کہ دیماپٹوکابنت“۔

پدا سرسی ء اوڈیسیئس ء رازین ء چیراسر بُوگ ء ساحریں پگے راچہ پیم
 وتی راہ ء آرگ ء دُرتیں وڑ ء پیم سُوچن داں بندیک ء گشتاں۔

وہدے آزین ء چیرا شت گڈا آئی ء سرسی ء داتگیں سوجانی پدا کار
 کت۔ آئی ء دراج ء جہلیں چرے بُرات، دوگراند چر ء دپ ء کشت ء خون توک ء
 مانریتکان ء آئی ء ٹیری سینس ء جن ء ودارکت کہ بئیت ء حوناں بہ وارت۔ آئی
 (ٹیری سینس) ء اے دگہ جنانی گوما جنگ دات چیا کہ دُرتیں رُوح حون ء ٹی
 آتاں۔

گڈا سراسری سینس ء جن پدربُوت۔ دل ء سیر ء حونے وارت ء
 اوڈیسیئس ء جُست کتگیں سوالے پَسہ دات کہ آگوشگ ء ات ”پہ من الٰہی انت کہ
 من پہ سلامتی ء ہیروتی لوگ ء سر بہ ہاں؟“

ٹیری سینس ء پَسہ دات ”کہ پہ توالمیں کہ وتی مردماں میل کہ آلی اوس ء
 میش ء تندان نقصان بار بہ کناں۔ اگاں شما آہاں یکے ہم کار داشت ء ٹپی کت بزاس
 بد بہتی ء سُومی گوں شما گوں کپتاں۔

اوڈیسیئس ء پَسہ دات کہ ”من وتی مردماں گوں تُندی ء اے بابت ء
 گشاں وہدے ہما وہد کیت۔ ہے ساحریں پک ء گوں اوڈیسیئس ء گشت کہ
 ”آوہدے لوگ ء سر بہت گڈا ہمودء بازیں دژمنے وت گندیت۔“ ”بلتے دل ء مہ

کپ، چیا کہ ہر پیم بہ بیت، تو آہاں پر وش دئیے۔“

انچو کہ آئی ء سا حریں پکے شگر ء منت ء را گپت گڈا جنانی لشکر ء آچاریں
 نیمگ ء توک ء کت ء آہینچونز یک ء اتکاں کہ اوڈیسیئس ایشانی تھا گپ
 ات۔ آہاں سراتلگیں حوناناں گنوک گنوک ء وارت ء پدا گوں اوڈیسیئس ء گپ
 ء گالی بوتتاں۔ چرے جنناں ہما جن ہم ہمواراتاں کہ آئی ء مزن شان تریں جن اتاں
 ء ٹرائے ء جنگ ء جنگول اتاں، ء لہتیں آئی ء سگت ء دوزواہ اتاں۔ اوڈیسیئس
 گورایشاں دیوان کنگ ء پگل ات، بلتے آئی ء مستریں گل ء شادانی چداں چہ روگ
 ء پدا گوں وتی ہماہاں ماں بوجیگ ڈچار کپگ ات۔

سرسی ء اوڈیسیئس ء رہ گرگ ء گوں آئی ء را چاڑ کہ کت ء گشت
 ”حبردار، وتاراچہ سائرناں نایں زری حوراں دوردار آناحد اہاں گوں وتی شیر کنیں
 سوتاں وتی ہمائی ء برانت ء گوں آئی ء قول ء زبان کن انت کہ آہانی دل ء ہر مراد پیلہ
 کنگ بیت ہے گپ ء گوں آزر ء دور کن انت ء پہ داعی ء بیگواہ بنت۔“

سرسی ء اوڈیسیئس ء راشور ء سلاہ دیان ء سر ء سوج کت ء گشت کہ ”توچہ
 پیم آہانی دیماداشت کنئے۔“ وہدے آئی ء آپی گراب سائرناں جزیرہ ء گوزگ ء ات
 گڈا آئی ء ہمانی (سرسی) ء گشتگیں گپاناں زرت کہ آئی ء راسر ء سو جے کتگ ات۔

آئی ء گوں وتی ہماہاں گشت کہ ”اے موماں وتی گوشاں مان بہ چنے ء بند
 بہ کنئے، ہے وڈا گڈا شماسائرناں سوتاں نہ اشکنے ء وتارا زر ء دور نہ دیانینے۔“

اوڈیسیئس ء وتی گوشاناں موم مان نہ چت چیا کہ آے سوتانی بابت ء
 زانگ لوٹگ ء ات آیشاں اشکنگ لوٹگ ء ات ء زانگ لوٹگ ء ات کہ چہ
 رازے ایشاناں مان۔

آئی ء وتی سنگتاناں حکم دات کہ منا گوں ”دور“ ء بندے ء پچ حساب ء پچ مہ

کننے ء من ہر پیمیں واہ ء پریاتے بہ کنناں بلتے پرے گپے ء پچ پرواہ مہ دارے ء منی
پچ پریات ء گوش مہ دارے۔“

آئی ء ہماہاں کہ ہر چیز آئی ء گشتگ ات کت، ء انچو اوڈ یسیئس ء
سائر نانی سوت گوشاں کپتاں گڈا آئی ء پہ سنداگ ء روگ ء قہری میں زورے جت
کہ ماں زرے پر آہانی سوتاں دور بہ کنت۔ آئی ء وتی ہماہانی سرا کو کارکت ء گشت کہ
”منارا بوجے ء منی دستاں بستگ انت شے دیما، من الما پہ اوژناگ سائرناں
رواں، آوتی سوتاں گوں منازبان ء قرار کنگ ء انت کہ تو میںے کراہیا گڈا تو آو کیں
روح ء باندا تے بابت ء زانے کہ دیما چے بیت، مناہے دمان ء بوجے ء بس!“
بلتے آہاں اوڈ یسیئس ء رانہ بوتک دانکہ سوتانی تو ار جہل کپان بوتوں ء
گڈی ء اوڈ یسیئس ء گوشاں آتو ار پچ نہ اشکتاں۔

وہدے آپ سلامتی گوستاں گڈا آئی ء سنگتاں آبتک۔
دیتر اوڈ یسیئس راوتی آپی گراب تنکیں شپچے ء گوازیگی ات کہ ادے زری
بلاہ سیلا (Scylla) ء چاریبڈس (Charybdis) ء راہ بستگ ء اوشتوک
آتاں۔ اوڈ یسیئس سرا گران گوں باز ہورتی ء چاران ات کہ چاریبڈس ء آپ ء را
منینتنگ پناکت بلتے آمننو کیں آپ ء گوں باز شیواری ء وتی گرا بے در کنگ ء
سو بین بوت۔

بلتے آنوں دگہ بلاہے ء سکت نژیک ء گوزگ ء ات۔ سائیلا کہ آئی ء
شش سراتاں ء آچہ دیم ء تلار ء غارے ء میک بوبان ء در اتک۔ آئی ء گوں وتی
یک دپے ء اوڈ یسیئس ء یک ہماہے چامپت ء گوں یک ٹرسنا کیں ژرت
ژرت کنو کیں تو ارے ء پلک ات ء وارت۔

اوڈ یسیئس گوں وتی ہماہاں ٹرس ء لرزہے ندرگ ء چارگ ء ات۔

آچداں چہ پہ سلامتی در آہگ ء سو بین بُوتاں ء حُدا ء شکر ء را گپت۔

پدا اوڈ یسینس دیم پہ روج ء جزیرہ ء پہ رہ گپت انجو کہ آپنی گراب تیا ب ء
ننگر بُوت، گُدا آئی ء وتی ہمہراہاں جبردار کنان ء گُشت کہ ”من اشکتگ کہ اے رنگ
ء تند کہ اد ء چرگ ء انت روج ء حُدا ایلی اوس نیگ انت۔ بلتے شماہر پیم ء شُد یک
بوتے نباکنے کہ یک ہم دلو تے کُشت ء وارت۔

زمین ء چیر ء ”ساحریں بک ء دا تگیں تڑی ء یات بہ دارے“۔

آپی گراب ء سواریں مردماں ہے سو گند وارت کہ آچچ بیم ء دلو تاں دست
پرنہ کنان نہ وشیں آپ ء گوات ء ابید۔ اوڈ یسینس ء آئی ء سنگتاں ہے جزیرہ ء سِراداں
ماہے ء داشت، ء پر آہاں ورد ء وراک ہم ہیچ نیگ ء چہ آہگ ء نہ ات ء کُلیں درپ ء
دارگ ہو رک اتاں۔

گُڈی ء یورو کوس ء وتی ہمہراہاں گوں گُشت ”کہ ماما ہیگ ء شکار ء
شُتاں، بلتے بد بہتی ء ماما ہیگ گپت نہ کُت، نوں مئے کرا ہے پس ء میشاناں کُشگ ء
ورگ ء ابید گہ راہ نیست۔“

اے مردم، رزامند بُوتاں ء وہدے اوڈ یسینس واب کپت، آہاں بازیں پس ء
میش قصابی کُت ء کُشت، ء ایشاناں کوہل کُت ء وشیں ورگ جوڑ کُت ء وارت۔

پرے کار ایلی نیوس پور ء اگر ب بوت۔ آئی ء مر جت گوں زُوس ء کہ
اوڈ یسینس ء مردماں سزا بہ دئے۔ زُوس ہم زہرات۔ ہتر مالے کُت یک بیرے پہ
اوڈ یسینس ء آپنی گراب ء کہ چریشی ء آتباہ بوت ء ماں زر ء گوں دُرتیں مردماں ہوار
بیدے اوڈ یسینس ء بُڈات۔

کارزانتیں اوڈ یسینس ء یک گو پگے اڈ دات ء چداں چہ رہ گپت۔ لہتیں
روچاں پدا یک جزیرہ نئے ء سر بُوت کہ ایشی ء سِرا کلپسو (Calypso) ناہیں

زِری حورے (Nymph) بادشاہی کنگ ء ات۔

اوڈیسی ء بازیں سالے آپی گراب ء پُرشگ ء بُلگ ء سوب ء کلپسو ء جزیرہ ء
گوازینت چیا کہ آئی (کلپسو) ء گوں اوڈیسیس ء مہرات ء آئے رُوگ ء نہ اشت۔

گڈمی ء رُوس ء پہ اوڈیسیس ء بڑگ بُوت ء کیلنسیپو ء را حکمے دات کہ
پہ آئی (اوڈیسیس) ء گوپگے اڈ پہ دنت گوں زلورت ء دُرستیں چیزاں ہوار۔

ء ہمے پیم آدمیم پہ اِتکہ (Ithaca) ء ماں وتی دل ء ہمے حیاں کنان ء
رہادگ بُوت کہ نوں من رُوت وتی جن ء بیچ ء گنداں۔

بلئے پوسائی ڈن ء بلاہ ء آزا متیں چولے پر آئی ء سرا پر وشت ء پر کہ ایشی ء
آئی ء راروپان ء پدازر ء گب ء سمرکت۔

اوڈیسیس وت یک زورا مندیں اوژنا گرے ات۔ بلئے آئینو Ino کہ
زِری حورے ات، ملیریں مُرگے (Sea Gull) ء دروشم ء آئی آء دیما زاہر بُوت کہ

ہمیشی ء مُک ء آئی ء وتار اسر آرت چیا کہ آئی (آئینو) ء اوڈیسیس ء را یک کمر بندے
پہ سوگات دات کہ ہمیشی ء گوں آزر ء سمر بر ء تر پیل بُوت ء دانکہ تیاب ء سمر بُوت۔

اوڈیسیس یک جزیرہ نئے سمر اِتک ء سمر بُوت کہ ادء اَلسی نووس
(Alcinous) نامیں بادشاہے بادشاہی کنگ ء ات۔ اوڈیسیس تچوکیں جوہے ء

کش ء واب کپت۔ اے دگہ سُهَب ء ڈولداریں کاڑے ء کوکاراں آپادکُت کہ
آگوں وتی دزگہاراں گُشگ ء ات ”ہرے“ نوں ماں وتی لیب ء ہلاس کُت نہ

کنیں، چیا کہ مینے بال جو ء کپتگ ء بُن ء نشنگ۔“

آتچانی دیم پہ جو ء تچگ ء رُوگ ء ات کہ ”بال“ ء چوداں در بہ کنناں۔ بلئے
آہامان ء ”بالی“ نہ بُوت چیا کہ یک چل ء چہلبیں مردے ء گندگ ء گوں

آپد رہت کہ آئی ء گدے جاگے ء کئے در چکی تاک وتار اپتا تگ ات۔

آئی ءِ ٹرس ہما وہدءِ ہلاس بُوت وہدے اوڈیسیئس ءِ وتی پجاردات ءِ چہ آئی ءِ
مدت ءِ مک لوٹ ات۔

پدا آئی ءِ اوڈیسیئس ءِ وتی پجاردات ءِ گشت کہ من نموسیکیا (Nausicaa) آن
ءِ بادشاہ ءِ جنکاں ءِ آئی ءِ اوڈیسیئس ءِ راگوں وتی پت ءِ نند ءِ نیادکنگ ءِ بکس ءِ بندکت۔
وہدے بادشاہ اس نووس ءِ اوڈیسی ءِ مہیمانی دراجیں قصہ اشکت، گڈا
آئی ءِ اوڈیسیئس ءِ را بازیں ٹیکی یے دات ءِ مہریں آپی گرا بے ہم کہ گو میشی ءِ آوتی
لوگ ءِ بروت ءِ سربہ بیت۔

ہے پیم دہ سالانی زری سفر ءِ پدا آتکہ ءِ سربوت۔ چُنابا آئی ءِ بیست سال ات
کہ چہ لوگ ءِ دراتلگ ات ءِ مُردنی وتی ہلک ءِ دیاراں زانگ ءِ نہ ات۔ بلتے اتھینا
ءِ وتارا شپانکے ءِ رنگ ءِ مٹی ءِ آئی ءِ دیما پڈر بُوت ءِ گوں اوڈیسیئس ءِ گشت کہ ”تو
لوگ ءِ سرنے۔“

اوڈیسیئس ءِ کوکارکنان ءِ گشت ءِ لوگ!

گڈا پہ حق ءِ دل اے باوری گپے ءِ ہے پیم انت؟“

”اہو“ اتھینا ءِ پسہ دات ”بلتے تئی اڑاند ءِ مُشکل نہ کُتگ انت۔ یک صد ءِ
دواز دہ ورنہ ءِ پتئی زال ءِ لوگ واجہ بُوہگ ءِ پہ شرط ءِ مسام کُتگ کہ ہر پیم ءِ ما آئی بہ
کٹان ءِ وتی بہ کنناں ءِ آہے اُمیت کنگ ءِ آں کہ تئی جاگہ ءِ بادشاہ ہم بہ باں۔“

اتھینا ءِ ہبر ءِ را دیما بران ءِ دَرانینت کہ ”تئی لوگبانک پینی لوپی
(Penelope) ءِ پر آئی ءِ اتلگیں اے ورنابانی دیم داں بازیں سالے ءِ داشتگ، ءِ
آئی (پینی لوپی) ءِ گوں ایشاں گُشتگ کہ آچہ شمایے گچین کنت بس آشمے پت ءِ کپن
ءِ گوپگ ءِ ہلاس بہ کنت کہ داں سے سال ءِ آئی ءِ روچ ءِ ہے کپن گوپتگ ءِ شپ
ءِ پر ریبتلگ۔

بلئے گڈی ء آئی ء لوٹوکیں ورنابان آئی ء اے راز ء رادر گیتنگ، ء نوں پہ
یقین گوشتگ ء انت کہ تو مُرتگے ء آئی ء ہم ہے جار پڑ ینتگ کہ نشانگ جنگی ء ہر کس
باج بہ بارت من آئی ء دست ء گران ء لوگ بانگے ہاں۔“

اتھینا ء اوڈیسیئس ء راپنڈو کے ء دروشم ء مسینت پمشکہ آئی ء دُژمن،
بزاں ہماورناہ کہ پر آئی ء لوگی پینی لوپی ء پہ اتنگ اتنت اوڈیسیئس ء راپچہ نہ آورت۔
پدا اتھینا ء آئی (اوڈیسی) ء رُستگ ء ورنابیں چک ٹیلی ماکس
(telemachus) ء کُمت ء اوڈیسی ء اے جنگ ء باج بُرت ء پینی لوپی ء دُرتیں
لوٹوکاناں گوں وتی زہم ء دِرت ء دور دات۔

گڈی ء اوڈیسیئس ء وتی لوگبانک ء دیما وتار اپد رکت ء ہے رنگ ء
آپدا ہور بُوتاں ء بیست سال ء پدا آئی ء وتی بادشاہی پدا گپت ء تحت ء سمرانشت۔
رندایک بلا ہیں مراگہ ء پہ آئی ء لوگ ء وُش ء سلامتی سر بُوہگ ء پہ
دارگ بُوت۔

اور این گوں زومء میڈ دیانء کہ اے زومء را اپالوئیں حد اپمشکہ دیم دنت کہ آئی
 (اپالو) ء گہار آڈامس، اور این ء دوستار بیت ء اپالو ء حسد پڑ آئی ء پہ ہے گپ ء
 رُ دیت ء آ اور این ء وتی گہار آڈامس ء دست ء پہ مکرئی ء ہنپ کوشارینیت۔

پور

The Constellations

اَوْرَائِنُ

Orion

اَوْرَائِنُ بلاہ ءِ مزن جو نین مردے ات ءِ یک دلیریں شکاری یے ہم۔ آئی ءِ راتنی حد اہیں پت ءِ زر ءِ حد ا پوسائی ڈن ءِ نیمگ ءِ چہ ہے ٹیکی رستگ ات کہ آپ ءِ سرا ہم تڑاتے کت۔ یک روچے اور این کا یاس (Chios) جزیرہ ءِ آپ ءِ سربر ءِ چہ گوزان دومی دست ءِ روگ ءِ ات کہ ہما آبادشاہ ءِ جنک میروپی (Merope) ءِ عشق ءِ گرفتار بوت۔

اور این ءِ گول بادشاہ ءِ گشت ”کہ من ہے واہگ داشتگ کہ تئی جنک ءِ گوما سور بہ کنناں، چیا کہ من آئی ءِ عشق ءِ سکت گر پتاراں، منابہ گش کہ من آئی ءِ وتی بانور کنگے واستہ چہ کت کنناں۔“

بادشاہ ءِ پسہ دات ”باز جوان“، گڈا چشیں کہ تو نامدار ءِ زور ا مندیں شکاری یے، پے تو ا ملیں کہ تو منی جزیرہ ءِ تو ا میں شیر، مم، ءِ گر کاں بے کش ءِ ہلا س کن ءِ مارا چریشاں چوٹین۔ من ہے وڑاوتی گراں قیمتیں جنک ءِ تراپہ وتی بانور کنگ ءِ دیاں۔“

بلئے بادشاہ وتی جنکے سور ءِ گول اور این ءِ کنگ ءِ دلما نگ نہ ات، ءِ آئی ءِ پرے گپ ءِ ہمراہ نہ ات ءِ سور ءِ راروچ پے روچ دیما برگ ءِ ات ءِ مرچی باندا کنگ ءِ ات۔ گڈا اے گپ ءِ اور این ءِ راز ہر برائینت، ءِ آئی ءِ میروپی ءِ راڈزگ ءِ

برگے جُہد کُت۔ میروپی ء پت ء پرے کار ء اور این ء را بیر گرگ لوٹ ات گڈا آئی ء
شرابانی حُدا، ڈائیونائی سس (Dionysus) ء را توار پر جت کہ اور این ء را
شراب مانر تیج ء یک گلگتیں والے سرادے۔

پدا بادشاہ ء اور این ء چماں ترا کینان ء زر ء کش ء ریکانی تہا سر ء مِکائی چہ
کو ہے ء سر بردور دات۔

وہدے اور این ء بُست بُوت گڈا آ کورات۔ آئی ء پہ گریوگ ء آزار
گشت ”من کور ء بے در بُوتاں، نوں چہ پیم من پدا ایشکار کُت کناں یا میروپی ء را وتی با
نور بُوگ ء پہ کٹ ات کناں؟“

ہے کم ء آزاراں، اور این پہ پیش حالی ءے گرگ ء ڈلفنی ء شت کہ ہود ء
آئی ء را چش پَسہ رست کہ ”او اور نین!، ترا وتی چمانی رُژن پدا دست کپاں، اگاں تو
رودا تک ء سفر کناں ء ہمود ء برو کہ ہود ء روچ چست بیت ء در کیت۔ روچ ء گریں
برانز تئی چماناں وش کن انت ء آہانی رُژن ء طاقت پدا کاہنت۔“

بلئے یک کوریں مردے چہ پیم اینچوڈوریں سفرے ء وتی کشک ء در گج ایت؟
اور این ء سانی کلوپس ء گدینہ ء توار ء چت ء رہ گپت کہ آپہ حُدا ہیں
پیاہسٹس ء جنگ ء اتے۔ وہدے حُدا ء کوریں شکاری ء را دیست گڈا آئی ء پر آئی
ء بزرگ بُوت، ء روچ ء در آہگ ء ہند ء داں آئی ء رہدر بری ءے کُت، انچو کہ
آ (روچ) وتی سرا چست کنگ ء ات گڈا اور این ء وتی چماناں روچ ء را سکت
دات، کہ قُدرت ء حُدا آئی ء چمانی رُژن و اتربُوت ء اتکاں۔

روچ ء شگر ء مِنت گرگ ء پدا، اور این جزیرہ کا یاس ء رہ گپت کہ گوں بادشاہ
ء وتی بیر ء پہ گراں، بلئے بادشاہ گوں وتی جنک ء چو داں چہ تنگ ء دیم پہ کریٹ ء شنگ
ات ء اور این ہم ہمودا شت کہ ایشاں در بہ گیجاں، بلئے اے پہ گور آئی ء در گیجک نہ

بوتیاں۔ بلتے رندا اور این گوں آڈامس ء دپ کپت کہ آشکار ء جنینیں حُدا ئے ات۔
 آہاں ہوری ء پے شکار وتی روچاناں گوازینت۔ اے دوئیں ماں جنگل ء داران آتاں
 کہ گڈی ء آڈامس ء برات اپالو ء حسد پر آہاں رُست۔

اپالو ء یک بلاہیں رُوم ئے اور این ء سرا پے اُرش کنگ ء دیم
 دات۔ اور این ء رُوم ء ٹرنڈ ء ڈڈیں بالادگوں وتی تیراں سُپت نہ کُت بلتے آئی ء اے
 زہر کا تیں رُوم ء راردیان ء زر ء سرکت ء گُبارینت ء وت چہ زر ء دومی دیماد راتک۔
 بلتے اپالو ء اور این ء سیہ سیڈ ء گار کنگ ء دائم وتی سرین ء رابستگ
 ات، گڈا آئی ء آڈامس ء راٹوک دات ء گُشت ”بچار زر ء کشے آتلار ء گندگ
 ءے؟ باریں تئی تیر آئی ء لگ آنت۔“ آڈامس ء چُشیں چیزے کہ کسے آئی ء رابہ
 ٹوکیت باز دوست ات۔ گڈا آئی ء وتی کمان ء راکش ات ء نشانگ ء راگپت ء ہما
 جاگہ ء تیر ء راجت کہ حُداہیں اپالو ء پر آئی ء چُشیں ٹک تیری ء پے آمُراد بات دات۔
 بلتے وہدے کہ چولاں اور این ء لاش ء را پے تیاب ء آورت ء سرکت، گڈا
 آڈامس ء موتک کنان ء گُشت کہ ”من وتی دوستیں ہمراہ کُشت۔ من توئے اپالو ء پے نہ
 بخشاں، ء اے جہاں ہم ترانہ بخشیت۔“

رندا آڈامس ء وتاراچہ آزمان ء ماں استالانی تہا یلہ دات۔ ء روچ ء مروچ
 آچوزور مندیں شکاری ء دروشم ء ماں پورانی دروشم ء کلاں چہ گیش درفشگ ء انت کہ
 آئی ء زہے دست ء گوں وتی ڈنڈا ء سے استال آئی ء کمر بند ء بندوک۔

بٹا کی نیس کاسیو پیا

کاسیو پیا (Cassiopeia)

کاسیو پیا کہ ایتھو پیا بادشاہ سیفیئس (Cepheus) ء لوگبانک ات زری حورانی (Nymphs) دیماہے بٹاک ء جنگ ء ات کہ ”من ء منی جنک اینڈرومیڈاچہ شاد رستاں شررنگ ترس، شامیئے دیما سکت بدرنگے۔“

ڈولداریں زری حور اورژنا کنان زر ء حدا پوسائی ڈن ء کرا اشتاں ء کاسیو پیا آہاناں کم شرپ کنگے بابت ء گشت کہ ”میئے پرے کم شرپی ء توالم آئی ء میئے جستاں بہ کن دانکہ پدا چشیں مزینیں بٹاک مہ جنت۔“

پوسائی ڈن ء ہمدان ء وتی کار ء رابندات کت ء یک شدیکیں زری بلاہے ایتھو پیا ء دیم دات کہ آئی ء ہود ء مردم پہ ورگ ء پلگک ء ہلاس کتاں۔

بادشاہ سیفیئس سکت گم جت ء ملور ات کہ نون چے بہ کنت، پمشکہ آپہ پیش حالی ء گرگ ء دیم پہ ڈلنی ء شت ء ہے پُرس ات کہ ”من ء وتی راج ء قوم ء چرے بلاہ ء راسرا چوٹینگ ء ہے بہ کنان کہ اے زالم ء منی ملک سید سید کت؟“

گڈا آئی ء راپتہ رست کہ ”وتی جنک اینڈرومیڈا (Andromeda) ء گوں زمزیلاں یک تلاری کپے ء بند ہے زری بلاہ ء بل کہ آئی ء کئیت ء وارت۔ اے رستر ء چوٹینگ ء، بس ہے کییں راہ پشکپتگ۔“

پرے گپ ء آئی ء جن گمیک ء مونجا بوت، بلتے بادشاہ سیفیئس ء ہما

وڑکت کہ آئی ء گوٹنگ بوٹنگ ات، ء عزابیں اینڈرومڈاوتی بدیں بہت ء ودار ء
گوں زمزیلاں بستگ ات ء اوشتاٹگ ات۔ بلتے انچو کہ زری بلاہ ء تیچ کت کہ آئی
پہ پلگاں گڈا ہماہت بامردیں پُرسوس زری بلاہ ء بڈ ء سوار پہ بال کنان ء رست ء
ہمائی (زری بلاہ) ء پشت ء ایر اتک ء گوں وتی زہم ء پدماں پد آمانبندان
کت۔ یک ٹرسناکیں جنگے ء پد پُرسوس ء زری بلاہ کشت ء ڈولداریں اینڈرومڈا ء
رازرت ء بال کت، کہ آپدا آئی ء بانور بوت۔

پُرسوس ء اینڈرومڈا پہ شادانی ہورزند گوازینگ ء ات انت، بلتے زری
حوروتی کم شرنی ء ہیچ رنگ ء بے حال نہ اتاں کہ کاسیو پیاء گوں آہاں گتگ ات۔
لہتیں سالاں پدوہدے کہ کاسیو پیامرت گڈا زری حورانی حدا ء گوں پوسائی
ڈن ء ذبندی کت کہ آئی ء میئے میراں بہ گر ء میئے کم شرنی ء جست ء الم پہ کن۔
نوں پوسائی ڈن ء آئی ء را آزمان ء گوریچانی بہر ء سکت بے وڑ ء نا
تاہیریں رنگے ء درنگ کت، ء آئی ء را انچیں بُرز ء میک پُشتین کرشی ءے ء سرا
نادینت کہ آگندگ ء چو (W) ء پیاء ات بلتے کہ سال پرتڑایت گڈا کرشی ء را چپیگ
کنگ بیت۔

کاسیو پیاء کڑا اتھینا اینڈرومڈا ء آئی ء دلیرین جود پُرسوس ماں کلکشان ء
آورت ء نژیک ء اوشتارینتاں۔ سیفیٹس ہم ہمودانت ء مرمرانکیں استالے ء رنگ
ء ء آئی ء کش ء زری بلاہ سیٹس (Cetus) کہ لیڈیں (Whale) ماہیگے نام ء
زانگ بیت اوشتاٹگ گوں۔

جاڑیں برات کاسٹر پلکس کہ مرگ پڈروس ایشاں دو استال جوڑ کنت آ زمان
دیم دنت کہ روج مروج ”جمنائی“ استال نام نامدار انت

کاسٹر و پالکس

(Castro and Pollux)

کاسٹر و پالکس سچ پیم چہ یکے ء دومی ء نہ سدوکیں جاڑیں برات ات انت۔
آہانی پت زوس ات ء مات میرانیں انسانے ات کہ نامے لیڈا ات کہ اسپارٹا ء
نندوک ات۔

آدوئیں زورامند ء گہرتیں ورناتاں، کاسٹر نامدارات پہ سپاہیگی ء اپسانی
درآگ ء ء پالکس بلاہیں پہلوان ء مُشت جنگے (Boxer) ات۔

آدوئیناں اولمپک ء لیباں بہر زرتگ ات ء بازیں بانزی کٹ اتگ
ات۔ اے سپاہیگ، لیبی ء ناخداہاں چوحداء پیم ء سجدہ کت انت۔

کاسٹر ء پالکس آرگوناٹساں، کہ ایشاں جیسن ء راہ تلاء ء ٹپہر ء شوہازگ ء
آرگ ء مدت ء مُک کتگ ات۔ بلتے واتری ء آہلاہیں گچھلے ء کپتاں کہ اے گچھل
ایشانی ء ورناہیں بچکے ء نیام ء بُوت کہ دیمتر بلاہیں جنگ ء مڑے ء پہ اتک ء سر
بُوت۔ اے جنگ ء کاسٹر کہ میرانیں انسانے ات کُشگ بُوت ء نمیرانیں پالکس ء
وتی جاڑے تاء ء جون ء سراترات ء گریت۔

آئی ء وتی پت زوس ء راہہ گریوگ کُشت کہ ”توپہ من یک مہربانی ء بہ کن ء منا
بہ کش دانکہ من گوں وتی برات ء ہورزمین ء چیراہہ رواں۔ چیا کہ من انچومارگ ء آں
کہ گُشیاں منی کپے شتگ ء گار انت ء دومی کپ کہ سراتگ بس منی ساہگ انت۔“
زوس ء پالکس ء سراترگ بُوت ء کُشت کہ ”مردنی من ترا کُشت ونہ کنناں

کہ تو نمیرا نہیں حُدا ئے ات ءِ ہج پیم کُشگ نہ بے، بلئے من تراءِ کاسٹر ءِ دائم یکجاہ کنناں
 ءِ شمارو چے شم ءِ رو چے زمین ءِ چیرا ہور بہ گوازینے ماں او لمپس ء۔

تئی گوں برات ءِ گوں تئی بے کچ ءِ کسا سیں مہر ءِ سوب ءِ من تئی چیدگ ءِ
 آزمان ءِ دیما پر لچیناں کہ ہود ءِ شُما یک دومی ءِ دیم پہ دیم دائم درپش دِیئے۔

گڈا کاسٹر ءِ پالکس دو استال جوڑ کنگ بُوتان کہ آہاناں جاڑیں استال

جمنائی (Gemni) گو شگ بیت۔

گڈی تران

کہنیں یونان ءِ خد ابانی گہہ ءِ گہتریں قصہ ءِ ٹروجن جنگ ءِ گوں بندوک ءِ ہمگر نچاں، کہ دہ سالان ایشاں (یونانیاں) ٹرائے شہر ءِ خلاف ءِ کت۔
 ٹروجن جنگ ءِ اے قصہ یونان ءِ کہن تریں شعر ”ایلیڈ“ (Iliad) ءِ ”اوڈیسی“ (Odyssey) ءِ ہواراں کہ اے ”میتھ“ (Myth) ءِ ”لیجنڈزانی“ (Legends) "Combination" ات۔

”میتھ“ حد (Divine Beings) ءِ ”فطرت“ ءِ بابت ءِ قصہ بنت۔
 اے قصہ (Myth) مارا اے گپ ءِ پول ءِ سر پد کنا نیناں کہ یونانیاں ”سائنس“ ءِ پیش اے دُنیا چار اتگ فہم اتگ، انچو کہ مازانیں، کہ اے استیں ءِ موجودیں۔
 چیا کہ ”سائنس“ ءِ کہ مارا ہر چیز دَر برائیتنگ ءِ فہمپینتنگ گڈا اے حساب ءِ ما اے گپ ءِ منگ ءِ بچ پیم ءِ تیار نہ ایں کہ ”ٹروس“ یا ”ہمیرا“ یا ایندگہ حد اپہ ”حق ءِ دل“ بُوٹگاں، ما ”میتھ“ ءِ راراستی ءِ دروشم ءِ قبول نہ کنیں ”لیجنڈز“ (Legends) ءِ بُن ہشت ہروڑیں کہ راجد پتر ءِ ”چرانی“ تہا ایر کنگ بنت۔

پہ درور، مازاناں کہ پہ حق ءِ راستی ”ٹرائے“ نامیں جا گہے بُوٹگ، یک شہرے کہ گشت کنیں کہ ٹرکی ءِ روبرکتی گورپچاں گوٹگ بیت، ءِ اے (ٹرائے) 1200 B.C ءِ سیہ سیڈ ءِ تباہ کنگ بُوٹگ۔ اے یک ہزامت ءِ زورامندیں شہرے نہ بُوٹگ ءِ ہود ءِ مزن ءِ شول کشیں جنگے ہم نہ بُوٹگ، بلئے راستی بہتیں کسانیں توم گر یک (Greek) کسہانی نوک ٹرک اتگیں درچک ءِ ”سر ءِ سیہ“ کشیت۔

چھے کسہاں بامردیں اوڈیسیء گوں بازیریں کسہے ہمگر نچ، کہ آئیء دہ سال
 ء جنگ ء مہیمان ء آئیء پداپہ لوگ ء واتریء حال ء دینت، ء چش گشاں کہ آلوگ ء
 واتریء پپہ چہ پیمیں جاوراں گوں دیم پپہ دیم بوتگ ء چہ پیم چرے ”گزاہاں“ چٹنگ ء
 وتارار گھیننگ۔

اوڈیسیء آدگہ کہ ایشاں ”ٹرائے“ ء سرا بیٹر برت ء اُرش کُت،
 "Greeks" آتاں۔ گڈاٹروجنانی (Trojans) بابت ء احوال چھی اُنت؟ گشاں
 کہ ٹروجن بامرد ”ایینی نُس“ (Aeneas) ٹرائے ء تباہ ء سیہ سیڈ بُوہگ ء پد گوں
 ٹروجن ء اے دگہ جہمننداں ہوار ء پوتی رکھینگ ء تچیت ء ”اٹلی“ ء روت۔

”رومن“ (Roman) کہ اٹلی ء کہن ء قدیمیں جہمننداں، ہمے کسہہ ء را
 ”ایینیڈ“ (Aenied) ء سیہی ء مزن شانیں جنگی شیر ء (Epic) دراگاز کنت۔ بُن
 ازل ء، اے کسہہ چہ رومنانی نیمگ ء یک جہدے ات کہ آیونان ء سیاسی واہند ء
 بادشاہ ء حساب ء زانگ ء پچجارگ بہ بنت، پمشکہ آہاں وتارا گوں ”یونان“ ء
 ”میتھا لوجی“ ء ہمگر نچ کُت ء رومناں دومی حساب ء چش کُت کہ ”اٹلی“ ء ہسہی جنین
 یامردینیں حد اگوں یونانیاں ہمگر نچ کُت اُنت کہ آہانی زور ء طاقت ء ننگ ء پاد
 آہگ گور آہانی حد اہاں گوں یک وڑا تاں۔

جہل ء داٹگیں اُٹ ”رومن“ ناماں کہ ایشاں یونانی حد اہانی جاگہ ء جوڑ کُتگ ء
 گشتگ اُنت۔

یونانی نام	رومن نام
زوس	جیو پیٹر
پوسائی ڈن	نپچون
ہیڈیز/پلوٹو	ڈس/آرکس

ایفروڈائیڈی	وینس
ہستیا	وسٹا
ہیرا	جونو
اتھینا/پلس	میٹروا
آپالو	آپالو
آڈامس	ڈایانا
ڈیمیڈر	سیریس
ہپاہسٹس	وولکن
ہرمیز	مرکری

اے حداچٹا یک پیم ء دروشم نہ بوتگاں۔ یونانیانی جنگ ء حدا ”ہمیریز“
(Ares) بلاہیں بودلاہے ء بیشکارے بوتگ، ودے کہ رومنانی جنگ ء حدا،
”مارس“ (MARS)، بازشرپ مند ء پُرشانیں حدائے ات۔

اے دیگرے ء یک پیم نہ بوہگ رومن ء یونانیانی جنگانی نیمگ ء روگ ء
جتاہیں ”رویہانی“ پیشداری ء کن انت۔ تناسدی ء کہ رومناں وتی یہی حدائے چو
آپالو ء رنگ ء دروشم ء ”خاصیتاں“ نیست ات۔ چُشکہ آ راستی، ساز، جان،
دراہی ء رُژن ء حدا ء مستر ات۔ گدا آہاں بس آپالویے وتی پیما ء چہ وت
ٹہینت۔

اے چیز ہم یونانی ء رومنانی جتاہیں راجی قدر ء کیلاں پیشداریت۔

یونانی ”میتھا لوجی“ انچو کہ شماسر پدات وژنودی یے بلاہیں دَرے۔ ایش
 راجد پترء بابتء ما لومداری (معلوم) ء کشکے، ء فطرت ء فہمگے، ء پہ مےتھ سازانی
 شرپ ء پُرمد اہی ء۔

پرے کارء پہ نہ ایوک یونانیانی شگر ء منت گرگی کہ ایشاں اے جوڑ گتگ
 آنت۔ بلئے اے درگت ء کرومنانی ہم شگر گرگی انت _____ کہ آہاں ایشاناں
 پھریزات ء سر آرت ء ماں ایشاں گیشی آورت _____ پممشکہ مرچی ما اے
 گنج ء پہ دائم ء کائی واہندیں۔

